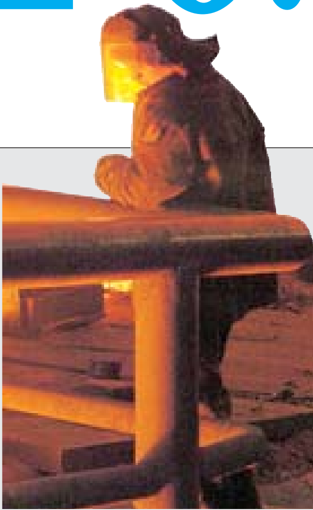

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Економіка

Металурги намагаються повернути втрачені на світових ринках позиції

СТОР. 16—17

Село

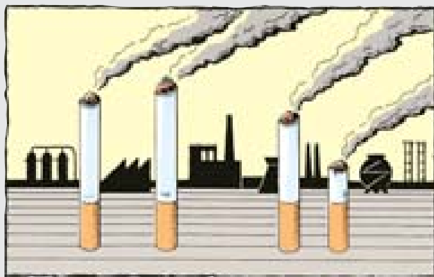
Кролі — це не лише хутро, а й... задоволення

СТОР. 18—19

Баланс тижня

Гра на мінному полі

СТОР. 22

№ 27 (4777) ВІВТОРОК, 16 ЛЮТОГО 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У ЦЕНТРВИБОРЧКОМІ

Оголошено офіційні результати президентських виборів

Центральна виборча комісія минулої неділі оголосила офіційні результати виборів. Президентом України обрано лідера Партії регіонів Віктора Януковича. **Як повідомили у прес-службі Центрвиборчкому,** за результатами опрацювання 100% протоколів окружних виборчих комісій, за В. Януковича проголосували 48,95% виборців, за Ю. Тимошенко — 45,47%. В абсолютних цифрах за лідера Партії регіонів віддали голоси 12 млн. 481 тис. 266 виборців, за чинного прем'єра — 11 млн. 593 тис. 357 виборців. Отже, розрив між двома кандидатами становить 3,48% голосів. Не підтримали жодного кандидата 4,36% виборців (1 млн. 113 тис. 055). Визнано недійсними 1,19% бюлетенів (305 тис. 837).

СТОР.3

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Формування місцевих влад можуть перенести

Цього тижня парламентарії планують розглянути 70 питань. Більшість із них — у першому читанні. Однак першочергове завдання народних обранців — визначитися з датою проведення місцевих виборів. На цьому вчора під час погоджувальної ради наголосив Голова Верховної Ради Володимир Литвин. Щоб волевиявлення громадян відбулось, як призначено, 30 травня, виборча кампанія мала б стартувати вже 23 лютого. Однак бюджет на поточний рік і досі не ухвалено. А фінансування виборів за нашим законодавством можливе лише з державної кишені. Проекту ж головного кошторису країни наразі в парламенті немає. Тож ухвалити документ цього тижня буде неможливо. Представники всіх політичних сил, обговорюючи це питання, наголошували також на тому, що проводити вибори на наявній законодавчій платформі фактично немає сенсу.

СТОР.2

КОРОТКО

■ На одній із центральних вулиць Кіровограда завалився дах житлового будинку. Зруйновано три квартири. На щастя, ніхто не постраждав **(Укрінформ).**

■ Енергоблок №3 Рівненської АЕС відключено від енергомережі для усунення несправностей, **повідомляє прес-служба «Енергоатома».**

■ В Україні запроваджують новий міжнародний сертифікат якості продуктів харчування — «Глобалгеп», який не є державним, але має великий авторитет серед виробників і рітейлерів за кордоном **(Укрінформ).**

Хто воював, знає ціну миру

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Учора в Україні відзначали День вшанування учасників бойових дій на території інших держав. Не випадково цей день збігається з іншою датою: 21-ю річницею виведення радянських військ з Афганістану. З усіх війн на чужій території, в яких брали участь наші співвітчизники, Афганська була найжорстокіша.

Учора до пам'ятника воїнам-афганцям у Києві прийшли нинішній Президент Віктор Ющенко, майбутній Президент Віктор Янукович і Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко. У своєму зверненні Віктор Ющенко закликав усіх співвітчизників шанобливо ставитися до земляків, яким довелося воювати в мирний час за межами Батьківщини. А ось Віктор Янукович цього пам'ятного дня заявив, що має намір уже найближчим часом зустрітися з керівництвом ветеранських організацій, щоб обговорити проблеми ветеранів війни, учасників бойових дій, які протягом тривалого часу держава не розв'язувала.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 20-Й СТОР.

ПОДІЇ

Інваліди отримали візки

Від Тернопільського бізнес-центру новітніх технологій, який очолює Тарас Демкура, інваліди отримали 46 візків. Йому вдалося налагодити зв'язки з благодійною організацією у штаті Каліфорнія (США).

Засоби для пересування інвалідам дістаються безкоштовно. З документів потрібно лише копії паспорта та посвідчення інваліда. Три візки центр передав Петриківському обласному геріатричному будинку-інтернату. Досі його мешканцям допомагали таким транспортом канадці. Візки універсальні: їх можна використовувати як удома, так і для виїзду на вулицю. У дорозі ще 500 візків від каліфорнійських благодійників. Потреба в них чимала, **повідомляє наш власкор у Тернопільській області Любов ЛЕВИЦЬКА.**

Не хочуть пускати дітей до аварійної школи

Кілька днів не пускали дітей до школи й погрожували перекрити рух транспорту на автодорозі Городище—Старокостянтинів мешканці села Берестя Дубровицького району.

У такий спосіб вони вимагають від влади побудувати нову школу в їхньому селі (а воно найбільше в Дубровицькому районі: тут 2,7 тисячі мешканців). Адже будівля нині діючої школи, де навчаються 346 дітей, — в аварійному стані, а зведено її ще в 1963 році.

СТОР.14

Породіллю доправляли до пологового будинку рятувальники

Близько опівночі майбутній батько разом із вагітною дружиною відправився пішки до Ізяславського пологового будинку. Проте сніг і завірюха стали на заваді. Дійти вдалося лише до автозаправної станції, де пологовим залом стала службова кімната. Карета «швидкої допомоги», яку викликали, застрягла у першому ж сніговому заметі. Відтак рятувальники спочатку відбуксирували «швидку» до породіллі, а згодом кортеж благополучно дістався райцентру. Новонароджена дівчинка та її матір почуваються добре та дякують рятувальникам за допомогу. Загалом за добу бійці МНС на Хмельниччині звільнили із снігових заметів близько трьох десятків одиниць техніки, в яких перебували 62 людини, **повідомляє наш власкор у Хмельницькій області Ірина КОЗАК.**

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 14-Й СТОР.

Незабаром в Ізраїль можна буде їздити без візи

Уряд Ізраїлю вирішив скасувати візовий режим з Україною. Прем'єр-міністр Біньямін Нетаньяху доручив МЗС почати переговори з Києвом щодо технічних і юридичних аспектів скасування візового режиму. Ініціаторами цього рішення виступили міністр закордонних справ Авігдор Ліберман і міністр туризму Стас Місежников. Крім того, уряд Ізраїлю планує скасувати для українців оплату візових зборів у повній або частковій формі, **повідомляє Укрінформ.**

Обсяг виконаних будівельних робіт в Україні у січні 2010 року скоротився на 24%

Формування місцевих влад можуть перенести

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Відтак глава парламенту запропонував таку схему: цього тижня скасувати постанову про проведення місцевих виборів 30 травня і направити проект змін до Конституції стосовно повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад, сільських та селищних голів (№4177) на розгляд до Конституційного Суду, паралельно провести зміни у статті 22 Конституції Криму. Тоді вже наступної сесії з 1 вересня можна буде ухвалити законопроект №4177 як закон. Однак до цього часу, підкреслив Володимир Литвин, слід подбати, на якій законодавчій базі змінюватиметься влада на місцях.

Іншим резонансним питанням, яке обговорювали на погоджувальній раді, стало питання про складання присяги новообраним Президентом країни. Цього тижня народні обранці ухвалять рішення про призначення спеціального засідання Верховної Ради на 25 лютого. Зі слів представника Партії регіонів Олександра Єфремова, ця дата враховує 5-денний термін, передбачений на оскарження результатів виборів у судах. Однак парламентарій висловив припущення, що особливих ускладнень з цим не виникне.

Уже у вівторок парламентарії планують розглянути низку документів у першому читанні. У списку значаться проекти змін до деяких законодавчих актів з приводу розмежування повноважень під час оформлення матеріалів ДТП між органами внутрішніх справ і страховиками. У переліку значиться вісім урядових питань. А також до нього включено зміни стосовно запровадження 10-річного терміну навчання для здобуття загальної середньої освіти. З приводу цього питання на вчорашньому засіданні розгорілася полеміка. Зокрема, зверталася увага, що в усьому світі шкільна наука займає 12 років. І подібні зміни можуть стати кроком назад у реформуванні вітчизняної освіти.

У середу народні обранці мають намір розглянути блок законопроектів, спрямованих на підтримку сільського господарства. У планах на четвер — сім питань із пропозиціями Президента, які слід розглянути невідкладно. А також проект постанови про призначення позачергових виборів депутатів Київської міської ради та столичного голови. У п'ятницю парламентарії намітили заслухати звіти тимчасових слідчих комісій, які займалися розслідуванням обставин, пов'язаних із звинуваченням у розбещенні неповнолітніх і самовільного захоплення земельних ділянок у Сімферополі, та з'ясовували факти порушення посадовими особами державних адміністрацій Київської області Конституції і чинного законодавства при наданні та переоформленні прав на земельні ділянки.

Наступний пленарний тиждень триватиме з 2 по 5 березня.

Надія СМІЯН.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Валерій Сушкевич.

Микола Мартиненко, Ігор Калєтнік, Іван Кириленко.

Медичне обладнання — для оздоровлення афганців

Кошти на капітальний ремонт госпіталю «Лісова пісня» будуть закладені окремим рядком у цьогорічний бюджет. Про це заявив заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко на зустрічі з медичними працівниками госпіталю. Він сказав, що це — єдиний у країні спеціалізований госпіталь, який перебуває не в найкращому стані.

«Більшість кімнат ще далекі від ідеалу. Я мрію, щоб це місце зробити центром відпочинку, оздоровлення та місцем зустрічі учасників бойових дій в Афганістані». Микола Томенко розповів, що кожного року з Міністерством охорони здоров'я намагається дарувати найновішу діагностичну апаратуру та спортивне обладнання. «Хочу, щоб вони вели активний спосіб життя та якнайменше зловживали спиртним», — сказав він. Заступник Голови Верховної Ради передав для лікувальної бази госпіталю сучасне медичне (кардіодефібрилятор і апарат ультразвукової діагностики) та спортивне обладнання.

Сергій МЕЛЬНИК.

Консультації про переформатування більшості тривають

Основними питаннями цього пленарного тижня стануть призначення врочистого засідання з приводу складання присяги Президентом на 25 лютого, а також скасування місцевих виборів. Таке припущення зробив учора під час брифінгу Перший заступник Голови Верховної Ради Олександр Лавринович.

Він повідомив, що отримав доручення провести консультації із керівниками фракцій і очільниками профільних комітетів. Вони вирішуватимуть, як юридично грамотно відтермінувати переобрання місцевої влади. Коментуючи можливість висловлення недовіри діючому уряду, Олександр Лавринович повідомив, що тільки-но постане така необхідність, регіонали зможуть зробити це «оперативно, швидко і якісно».

Парламентарій підтвердив, що політична сила, яку він представляє, проводить попередні консультації з приводу реформування парламентської коаліції. Однак про якісь конкретні результати цього процесу народний обранець поки що говорити відмовився. Натомість він припустив, що переговорний процес буде більш активним напередодні інавгурації.

Вл. інф.

БЮТ хоче уточнити повноваження уряду

Президентські вибори не зняли протиріч, які існують між гілками влади. Таке переконання висловив представник БЮТ Іван Кириленко. Фактично ми зараз маємо одну зайву посаду в країні, підкреслив він. Адже безумовна більшість повноважень належить Прем'єр-міністру й парламентській коаліції. Щоб усунути колізії, фракція БЮТ ініціює створення робочої групи, яка напрацьовуватиме блок змін у чинне законодавство. Такими нововведеннями планується чітко розмежувати повноваження кожної з владних гілок, надати більше можливостей місцевому керівництву, а також реформувати судову владу. Коментуючи спроби відтермінувати вибори на місцях, Іван Кириленко звернув увагу на те, що існує можливість скоротити термін виборчої кампанії до одного місяця. Тоді всі фінансові питання знімуться, адже рано чи пізно бюджет ухвалити все ж доведеться.

Відповідаючи на запитання журналістів, парламентарій поінформував, що БЮТ і кандидат у Президенти від цієї політичної сили готуються оскаржувати результати цих виборів у судах.

Надія ГОРБАТЮК.

ФОТОФАКТ

До Дня закоханих у книжковому клубі «Читай-город» відбулася презентація книжки заступника Голови Верховної Ради України Миколи Томенка «Теорія українського кохання».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Коли громада просить...

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

На прохання мешканців села Мошни Черкаського району, в якому проживає понад чотири тисячі осіб, народний депутат України Сергій Терещук (Блок Литвина) — **на знімку** — зустрівся із сільським активом. Виборці тепло відгукнулися про роботу в окрузі Сергія Миколайовича.

Особливо вдячні парламентарію пенсіонери, котрі свого часу працювали в дошкільних навчально-виховних закладах і не мали змоги отримати державні акти на земельні ділянки. З допомогою Сергія Терещука та працівників Держкомзему ветерани отримали документи про право власності на землю.

Поділилися мошнівчани й своїми турботами та проблемами. Зокрема, про забезпечення дільничної лікарні новим медобладнанням, прокладання каналізації до середньої школи, про спорудження сміттєзвалища та реконструкцію сільського стадіону. Вкрай необхідно також добудувати приміщення дитячого садка, який відвідують 139 малюків і ще 60 стоять «у черзі».

— За активної позиції громади, органів місцевого самоврядування, залучення бізнесових структур, які працюють у Мошнах, ці всі питання можна вирішити, — наголосив народний обранець. — Адже соціально-культурний розвиток села — це не політика, котра, на жаль, часто роз'єднує, призводить до непорозумінь. Це перспектива, яка всіх нас об'єднує.

Відвідавши Мошнівську середню школу, Сергій Терещук подарував учнівсько-педагогічному колективові мультимедійну систему з комп'ютером та великим екраном, про яку тут давно мріяли, а для виробничо-навчальної майстерні — набір сучасного інструментарію.

Не залишилася без подарунка й малеча з дитсадка «Лісова казка». Тепер дитячі ранки тут проводитимуть за допомогою музичної системи «караоке».

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

ПОВІДОМЛЕННЯ
Центральної виборчої комісії щодо оголошення результатів виборів Президента України

Центральна виборча комісія повідомляє, що на своєму засіданні 14 лютого 2010 року на підставі протоколу Центральної виборчої комісії про результати повторного голосування з виборів Президента України 7 лютого 2010 року, відповідно до частини сімнадцятої статті 85, частин першої, другої статті 86 Закону України «Про вибори Президента України» оголосила результати виборів Президента України.

До списків виборців на виборчих дільницях було внесено 37 051 449 (тридцять сім мільйонів п'ятдесят одна тисяча чотириста сорок дев'ять) виборців.

У голосуванні взяли участь 25 493 529 (двадцять п'ять мільйонів чотириста дев'яносто три тисячі п'ятсот двадцять дев'ять) виборців, що становить 68,8 (шістдесят вісім цілих і вісім десятих) відсотка кількості виборців, внесених до списків виборців на виборчих дільницях.

За кандидатів на пост Президента України, включених до виборчого бюлетеня для повторного голосування з виборів Президента України 7 лютого 2010 року, подано таку кількість голосів виборців:

за ТИМОШЕНКО ЮЛІЮ ВОЛОДИМИРІВНУ 11 593 357 (одинадцять мільйонів п'ятсот дев'яносто три тисячі триста п'ятдесят сім), що у відношенні до кількості виборців, які взяли участь у повторному голосуванні, становить 45,47 (сорок п'ять цілих сорок сім сотих) відсотка;

за ЯНУКОВИЧА ВІКТОРА ФЕДОРОВИЧА 12 481 266 (дванадцять мільйонів чотириста вісімдесят одна тисяча двісті шістдесят шість), що у відношенні до кількості виборців, які взяли участь у повторному голосуванні, становить 48,95 (сорок вісім цілих дев'яносто п'ять сотих) відсотка.

Не підтримали жодного кандидата на пост Президента України 1 113 055 (один мільйон сто тринадцять тисяч п'ятдесят п'ять) виборців, що у відношенні до кількості виборців, які взяли участь у повторному голосуванні, становить 4,36 (чотири цілих тридцять шість сотих) відсотка.

Отже, за підсумками повторного голосування з виборів Президента України 7 лютого 2010 року більшу кількість голосів виборців одержав кандидат на пост Президента України ЯНУКОВИЧ ВІКТОР ФЕДОРОВИЧ.

Центральна виборча комісія оголосила обраним Президентом України ЯНУКОВИЧА ВІКТОРА ФЕДОРОВИЧА, 1950 року народження, народного депутата України, який проживає в місті Києві, члена Партії регіонів, висунутого Партією регіонів.

Оголошено офіційні результати президентських виборів

У ЦЕНТРАЛЬНІЙ ВИБОРЧІЙ КОМІСІЇ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Фото Андрія СКАКОДУБА (УНІАН).

Перед оголошенням остаточних результатів виборів голова Центрвиборчкому **Володимир ШАПОВАЛ (на знімку)** повідомив, що Державна судова адміністрація надала ЦВК довідку, яка свідчить, що станом на 11.00 14 лютого в адмінсудах різних рівнів не перебуває на розгляді жодної справи стосовно виборів Президента України.

Водночас п'ятеро членів ЦВК підписали протокол про результати голосування у другому турі виборів із окремою думкою. Це Жанна Усенко-Чорна, Андрій Магера, Ігор Жиденко, Юлія Швець та Олександр Шелудько, оскільки, за їхніми словами, не було розглянуто скарги, подані до ЦВК, та ще тривають судові засідання. «На жаль, Центральна виборча комісія — сьогоднішнім своїм засіданням у тому числі — дала підстави для судового оскарження своїх дій, а також бездіяльності», — заявила заступник голови ЦВК Жанна Усенко-Чорна після завершення засідання, **повідомляє УНІАН.** Вона зазначила журналістам, що нині триває кілька судових процесів щодо недотримання вимог законодавства про вибори, рішення яких можуть вплинути на загальні результати. «Зокрема, може змінитися як голосова частина в кількості виборців, які віддали свої голоси за того чи іншого кандидата, так і інші показники щодо кількості виборців, які взяли участь у голосуванні», — наголосила Ж. Усенко-Чорна.

У свою чергу, **як повідомляє РБК-Україна,** член ЦВК Михайло Охендовський стверджує, що результати голосування точні, жодного юридично доведеного факту порушення виборчого законодавства не існує, тож ніякої юридичної перспективи позов щодо дій ЦВК не матиме. «Сьогоднішні дії ЦВК зі встановлення й оголошення результатів виборів Президента України, на моє переконання, з точки зору закону є кришталево чистими. Таким чином, можна констатувати, що сьогодні Україна отримала нового Президента України, ім'я якого було офіційно оголошено на засіданні в ЦВК», — сказав він.

Тимошенко оскаржуватиме результати у суді, але не скликатиме майдани

Кандидат у Президенти, Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко у телезверненні до українського народу минулої суботи заявила, що оскаржуватиме результати президентських виборів у суді.

Ю. Тимошенко переконана, що нинішні вибори було сфальсифіковано: «Наші опоненти, як і у 2004 році, продемонстрували свою неготовність обиратися за чесними демократичними правилами... І сьогодні я можу твердо сказати вам, що вибори в Україні було сфальсифіковано. І це вже не політична декларація, а чітка правова оцінка юристів». Як приклад, лідерка БЮТ навела перерахунок за рішенням суду голосів на виборчих дільницях у Криму, під час якого було «встановлено фальсифікації від 3% до 8% на користь Януковича».

«У цілому ж по Україні можливі обсяги фальсифікації складають більше одного мільйона голосів за різними технологіями, — заявила Ю. Тимошенко. — Цих голосів цілком достатньо для нашої спільної перемоги. Моє переконання в тому, що треба боротися, підтверджують також і останні свідчення окремих спостерігачів від ОБСЄ. Вони висловили бажання виступити в судах на нашому боці з відеоматеріалами, зі своїми оцінками, що на виборах в Україні були системні фальсифікації».

Прем'єр звернулася до співгромадян із проханням зрозуміти і підтримати її наміри: «Я розумію, що ви стомилися від жорстоких політичних боїв, і я разом з вами також хочу стабільності й спокою у нашій державі. Але якщо сьогодні ми не захистимо демократію, право вашого чесного вибору, завтра ми прокинемося в іншій країні, де правлять диктатура і беззаконня».

Не піти сьогодні до суду, за словами Ю. Тимошенко, це означає «здати Україну криміналітету без бою». Водночас скликати майдани на свою підтримку вона не буде. «Маючи всі докази, я прийняла єдине можливе рішення — оскаржити результати виборів у суді. Я буду на підставі юридичних аргументів захищати нашу державу, ваш вибір, — наголосила вона. — Я не буду збирати майдани і не допущу публічних громадянських протистоянь. Україні як ніколи потрібні стабільність та спокій. І саме тому ми будемо діяти тільки в правовий спосіб і тільки у суді».

Перегони закінчилися. Але завісу опускати рано

ТОЧКА ЗОРУ

Переможцем виборів Центральна виборча комісія оголосила Віктора Януковича. Але в суботу Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко у своєму зверненні до народу заявила, що результати виборів оскаржуватимуть у судах.

Водночас, за повідомленнями з Верховної Ради, новообраного главу держави планується привести до присяги 25 лютого.

Але ймовірні й затяжні судові «бої». Адже перша інстанція, в якій мають намір оскаржити рішення ЦВК бютівці, — Київський апеляційний адміністративний суд. Якщо і там буде отримано невтішний результат, до справи візьметься Вищий адміністративний суд. Однак не можна стверджувати, що на цьому все закінчиться. Адже, як наголосив народний депутат Юрій Кармазін у передачі «Майдан» на «5 каналі», є ще й Верховний Суд.

Проте регіонали випромінюють спокій. Зокрема, один із керівників штабу регіоналів Борис Колесніков в інтерв'ю каналу «1+1» сказав, що вони вже виграли 87 судів із 87, в яких команда Юлії Тимошенко пробувала добитися перерахунку голосів на окремих дільницях. Побічно їхню упевненість підтверджують і розтиражовані у ЗМІ слова народного депутата Андрія Портнова, який відповідав за юридичний супровід кампанії Юлії Тимошенко, про те, що доказова база доволі слабенька.

Водночас Борис Колесніков заявив: уже підготовлено проект постанови про висловлення недовіри прем'єру. А вчора регіонали мали вирішити, коли його внести до порядку денного парламенту. Однак, схоже, про формування нової коаліції ще не йдеться. Щоправда, за його словами, він зустрічався з групою «нахабних бютівців». Борис Колесніков зауважив, що вони свої бізнесові інтереси звикли вирішувати за рахунок бюджету, а тому від такої співпраці Партія регіонів відмовилася.

Поки що регіонали сподіваються на успіх у переговорах з блоком «Наша Україна — Народна самооборона», прагнучи залучити на свій бік прагматичну частину представників цього блоку. Оглядачі не виключають, що з ними готові співпрацювати група «Єдиного центру», зорієнтована на колишнього главу секретаріату Президента Віктора Балогу, прагматичне крило, яке представляє Микола Мартиненко, а також, хоч як дивно, кілька «самооборонців» на чолі з Давидом Жванією. (Це підтвердив на прес-конференції і їхній лідер, колишній міністр внутрішніх справ Юрій Луценко.)

Водночас незгоду з ідеологічних міркувань входити у коаліцію з ПР висловив лідер групи «За Україну!» В'ячеслав Кириленко. Поки що відмовчується група народних обранців, яка представляла у Верховній Раді Віктора Ющенка. Політолог Вадим Карасьов, який тривалий час консультував Банкову, навіть вважає, що регіонали вирішили зосередитися на перемовинах з «прагматиками». Проте він не виключає, що Віктор Ющенко може спробувати вплинути на міністрів, призначених за його квотою і квотою «НУ—НС», щоб ті покинули посади в уряді, аби зробити Кабінет Міністрів недієздатним і відтак прискорити його відставку.

Усі ці факти свідчать, що двовладдя в країні може тривати до чергових дочасних виборів, а Юлія Тимошенко, попри заклики мати мужність визнати поразку і піти у відставку, буде на чолі уряду ще досить тривалий період. А отже, завісу опускати рано навіть після президентських виборів.

Володимир КОРОЛЮК.

БУКВА ЗАКОНУ

Із Закону України «Про вибори Президента України»

Стаття 86. Офіційне оголошення результатів виборів

1. Центральна виборча комісія на своєму засіданні оголошує результати виборів Президента України, про що зазначається у протоколі засідання комісії, із зазначенням прізвища, імені, по батькові обраного Президента України, його року народження, професії, посади (заняття), місця роботи, місця проживання, партійності, суб'єкта висування.

2. Офіційним оголошенням результатів виборів Президента України є оголошення головуючим на засіданні Центральної виборчої комісії результатів виборів Президента України. Витяг з протоколу засідання Центральної виборчої комісії про офіційне оголошення Центральною виборчою комісією результатів виборів Президента України є підставою для звільнення з роботи (посади), не сумісної із зайняттям поста Президента України, та прийняття рішення про припинення дії представницького мандата особи, обраної Президентом України.

Стаття 87. Набуття повноважень Президентом України

1. Новообраний Президент України вступає на пост не пізніш як через тридцять днів після офіційного оголошення результатів виборів.

2. Новообраний Президент України набуває повноважень з моменту складення присяги Українському народові на урочистому засіданні Верховної Ради України.

3. Після складення присяги Центральна виборча комісія вручає новообраному Президентові України посвідчення Президента України.

Заява Союзу юристів України щодо волевиявлення народу

Союз юристів України констатує, що, незважаючи на політичну нестабільність останніх років, в Україні створений міцний демократичний фундамент.

Про це свідчать останні парламентські вибори, п'яті вибори Президента України і, зокрема, повторне голосування, яке відбулося 7 лютого цього року. Численні міжнародні спостерігачі зробили одностайний висновок, що, попри деякі скарги на порушення виборчого процесу, демократична процедура в основному дотримана, вибори пройшли в цілому в спокійній обстановці, волевиявлення українського народу здійснилося відповідно до законодавства країни і загальноприйнятих міжнародних стандартів.

Центральна виборча комісія у визначені законодавством терміни встановила результати виборів Президента України і на своєму засіданні 14 лютого 2010 року офіційно оголосила про обрання Президентом України Віктора Януковича.

Як свідчать висновки міжнародних спостерігачів, членів Центральної виборчої комісії, порушення процедури виборів, що мали місце на деяких виборчих дільницях, суттєво не вплинули на результати виборів, які підтвердили очевидну перемогу кандидата в Президенти України Віктора Януковича.

Водночас Конституція та закони України гарантують суб'єктам виборчого процесу право на судовий захист, що є одним з основоположних та фундаментальних досягнень демократії.

Закликаємо усіх суб'єктів виборчого процесу проявити стриманість і розуміння у необхідності поваги до наданих законодавством можливостей судового захисту виборчих прав громадян.

Послідовно підтримуючи принцип верховенства права, Союз юристів України звертає увагу українських правників, особливо суддів, на їх важливу роль у визначенні легітимності результатів виборів, що хвилює все українське суспільство.

Союз юристів України впевнений, що після завершення судових процедур та інавгурації новообраного Президента України всі політичні сили мають подолати розбіжності і розпочати співпрацю у розбудові соціальної, економічної системи країни, у конституційній і судовій реформах, у ствердженні європейського вибору!

Валерій ЄВДОКИМОВ,
голова Союзу юристів України,
президент Світового конгресу українських юристів,
президент Всесвітньої асоціації юристів.

САМОВРЯДУВАННЯ

ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСТЬ

Зауваження слушні, але не за адресою

Рахункова палата України в результаті перевірки використання державних коштів на будівництві мостів через Дніпро виявила порушення на 144 мільйони гривень. Про це під час засідання постійної комісії з питань соціального і економічного розвитку, бюджету і фінансів Запорізької міської ради повідомила заступник начальника комунального підприємства «Управління капітального будівництва» Валентина Кошик. Однак ці порушення, за її словами, зумовлені тим, що одні законодавчі акти суперечать іншим.

Загалом претензії Рахункової палати можна розбити на декілька груп. Так, у 2005 році на будівництво мостів було обіцяно 80 мільйонів гривень, а фактично виділено 71 мільйон. У 2006 році недофінансування становило 38,9 мільйона гривень. Підрядник же виконав обсяг робіт на всю обіцяну суму, і управління капітального будівництва зобов'язане було підписати акти їх приймання. Але виникло протиріччя. Згідно із затвердженим у ті роки Кабінетом Міністрів порядком використання виділених коштів УКБ не мало права брати на себе зобов'язання і підписувати акти до надходження грошей на рахунок. Натомість відповідно до Бюджетного кодексу роботи можна було виконувати в межах запланованих асигнувань. Ще одна нестиковка полягала в тому, що Цивільний кодекс України зобов'язував замовника підписати акти виконаних робіт. Якби цього не зробили, підрядник міг звернутися з позовом у суд.

У 2009 році управління капітального будівництва авансувало мостобудівникам 64,5 мільйона гривень на закупівлю матеріалів. Підрядник придбав металоконструкції у встановлений тримісячний термін. Однак Рахункова палата вважає, що за цей період треба було не лише закупити, але й укласти металоконструкції. Звичайно ж, правий той, у кого більше прав... І все ж претензія несправедлива, бо в порядку фінансування капітального будівництва нічого не сказано про необхідність використати ці матеріали в тримісячний строк.

Ще одна претензія стосується використання 32 мільйонів гривень з порушенням вимог тендерного законодавства. Тільки от якого саме? Адже тендери були проведені у відповідності з нормами діючого на той час законодавства, а Рахункова палата кваліфікує проведені закупівлі, приміряючи до нинішнього, хоча навіть студенти-першокурсники знають, що закон зворотної сили не має.

Ця інформація викликала жваву дискусію. Врешті-решт депутати дійшли висновку, що основні претензії Рахункової палати стосуються не Запорізької міської влади, а уряду, який не виконує свої зобов'язання. А нецільового використання бюджетних коштів комісія не встановила. Більше того, Рахункова палата підтримала міську владу в тому, що головний запорізький будові треба присвоїти статус транспортної магістралі національного значення і не допускати затримки фінансування, що призводить до порушення технології та здорожчання проекту.

Микола МАНЬКО.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері поводження з відходами

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) абзац другий статті 52 викласти в такій редакції:

«тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від двадцяти до вісімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян — суб'єктів підприємницької діяльності — від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

2) статтю 82 викласти в такій редакції:

«Стаття 82. Порушення вимог щодо поводження з відходами під час їх збирання, перевезення, зберігання, оброблення, утилізації, знешкодження, видалення або захоронення

Порушення вимог щодо поводження з відходами під час їх збирання, перевезення, зберігання, оброблення, утилізації, знешкодження, видалення або захоронення —

тягне за собою накладення штрафу на громадян від двадцяти до вісімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян — суб'єктів підприємницької діяльності — від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

3) статтю 152 викласти в такій редакції:

«Стаття 152. Порушення державних стандартів, норм і правил у сфері благоустрою населених пунктів, правил благоустрою територій населених пунктів

Порушення державних стандартів, норм і правил у сфері благоустрою населених пунктів, правил благоустрою територій населених пунктів —

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від двадцяти до вісімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян — суб'єктів підприємницької діяльності — від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

4) у частині першій статті 255:

абзац другий пункту 1 після цифр «151» доповнити цифрами «152»;

абзац другий пункту 9 після цифр «148» доповнити цифрами «152».

2. Пункт 26 частини першої статті 10 Закону України «Про міліцію» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 4, ст. 20; Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 36, ст. 434) викласти в такій редакції:

«26) забезпечувати в межах своїх повноважень додержання вимог закону, виконання та контроль за рішеннями сільських, селищних, міських рад з питань охорони громадського порядку, торгівлі, утримання тварин у домашніх умовах, додержання тиші в громадських місцях тощо, а також контролювати утримання в належній чистоті вулиць, прибудинкових територій і дворів у містах та інших населених пунктах».

3. У Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами):

1) у частині першій статті 26:

пункт 38 після слів «нових об'єктів» доповнити словами «у тому числі місць чи об'єктів для розміщення відходів»;

доповнити пунктами 54 та 55 такого змісту:

«54) вирішення питань у сфері поводження з небезпечними відходами відповідно до законодавства;

55) визначення на конкурсних засадах юридичних осіб, які здійснюють у межах певної території збирання та перевезення побутових відходів спеціально обладнаними для цього транспортними засобами»;

2) у частині першій статті 30:

пункт «а» доповнити підпунктами 15 та 16 такого змісту:

«15) затвердження схем санітарного очищення населених пунктів та впровадження систем роздільного збирання побутових відходів;

16) затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів»;

3) у пункті «б» частини першої статті 33:

підпункт 7 замінити двома підпунктами такого змісту:

«7) визначення території для розміщення відходів відповідно до законодавства;

7[1]) здійснення контролю за діяльністю суб'єктів підприємницької діяльності у сфері поводження з відходами»;

доповнити підпунктом 12 такого змісту:

«12) здійснення контролю за додержанням юридичними та фізичними особами вимог у сфері поводження з побутовими та виробничими відходами та розгляд справ про адміністративні правопорушення або передача їх матеріалів на розгляд інших державних органів у разі порушення законодавства про відходи».

4. У Законі України «Про відходи» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 36-37, ст. 242; 2002 р., № 31, ст. 214; 2005 р., № 6, ст. 140):

1) у статті 1:

абзац другий викласти в такій редакції:

«відходи — будь-які речовини, матеріали і предмети, що утворилися у процесі виробництва чи споживання, а також товари (продукція), що повністю або частково втратили свої споживчі властивості і не мають подальшого використання за місцем їх утворення чи виявлення і від яких їх власник позбувається, має намір або повинен позбутися шляхом утилізації чи видалення»;

в абзаці десятому слова «на/або» замінити словом «або»;

доповнити абзацами такого змісту:

«відходи тваринного походження — загиблі тварини, відходи, що утворилися внаслідок виготовлення продукції із тваринної сировини, непридатної для споживання людиною і тваринаю, а також підлягають обов'язковій утилізації, крім продуктів метаболізму, що використовуються для виробництва біогазу або органічних добрив;

власник відходів — фізична або юридична особа, яка відповідно до закону володіє, користується і розпоряджається відходами;

побутові відходи — відходи, що утворюються в процесі життя і діяльності людини в житлових та нежитлових будинках (тверді, великогабаритні, ремонтні, рідкі, крім відходів, пов'язаних з виробничою діяльністю підприємств) і не використовуються за місцем їх накопичення;

тверді відходи — залишки речовин, матеріалів, предметів, виробів, товарів, продукції, що не можуть у подальшому використовуватися за призначенням;

рідкі відходи — побутові відходи, що утворюються у будинку за відсутності централізованого водопостачання та каналізації і зберігаються у вигрібних ямах;

послуги з вивезення побутових відходів — збирання, зберігання, перевезення, перероблення, утилізація, знешкодження та захоронення побутових відходів, що здійснюються у населеному пункті згідно з правилами благоустрою, затвердженими органом місцевого самоврядування;

сортування відходів — механічний розподіл відходів за їх фізико-хімічними властивостями, технічними складовими, товарними показниками тощо з метою підготовки відходів до їх утилізації чи видалення»;

2) статтю 2 після слів «Про металобрухт» доповнити словами «Про житлово-комунальні послуги», «Про хімічні джерела струму», «Про ветеринарну медицину», «Про вилучення з обігу, переробку, утилізацію, знищення або подальше використання неякісної та небезпечної продукції»;

3) частину другу статті 5 доповнити пунктами «і» та «ї» такого змісту:

«і) створення умов для реалізації роздільного збирання побутових відходів шляхом запровадження соціально-економічних механізмів, спрямованих на заохочення утворювачів цих відходів до їх роздільного збирання;

ї) сприяння залученню недержавних інвестицій та інших позабюджетних джерел фінансування у сферу поводження з відходами»;

4) статтю 12 викласти в такій редакції:

«Стаття 12. Виявлення та облік безхазяйних відходів

Відходи, щодо яких не встановлено власника або власник яких невідомий, вважаються безхазяйними.

З метою запобігання або зменшення обсягів утворення відходів виявлені безхазяйні відходи беруться на облік.

Порядок виявлення та обліку безхазяйних відходів визначається Кабінетом Міністрів України.

Для виявлення та обліку безхазяйних відходів Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, а також органи місцевого самоврядування утворюють постійно діючі комісії з питань поводження з безхазяйними відходами (далі — комісії).

Відходи, щодо яких встановлено власника, беруться на облік відповідно до вимог цього Закону.

Відходи, повернуті юридичній особі, обліковуються за встановленою вартістю з одночасним збільшенням додаткового капіталу такої юридичної особи.

Власники або користувачі земельних ділянок, на яких виявлено безхазяйні відходи, зобов'язані у п'ятиденний строк повідомити про них місцеві органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування.

Підставами для визначення відходів безхазяйними та їх обліку можуть бути:

повідомлення власників або користувачів земельних ділянок, на яких виявлено безхазяйні відходи;

звернення (повідомлення) громадян, підприємств, установ та організацій, засобів масової інформації;

результати інспекційних перевірок територіальних органів центрального органу виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища, державної санітарно-епідеміологічної служби, органів місцевого самоврядування.

Звернення (повідомлення) про факти виявлення безхазяйних відходів розглядаються на засіданні комісії.

У разі отримання звернення (повідомлення) комісія зобов'язана визначити кількість, склад, властивості, вартість відходів, рівень їх небезпеки для навколишнього природного середовища і здоров'я людини та вжити заходів для визначення власника відходів.

У разі потреби для визначення власника безхазяйних відходів та їх оцінки можуть залучатися правоохоронні органи, відповідні спеціалісти і експерти.

За результатами своєї роботи комісія складає акт, що передається до місцевої державної адміністрації чи органу місцевого самоврядування для вирішення питання про подальше поводження з безхазяйними відходами або про передачу відповідних матеріалів на розгляд інших державних органів у разі порушення законодавства про відходи»;

5) частину першу статті 16 доповнити пунктом «е» такого змісту:

«е) участь у конкурсах на набуття права виконання послуг у сфері поводження з побутовими відходами на певній території»;

6) статтю 17 доповнити частиною другою такого змісту:

«Суб'єкти господарської діяльності у сфері поводження з відходами укладають договори з юридичною особою, яка в установленому порядку визначена виконавцем послуг на вивезення побутових відходів на певній території, на якій знаходиться об'єкт утворення відходів»;

7) у пункті «н» частини першої статті 18 слова «видачі дозволу» замінити словами «надання письмової згоди (повідомлення)»;

8) частину першу статті 19 доповнити пунктом «з» такого змісту:

«з) розроблення та затвердження схем санітарного очищення населених пунктів»;

9) у частині першій статті 20:

пункт «ж» викласти в такій редакції:

«ж) розроблення та затвердження схем санітарного очищення населених пунктів»;

пункт «п» викласти в такій редакції:

«п) здійснення контролю за додержанням юридичними та фізичними особами вимог у сфері поводження з виробничими та побутовими відходами відповідно до закону та розгляд справ про адміністративні порушення або передача їх матеріалів на розгляд інших державних органів у разі порушення законодавства про відходи»;

10) у частині першій статті 21:

у пункті «й» слова «дозволу на відведення» замінити словами «згоди на розміщення»;

пункт «м» викласти в такій редакції:

«м) здійснення контролю за додержанням юридичними та фізичними особами вимог у сфері поводження з виробничими та побутовими відходами відповідно до закону та розгляд справ про адміністративні правопорушення або передача їх матеріалів на розгляд інших державних органів у разі порушення законодавства про відходи»;

11) у частині першій статті 23:

у пункті «з» слова «видача дозволів» замінити словами «надання письмової згоди (повідомлення)»;

доповнити пунктами «п» та «р» такого змісту:

«п) формування і ведення державного банку даних щодо впроваджених в Україні технологій утилізації відходів;

р) видача дозволів на зберігання та видалення відходів у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»;

12) статтю 24 доповнити пунктом «е[1]» такого змісту:

«е[1]) погодження республіканських Автономної Республіки Крим, обласних (міст Києва та Севастополя) програм у сфері поводження з відходами»;

13) статтю 25 викласти в такій редакції:

«Стаття 25. Компетенція спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань житлово-комунального господарства у сфері поводження з відходами

До компетенції спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань житлово-комунального господарства у сфері поводження з відходами належать:

а) здійснення заходів щодо реалізації державної політики у сфері поводження з побутовими відходами, забезпечення розроблення та виконання державних програм у сфері поводження з побутовими відходами, планів та заходів у сфері поводження з побутовими відходами;

б) координація діяльності місцевих органів виконавчої влади у сфері поводження з побутовими відходами;

в) нормативно-методичне забезпечення з питань поводження з побутовими відходами;

г) розроблення та затвердження державних стандартів, норм і правил у сфері поводження з побутовими відходами;

д) погодження республіканських Автономної Республіки Крим, обласних (міст Києва та

Севастополя) програм у сфері поводження з побутовими відходами;

е) встановлення за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища та спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення порядку розроблення, погодження та затвердження схем санітарного очищення населених пунктів;

є) затвердження за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища правил експлуатації та утримання об'єктів поводження з побутовими відходами;

ж) інші повноваження, передбачені законами України»;

14) пункт «г» частини першої статті 31 викласти в такій редакції:

«г) розроблення та впровадження системи поводження з пакувальними матеріалами і тарою; системи збирання, видалення, знешкодження та утилізації відпрацьованих мастил (олив); системи збирання, заготівлі та утилізації зношених шин, резинотехнічних виробів та відходів резинотехнічного виробництва; системи заготівлі та утилізації непридатних до використання транспортних засобів; системи збирання та утилізації електричного та електронного обладнання»;

15) пункт «и» частини першої статті 32 викласти в такій редакції:

«и) ввезення в Україну, за винятком транзитного перевезення, будь-яких відходів з метою їх зберігання чи видалення»;

16) у статті 33:

у частині четвертій слова «обсяги відходів» замінити словами «види та кількість відходів, загальні технічні вимоги, заходи безпеки, відомості щодо утворення, призначення, методів оброблення»;

частину сьому після слів «розміщення відходів» доповнити словами «у тому числі побутових»;

17) частину дев'яту статті 34 виключити;

18) доповнити статтею 34¹ такого змісту:

«Стаття 34¹. Порядок надання письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення небезпечних відходів

Письмова згода (повідомлення) на транскордонне перевезення небезпечних відходів надається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища протягом 60 днів до запланованої дати їх першого перевезення.

Підставами для прийняття рішення про відмову у наданні письмової згоди (повідомлення) є:

недостовірність даних у документах, поданих для отримання письмової згоди (повідомлення);

подання документів, необхідних для отримання письмової згоди (повідомлення), не в повному обсязі та/або невідповідність їх встановленим законодавством вимогам;

непогодження матеріалів іншими уповноваженими органами виконавчої влади;

відсутність фінансових гарантій за завдану шкоду під час здійснення транскордонного перевезення відходів територією України залежно від виду та класу небезпеки відходів.

Письмова згода (повідомлення) на транскордонне перевезення небезпечних відходів надається в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»;

19) доповнити статтями 35¹ та 35² такого змісту:

«Стаття 35¹. Вимоги щодо поводження з побутовими відходами

Поводження з побутовими відходами здійснюється відповідно до державних норм, стандартів і правил.

Власники або наймачі, користувачі, у тому числі орендарі житлових будинків, земельних ділянок укладають договори з юридичною особою, яка в установленому порядку визначена виконавцем послуг на вивезення побутових відходів, здійснюють оплату таких послуг та забезпечують роздільне збирання побутових відходів.

Збирання та перевезення побутових відходів у межах певної території здійснюються юридичною особою, яка уповноважена на це органом місцевого самоврядування на конкурсних засадах, спеціально обладнаними для цього транспортними засобами.

Під час проектування житлових будинків, громадських, виробничих, складських та інших споруд передбачаються будівництво та облаштування контейнерних майданчиків для роздільного збирання і зберігання побутових відходів, урн для побутових відходів.

З метою своєчасного збирання побутових відходів, створення безпечних умов для їх зберігання, вивезення з житлових масивів і внутрішньодворових територій, доріг загального користування та інших об'єктів благоустрою населених пунктів і проведення масових заходів обладнуються контейнерні майданчики, урни для побутових відходів.

Роздільне збирання побутових відходів здійснюється їх власниками згідно з методикою роздільного збирання побутових відходів, яка затверджується центральним органом виконавчої влади з питань житлово-комунального господарства.

Великогабаритні та ремонтні відходи у складі побутових відходів мають збиратися окремо від інших видів побутових відходів.

Небезпечні відходи у складі побутових відходів збираються окремо від інших видів побутових відходів, а також мають відокремлюватися на етапі збирання чи сортування та передаватися спеціалізованим підприємствам, що одержали ліцензії на здійснення операцій у сфері поводження з небезпечними відходами.

Перевезення побутових відходів здійснюється спеціально обладнаними транспортними засобами.

Орган місцевого самоврядування на конкурсних засадах визначає виконавця послуг з перевезення побутових відходів з певної території населеного пункту.

Захоронення побутових відходів дозволяється тільки на спеціально обладнаних для цього полігонах/звалищах.

Під час обрання органами місцевого самоврядування або місцевими державними адміністраціями схеми санітарного очищення перевага надається пропозиціям, що передбачають більший ступінь перероблення чи утилізації побутових відходів.

Термічне оброблення (спалювання) побутових відходів дозволяється лише на спеціально призначених для цього підприємствах чи об'єктах.

Спалювання побутових відходів дозволяється лише для енергетичні цілі з метою одержання теплової та/або електричної енергії.

Забороняється проектування, будівництво та експлуатація полігонів побутових відходів без оснащення системами захисту грунтових вод, вилучення та знешкодження біогазу та фільтрату.

Стаття 35². Вимоги щодо поводження з відходами тваринного походження

Утилізація відходів тваринного походження на території України здійснюється спеціалізованими підприємствами (підрозділами) з утилізації відходів тваринного походження і не може здійснюватися підприємствами, що виробляють продукцію тваринного походження, призначену для споживання людиною, за винятком випадків здійснення такої діяльності спеціалізованими підрозділами з утилізації відходів тваринного походження.

Усі відходи тваринного походження, вироблені на території України, передаються їх виробниками на підприємства з їх утилізації.

На території України може здійснюватися утилізація тільки тих відходів тваринного походження, що утворені в Україні. У разі якщо неможливо встановити територіальне походження відходів тваринного походження, утилізація таких відходів може здійснюватися за рішенням надзвичайної протиепізоотичної комісії.

Правила використання продукції, отриманої від утилізації відходів тваринного походження, встановлюються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища.

Суб'єкти у сфері поводження з відходами тваринного походження ведуть облік усіх операцій з такими відходами.

Якість продукції від утилізації відходів тваринного походження має відповідати вимогам чинних нормативних актів щодо якості, маркування та пакування із зазначенням інформації про можливі наслідки її споживання (використання).

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики, Державна служба ветеринарної медицини України, їх органи на місцях забезпечують уповноважені органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, громадян та їх об'єднання інформацією про розташування об'єктів поводження з відходами тваринного походження, епізоотичний, епідеміологічний та екологічний стан території, на якій розташовані виробничі потужності підприємств (підрозділів), на яких здійснюється утилізація відходів тваринного походження, їх вплив на навколишнє природне середовище та здоров'я людини.

Державний контроль і нагляд у сфері поводження з відходами тваринного походження здійснює Державна служба ветеринарної медицини України, інші спеціально уповноважені органи виконавчої влади у сфері поводження з відходами»;

20) частину першу статті 37 викласти в такій редакції:

«Державний контроль у сфері поводження з відходами здійснюють спеціально уповноважені центральні органи виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища, з питань житлово-комунального господарства, з питань охорони здоров'я та інші спеціально уповноважені органи виконавчої влади»;

21) частину першу статті 38 доповнити пунктом «и» такого змісту:

«и) формування державного банку даних щодо впровадження в Україні технологій утилізації відходів»;

22) статтю 39 викласти в такій редакції:

«Стаття 39. Плата за розміщення відходів

За розміщення відходів із суб'єктів підприємницької діяльності стягується плата.

Розмір плати встановлюється на основі нормативів, що розраховуються на одиницю обсягу утворених відходів залежно від рівня їх небезпеки, кількості попередньо накопичених відходів, ступеня безпеки спеціально відведених місць чи об'єктів та цінності території, на якій вони розміщені.

Базовими нормативами плати за розміщення відходів є:

плата за розміщення відходів у межах гранично допустимих нормативів;

плата за розміщення відходів у межах установлених лімітів (тимчасово узгоджених нормативів).

Обсяги відходів, для утилізації яких в Україні існує відповідна технологія і які не передані на утилізацію, вважаються понадлімітними.

Базові нормативи плати за розміщення відходів встановлюються Кабінетом Міністрів України і є єдиними на всій території України.

Для окремих регіонів встановлюються коефіцієнти до базових нормативів плати за розміщення відходів, що враховують природно-кліматичні умови, цінність природних і соціально-культурних об'єктів.

Диференційовані ставки плати за розміщення відходів визначаються шляхом множення базових нормативів плати на коефіцієнти.

Порядок встановлення диференційованих ставок плати за розміщення відходів визначається Кабінетом Міністрів України.

Плата за розміщення відходів в межах встановлених лімітів визначається шляхом множення відповідних ставок збору на різницю між лімітами і гранично допустимими обсягами розміщення відходів та підсумовування отриманих результатів.

Плата за понадлімітне розміщення відходів визначається шляхом множення відповідних ставок плати за розміщення відходів у межах встановлених лімітів на величину перевищення фактичного обсягу і множення цих сум на коефіцієнт, який дорівнює п'яти.

У разі відсутності у суб'єкта підприємницької діяльності дозволу на розміщення відходів весь обсяг відходів враховується як понадлімітний. Плата за розміщення відходів у таких випадках визначається відповідно до цього Закону.

Плата за гранично допустимі обсяги розміщення відходів здійснюється за рахунок валових витрат, а за їх перевищення — за рахунок прибутку, що залишається в розпорядженні суб'єкта господарювання.

Кошти, отримані за розміщення відходів, розподіляються відповідно до закону.

Плата за розміщення відходів на територіях підприємств, установ та організацій — суб'єктів господарської діяльності, які мають ліцензію на збирання і заготівлю відходів як вторинної сировини і здійснюють статутну діяльність із збирання і заготівлі таких відходів та надають послуги у цій сфері, не стягується»;

23) у назві та першому реченні статті 41 слова «щодо утилізації відходів та зменшення обсягів їх утворення» замінити словами «у сфері поводження з відходами»;

24) частину першу статті 42 доповнити пунктом «н» такого змісту:

«н) порушення встановлених квот на ввезення в Україну відходів як вторинної сировини та строків їх перевезення»;

25) у тексті Закону слова «спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері поводження з відходами» у всіх відмінках і числах замінити словами «спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища» у відповідному відмінку і числі.

5. У Законі України «Про місцеві державні адміністрації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20-21, ст. 190; 2004 р., № 15, ст. 228):

1) статтю 20 доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) розробляє та затверджує схеми санітарного очищення в межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці та організовує окреме збирання побутових відходів, інших видів відходів як вторинної сировини»;

2) статтю 21 доповнити пунктом 10 такого змісту:

«10) здійснює контроль за використанням відходів з урахуванням їх ресурсної цінності та вимог безпеки для здоров'я людей і навколишнього природного середовища та розглядає справи про адміністративні правопорушення або передає їх матеріали на розгляд інших державних органів у разі порушення законодавства про відходи».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
21 січня 2010 року.
№ 1825-VI.

САМОВРЯДУВАННЯ

ЧЕРКАСИ

Місто виграло суд у Держказначейства

Черкаський окружний адміністративний суд визнав органи Державного казначейства винними у бездіяльності стосовно невиплати у грудні 2009 року коштів бюджетним установам Черкас.

— Зараз нам телефонують із багатьох міст України, у яких аналогічні проблеми з казначейством, вітають, що нам вдалося виграти суд, — каже директор департаменту бюджетної політики Черкаського міськвиконкому Наталія Джуган. — Проте одну нашу вимогу суд все-таки не задовольнив. Це стосується механізму погашення платежів. Ми пропонували збільшити обсяги 1/12 від асигнувань попереднього року, за якими живе місто до прийняття державного й міського бюджетів, на суму безпідставно не проведених платіжок.

Казначейство припинило оплачувати платіжки бюджетних установ міста 30 грудня минулого року та повернуло понад 700 платіжних доручень на суму 5 мільйонів гривень. Серед них майже мільйон гривень мав піти на галузь охорони здоров'я та ще понад 1 мільйон — на житлово-комунальне господарство. За словами Н. Джуган, крім судового позову, місто використає й інші шляхи впливу на Держказначейство. Зокрема, Черкаська міськрада розгляне питання щодо впровадження механізму проведення платежів шляхом збільшення обсягів 1/12 від асигнувань попереднього року.

Міськвиконком також звернувся до СБУ, Генпрокуратури, Верховної Ради, Рахункової палати та Міністерства фінансів з вимогою втрутитись у ситуацію та навести лад у міжбюджетних відносинах. Зокрема, зобов'язати управління Держказначейства в Черкаській області виконувати рішення міської ради, а також вчасно проводити платежі, котрі забезпечують життєдіяльність міста.

Лідія ТИТАРЕНКО.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

ЧЕРНІГІВ

На Придесенні ефективніше лікуватимуть нирки

Народний депутат України **Валерій Дубіль (на знімку)** презентував у Чернігівській обласній лікарні новітній медичний пристрій — контактний літотриптор. За його сприяння це обладнання придбано в рамках урядової програми «Здоров'я нації» для урологічного відділення.

Як повідомив представник Верховної Ради, застосування літотриптора допоможе ефективніше лікувати захворювання нирок та сечовивідних шляхів у хворих всієї області, виконувати складні урологічні операції, виявляти захворювання на ранній стадії. Парламентарій повідомив медикам, що найближчим часом також привезе для обласної дитячої лікарні апарат для вентиляції легень новонароджених, пульсоксиметр, операційний стіл.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Печерський суд Києва 17 лютого розгляне скаргу адвокатів Ігоря Бакая — колишнього керівника Державного управління справами, які вимагають закрити всі кримінальні справи проти їхнього клієнта, *повідомляє прес-служба Генеральної прокуратури України*

МНС України закликає водіїв утриматися від поїздок засніженими і обмерзлими дорогами, *повідомляє прес-служба міністерства*

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань мисливського господарства, полювання та рибальства, охорони, використання і відтворення тваринного світу

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) у статті 85:

у частині першій:

в абзаці першому слова «в дозволі на їх добування» замінити словами «в контрольній картці обліку добутої дичини і порушень правил полювання та в дозволі на їх добування»;

в абзаці другому слова «від двох до двадцяти» замінити словами «від шести до шістдесяти», а слова «від десяти до тридцяти» — словами «від тридцяти до дев'яноста»;

в абзаці другому частини другої слова «від двадцяти до сорока» замінити словами «від шістдесяти до ста двадцяти», а слова «від тридцяти до п'ятдесяти» — словами «від дев'яноста до ста п'ятдесяти»;

2) в абзаці другому статті 85^{1} слова «від трьох до семи неоподатковуваних мінімумів доходів громадян» замінити словами «від дев'яти до двадцяти одного неоподатковуваного мінімуму доходів громадян»;

3) у статті 88^{1}:

в абзаці другому частини першої слова «від одного до п'яти» замінити словами «від трьох до п'ятнадцяти»;

в абзаці другому частини другої слова «від трьох до восьми» замінити словами «від дев'яти до двадцяти чотирьох»;

в абзаці другому частини третьої слова «від одного до п'яти» замінити словами «від трьох до п'ятнадцяти»;

4) в абзаці другому статті 89 слова «від трьох до семи неоподатковуваних мінімумів доходів громадян» замінити словами «від дев'яти до двадцяти одного неоподатковуваного мінімуму доходів громадян»;

5) в абзаці другому статті 91 слова «від трьох до восьми» замінити словами «від дев'яти до двадцяти чотирьох», слова «від п'яти до десяти» — словами «від п'ятнадцяти до тридцяти», а слова «чи без такої» виключити;

6) в абзаці другому статті 91^{2} слова «від одного до шести» замінити словами «від трьох до вісімнадцяти», а слова «від трьох до десяти» — словами «від дев'яти до тридцяти»;

7) в абзаці другому статті 188^{5} слова «від п'яти до десяти» замінити словами «від дев'яти до п'ятнадцяти», а слова «від десяти до тридцяти» — словами «від п'ятнадцяти до сорока п'яти»;

8) частини другу і третю статті 242 викласти в такій редакції:

«Від імені органів мисливського господарства розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право керівник спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань лісового, мисливського господарства та полювання і його заступники, начальник управління мисливського господарства спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань лісового, мисливського господарства та полювання і його заступники, керівники, заступник керівника з питань мисливського господарства, головні лісничі, головні мисливствознавці, начальники відділів секторів), головні або провідні спеціалісти відділів (секторів) мисливського господарства територіальних органів спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань лісового, мисливського господарства та полювання, державні районні мисливствознавці, керівники, головні лісничі, лісничі, головні мисливствознавці, мисливствознавці держлісгоспів, інших державних лісогосподарських підприємств, а також державних лісомисливських та державних мисливських господарств.

Керівниками, заступником керівника з питань мисливського господарства, головними лісничими, головними мисливствознавцями, начальниками відділів (секторів), головними або провідними спеціалістами відділів (секторів) мисливського господарства територіальних органів спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань лісового, мисливського господарства та полювання, державними районними мисливствознавцями, керівниками, головними лісничими, лісничими, головними мисливствознавцями, мисливствознавцями держлісгоспів, інших державних лісогосподарських підприємств, а також державних лісомисливських та державних мисливських господарств штраф до семи неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за правопорушення, передбачені частиною першою статті 85 цього Кодексу, може стягуватися на місці»;

9) у частині третій статті 242^{1} слова «частинами першою та» замінити словом «частиною», а після цифр «153» доповнити словами та цифрами «штраф до семи неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за правопорушення, передбачені частиною першою статті 85»;

10) у статті 255:

пункт 9 частини першої доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«громадський мисливський інспектор (частина друга статті 85)»;

у частині другій:

у пункті 5 слова та цифри «(стаття 91^{2} в частині порушення правил полювання)» замінити словами та цифрами «(частина перша статті 85, стаття 91^{2} в частині порушення правил полювання)»;

пункт 7 після цифр «82» доповнити словами та цифрами «частина перша статті 85, стаття»;

у пункті 14 слово та цифри «стаття 77^{1}» замінити словами та цифрами «статті 75,76, 77^{1}, частина перша статті 85, стаття 89»;

11) у частині першій статті 258 слова «частинами першою та» замінити словом «частиною», а після слів «доходів громадян» доповнити словами та цифрами «частиною першою статті 85, якщо розмір штрафу не перевищує семи неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

2. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25—26, ст. 131):

1) у статті 248:

в абзаці другому частини першої слова «до ста» замінити словами «від ста до двохсот»;

в абзаці другому частини другої слова «від ста до двохсот» замінити словами «від двохсот до чотирьохсот»;

доповнити приміткою такого змісту:

«Примітка. Істотною шкодою у цій статті, якщо вона полягає у заподіянні матеріальних збитків, вважається така шкода, яка у двісті п'ятдесят і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян»;

2) у статті 249:

в абзаці другому частини першої слова «до ста» замінити словами «від ста до двохсот»;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Ті самі діяння, якщо вони вчинені із застосуванням вибухових, отруйних речовин, електроструму або іншим способом масового знищення риби, звірів чи інших видів тваринного світу або особою, раніше судимою за злочин, передбачений цією статтею, —

караються штрафом від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з конфіскацією знарядь і засобів промислу та всього добутого».

3. У Законі України «Про мисливське господарство та полювання» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 18, ст. 32; 2003 р., № 30, ст. 247; 2004 р., № 7, ст. 58, № 32, ст. 91):

1) преамбулу після слів «організації охорони» доповнити словами «регулювання чисельності»;

2) у статті 1:

абзац шостий після слів «є охорона» доповнити словами «регулювання чисельності диких тварин», а слова «мисливського спорту і» виключити;

після абзацу десятого доповнити трьома новими абзацами такого змісту:

«мисливські угіддя державного мисливського резерву (або запасу) мисливські угіддя, які не закріплені за певними користувачами або звільнилися за рахунок позбавлення права користування, охорона яких та регулювання чисельності тварин на яких здійснюються безпосередньо територіальними органами спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань мисливського господарства та полювання;

дозвіл на добування — документ (ліцензія, відстрільна картка, дозвіл на селекційний, діагностичний та науковий відстріл), який дає право на добування (в тому числі відлов) дикої тварини (тварин), а також право на використання (транспортування, перенесення, зберігання) продукції полювання;

незаконно добута продукція полювання — дика тварина чи її частина, добута (відловлена) чи набута будь-яким іншим шляхом з порушенням вимог цього Закону чи інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до нього, що регулюють відносини у сфері користування природними ресурсами України».

У зв'язку з цим абзаци одинадцятий — сімнадцятий вважати відповідно абзацами чотирнадцятим — двадцятим;

абзац шістнадцятий після слів «шляхом полювання» доповнити словами «або придбані (набуті) будь-яким іншим шляхом»;

абзац сімнадцятий виключити;

після абзацу сімнадцятого доповнити трьома новими абзацами такого змісту:

«регулювання чисельності диких тварин — вилучення (відстріл та відлов) диких тварин, що перебувають у стані природної волі, за умови, що їх чисельність на конкретній території загрожує життю та здоров'ю людей, свійських тварин, завдає значних збитків сільському, лісовому чи мисливському господарству, порушує природний баланс видів, загрожує існуванню інших видів диких тварин;

сезон полювання — період року (конкретна дата початку та закінчення), протягом якого дозволяється полювання на певний вид мисливських тварин;

темний період доби — період доби, що починається за годину після заходу сонця і закінчується за годину до сходу сонця».

У зв'язку з цим абзаци вісімнадцятий — двадцятий вважати відповідно абзацами двадцять першим — двадцять третім;

3) у статті 2 слова «або утримуються у напіввільних умовах» виключити;

4) у статті 3:

частину п'яту викласти в такій редакції:

«Мисливські тварини, вилучені з природного середовища в установленому законом порядку, розведені в неволі, напіввільних умовах або набуті іншим шляхом, не забороненим законом, можуть перебувати у приватній, комунальній власності юридичних та фізичних осіб»;

у частині шостій слово «окремих» виключити;

5) у частині першій статті 4 та статті 37 слова «місцеві органи» та «місцевими органами» замінити відповідно словами «територіальні органи» та територіальними органами»;

6) у статті 6:

назву доповнити словами «його територіальних органів»;

після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:

«розроблення та прийняття в межах своїх повноважень нормативно-правових актів з питань ведення мисливського господарства та полювання, мисливського собаківництва, використання ловчих звірів і птахів».

У зв'язку з цим абзаци четвертий — шістнадцятий вважати відповідно абзацами п'ятим — сімнадцятим;

абзаци п'ятий, шостий і дванадцятий викласти в такій редакції:

«видача в установленому порядку дозволів на використання мисливських тварин, що перебувають у державній власності, за винятком тих, що знаходяться на територіях та об'єктах природно-заповідного фонду;

встановлення відповідно до законодавства обмежень щодо використання державного мисливського фонду, а також прийняття рішення про припинення полювання у випадках, передбачених цим Законом»;

«встановлення порядку видачі паспортів на собак мисливських порід, інших ловчих звірів і птахів»;

абзац тринадцятий доповнити словами «розроблення та затвердження відповідних навчальних програм з питань мисливського господарства та полювання»;

доповнити частиною другою такого змісту:

«Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань лісового і мисливського господарства та полювання здійснює покладені на нього повноваження безпосередньо, через свої територіальні органи та орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим у галузі лісового і мисливського господарства та полювання»;

7) у статті 12:

частину першу після слова «віку» доповнити словами «іноземці, які»;

абзац другий частини третьої доповнити словами «(крім випадків регулювання чисельності диких тварин, польових випробувань і змагань мисливських собак (не нижче обласного рівня)»;

8) у статті 14:

у частині першій:

абзац перший після слова «полювання» доповнити словами «(для громадян України)»;

абзац четвертий після слова «картка» доповнити словами «дозвіл на діагностичний та селекційний відстріл»;

абзац п'ятий доповнити словами «у разі її використання»;

в абзаці шостому слова «з відміткою про допуск до полювання у поточному році» виключити;

частину третю викласти в такій редакції:

«Посвідчення мисливця та щорічна контрольна картка обліку добутої дичини і порушень правил полювання, родоводи і паспорти на собак мисливських порід, які можуть використовуватися в полюванні, паспорти на інших ловчих звірів і птахів видаються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань мисливського господарства та полювання або його територіальними органами»;

9) у статті 15:

у частині другій:

в абзаці третьому слова «з допуском до полювання у поточному році» виключити;

абзац шостий викласти в такій редакції:

«мисливських вишок»;

частину третю викласти в такій редакції:

«Полювання може здійснюватися з мисливською зброєю, що належить іншій фізичній особі або користувачу мисливських угідь, лише у присутності власника цієї зброї або уповноваженого працівника користувача мисливських угідь, за яким закріплена ця мисливська зброя, за умови наявності у власника зброї чи уповноваженого працівника користувача мисливських угідь відповідних дозволів, виданих органом внутрішніх прав»;

10) у статті 16:

назву доповнити словами «віднесених до державного мисливського фонду»;

у частині першій слова «та кам'яну, норку американську, тхора лісового», «нутрію вільну» виключити, а після слова «білку» доповнити словами «віднесених до державного мисливського фонду»;

частину другу після слів «мисливських тварин» доповнити словами «віднесених до державного мисливського фонду»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«Полювання може здійснюватися з мисливським собакою, що належить іншій фізичній чи юридичній особі, за наявності у мисливця паспорта на такого собаку»;

11) статтю 17 викласти в такій редакції:

«Стаття 17. Дозволи на добування мисливських тварин, віднесених до державного мисливського фонду

Добування мисливських тварин, віднесених до державного мисливського

фонду здійснюється за дозволом — ліцензією або відстрільною карткою.

За ліцензією здійснюється полювання на кабана, лань, оленів європейського та плямистого, козулю, лося, муфлона, білку, бабака, бобра, борсука, ондатру, куницю лісову.

За відстрільною карткою здійснюється полювання на пернату дичину, кроля дикого, зайця-русака, єнотовидного собаку, вовка, лисицю, шакала, куницю кам'яну, норку американську, тхора лісового.

За дозволом може здійснюватися відстріл (відлов) будь-якого виду мисливських тварин з метою селекційного відбору, ветеринарно-санітарної експертизи, регулювання чисельності.

Добування вовка, лисиці, єнотовидного собаки та шакала дозволяється здійснювати також за наявності у мисливця ліцензії або відстрільної картки на добування інших мисливських тварин.

Ліцензії видаються мисливцям користувачем мисливських угідь, який отримує їх у спеціально уповноваженому центральному органі виконавчої влади з питань мисливського господарства та полювання або у визначеному ним територіальному органі.

Відстрільні картки видаються мисливцям користувачем мисливських угідь.

Ліцензії та відстрільні картки видаються мисливцям із зазначенням у них терміну та місця здійснення полювання з урахуванням лімітів добування мисливських тварин та пропускної спроможності мисливських угідь»;

12) у статті 18:

назву доповнити словами «віднесених до державного мисливського фонду»;

частину другу викласти в такій редакції:

«Вартість відстрільних карток на добування мисливських тварин встановлює користувач мисливських угідь»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«Дозволи на добування мисливських тварин з метою селекційного відбору, санітарно-ветеринарної експертизи, регулювання чисельності диких тварин видаються безоплатно. У разі добування мисливських тварин за вказаними дозволами, які надаються відповідно до лімітів, користувач угідь закриває ліцензію та сплачує її вартість»;

13) текст статті 19 викласти в такій редакції:

«Полювання може здійснюватися у такі строки:

на норця великого, качок (крім гоголя, черні білоокої, савки, огара, галагаза, гаги звичайної, лутка, крохалів), лиску, курочку водяну, пастушка, куликів (крім кулика-сороки, ходулочника, шилодзьобки, кроншнепів, чайки, лежня, дерихвоста, поручайника, крем'яшника, чорниша, перевізника, фіфі, зуйка морського, малого, великодзьобого, галстучника), голубів (крім голуба-синяка) — у серпні — грудні;

на гусок: сіру, білолобу велику, гуменника — у серпні — січні;

на куріпку сіру, фазана — у жовтні — грудні;

на перепела — у серпні — листопаді;

на самця козулі — з 1 травня по грудень включно;

на самців лані, оленів європейського і плямистого, лося, муфлона, кабана та його молодняк, здатний до самостійного існування, — у серпні — січні;

на самок лані, оленів європейського і плямистого, козулі, лося, муфлона, кабана та їх молодняк, здатний до самостійного існування, — у вересні — грудні;

на бабака — у червні — вересні;

на борсука — у жовтні — листопаді;

на білку, бобра, ондатру, куниць лісову та кам'яну, норку американську, тхора лісового, єнотовидного собаку, лисицю, вовка — з жовтня по лютий включно;

на кроля дикого та зайця-русака — з 1 листопада по січень включно.

Строки полювання (конкретна дата відкриття та закриття полювання на певний вид мисливських тварин, дні полювання протягом тижня) та порядок його здійснення, а також норма добування мисливських тварин визначаються користувачем мисливських угідь у межах строків, визначених цим Законом, за погодженням з відповідним територіальним органом спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища та доводяться користувачами мисливських угідь до відома громадськості»;

14) у статті 20:

у частині першій:

абзац третій пункту 2 доповнити словами «(крім відстрілу і відлову хижих та шкідливих тварин)»;

у пункті 4:

абзац вісімнадцятий доповнити словами «або з використанням набоїв, споряджених кулями і шротом діаметром більше 5 мм (№ 0000)»;

в абзаці дев'ятнадцятому слова «(крім вовка)» замінити словами «(крім вовка, єнотовидного собаки, лисиці та шакала)»;

в абзаці двадцять першому слова «з допуском до полювання» виключити;

доповнити абзацом двадцять другим такого змісту:

«полювання з дерев та мисливських вишок без дозволу користувача угідь»;

пункт 5 після слів «цього факту» доповнити словами «у щорічній контрольній картці обліку добутої дичини і порушень правил полювання, а також»;

пункт 9 після слів «птахів, загиблих» доповнити словами «мисливських птахів, самовільне привласнення знайдених в угіддях загиблих мисливських»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«Виявлені тварини (або їх частини) та знаряддя добування таких тварин, законність набуття яких не підтверджена відповідними документами, вважаються незаконно добутими»;

15) у статті 28:

частину першу викласти в такій редакції:

«Користувачі мисливських угідь забезпечують їх упорядкування протягом двох років з дня надання таких угідь у користування»;

доповнити частинами третьою і четвертою такого змісту:

«Проекти організації та розвитку мисливського господарства після їх розроблення погоджуються територіальними органами спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань лісового і мисливського господарства та полювання, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим у галузі лісового і мисливського господарства та полювання, територіальними органами спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища.

Проекти організації та розвитку мисливського господарства, розроблені відповідно до існуючих на момент їх реалізації вимог, вважаються дійсними до закінчення строку їх дії за умови відсутності зміни площі та меж мисливських угідь»;

16) текст статті 29 викласти в такій редакції:

«З метою охорони мисливських угідь користувачі угідь створюють єгерську службу з розрахунку не менш як один єгер на п'ять тисяч гектарів лісових або десять тисяч гектарів польових чи водно-болотних мисливських угідь»;

17) у статті 30:

у частині першій:

абзац п'ятий викласти в такій редакції:

«організовувати полювання для мисливців, у тому числі шляхом укладення відповідних договорів з ними або з юридичними особами, що представляють їхні інтереси, зокрема іноземними, надавати повний комплекс послуг, пов'язаних із здійсненням полювання, включаючи проживання, харчування, пересування мисливців та осіб, які їх супроводжують»;

доповнити абзацами сьомим — дев'ятим такого змісту:

«на відшкодування збитків від порушників правил полювання за добуті незаконним шляхом тварини;

регулювати чисельність диких тварин, проводити відстріл та відлов бродячих котів і собак, вживати невідкладних заходів для вилучення та ізоляції тварин, що мають ознаки хвороб, небезпечних для життя та здоров'я людей;

утримувати та розводити мисливських тварин у неволі чи напіввільних умовах у порядку, встановленому спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі лісового і мисливського господарства та полювання за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища»;

в абзаці дванадцятому частини другої слова «шести», «чотирьох» і «двох» замінити відповідно словами «тридцяти», «двадцяти п'яти» і «двадцяти»;

частину третю викласти в такій редакції:

«У разі систематичного невиконання або порушення користувачем мисливських угідь зазначених вимог спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань лісового і мисливського господарства та полювання за поданням його територіального органу або спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища може попередити користувача про необхідність усунення порушення у визначений термін чи заборонити використання державного мисливського фонду в угіддях цього користувача строком до двох років»;

18) у статті 33:

у частині першій слова «за дозволом користувача мисливських угідь» виключити;

частину четверту після слова «лисиць» доповнити словами «єнотовидних собак», а слова «мисливських угідь» замінити словами «мисливських угідь, і здійснюється без спеціального на це дозволу протягом року»;

частину п'яту виключити;

частину шосту після слова «здійснюються» доповнити словами «протягом року»;

19) у статті 34:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 34. Полювання із собаками мисливських порід, іншими ловчими звірами та птахами»;

частину першу після слів «користувачем мисливських угідь» доповнити словами «за погодженням з територіальним органом спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань лісового і мисливського господарства та полювання»;

у частині п'ятій слова «з відміткою про допуск до полювання в поточному році» виключити;

частину шосту викласти в такій редакції:

«Організація обліку племінних собак мисливських порід, ведення єдиної системи накопичення інформації з племінної справи (ведення єдиних племінних книг, видача на їх підставі родоводів єдиного зразка та паспортів на собак мисливських порід, інших ловчих звірів і птахів), розроблення та затвердження нормативної документації з мисливського собаківництва (інструкцій, положень, правил випробувань тощо) здійснюються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань лісового і мисливського господарства та полювання»;

20) частину сьому статті 35 доповнити словами «номера ліцензії, за якою вони добуті»;

21) у статті 39:

частину першу доповнити пунктом 17 такого змісту:

«17) використовувати відповідно до законодавства спеціальні засоби»;

частину другу викласти в такій редакції:

«Права, визначені в пунктах 2—6, 8, 11 та 15 цієї статті, поширюються також на єгерів та посадових осіб користувачів мисливських угідь, уповноважених на охорону державного мисливського фонду (в межах, закріплених за користувачами мисливських угідь). Права, визначені в пунктах 2, 3, 5 та 15 цієї статті, поширюються також на громадських інспекторів охорони навколишнього природного середовища та громадських мисливських інспекторів. Права, визначені в пунктах 2—6, 8, 14 та 15 цієї статті, поширюються також на державних районних мисливствознавців, головних лісничих, лісничих, головних мисливствознавців та мисливствознавців держлісгоспів, інших державних лісогосподарських підприємств, а також державних лісомисливських та державних мисливських господарств»;

у частині третій слова «посвідчення особи і дозволу органів внутрішніх справ на користування цією зброєю» замінити словами «службового посвідчення, а для громадських інспекторів — посвідчення громадського інспектора та письмового розпорядження (наказу) на проведення рейду. Рейд очолює посадова особа спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань лісового і мисливського господарства та полювання або центрального органу виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища чи їх територіальних органів»;

22) у статті 40:

у частині першій слова «їх органів на місцях» замінити словами «їх територіальних органів, посадові особи та єгері користувачів мисливських угідь, уповноважені на охорону державного мисливського фонду»;

частину другу після слів «посадової особи» доповнити словами «та єгеря», а слово «уповноваженої» замінити словом «уповноважених»;

частину третю після слів «посадовій особі» доповнити словами «або єгерю», а слова «нею», «їй», «вона займала» замінити відповідно словами «ними», «їм», «вони займали»;

частину четверту після слів «посадовій особі» доповнити словами «або єгерю», а слово «їй» замінити словом «їм»;

частину п'яту після слів «посадової особи» доповнити словами «або єгеря», слова «її сім'ї» замінити словами «їх сімей», а слово «нею» замінити словом «ними»;

частину шосту після слів «посадової особи» доповнити словами «або єгеря», а після слів «посадова особа» доповнити словами «або єгер»;

доповнити частиною сьомою такого змісту:

«Посадові особи спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань лісового і мисливського господарства та полювання, їх територіальних органів, посадові особи та єгері державних підприємств, уповноважені на охорону державного мисливського фонду, відносяться до державної лісової охорони та мають право на носіння форми встановленого зразка і вогнепальної зброї»;

23) у статті 42:

у частині другій:

абзац третій доповнити словами «правил регулювання їх чисельності»;

абзац дев'ятий після слова «виготовленні» доповнити словом «перевезенні»;

абзац десятий викласти в такій редакції:

«придбанні, перевезенні, переробці та збуті незаконно добутої продукції полювання і продукції, переробленої в таксидермічних майстернях та цехах переробки без зазначення законності її набуття»;

абзац чотирнадцятий після слова «реалізації» доповнити словами «транспортування, переробці продукції полювання»;

доповнити абзацами п'ятнадцятим — вісімнадцятим такого змісту:

«порушенні прав користувачів мисливських угідь;

порушенні правил техніки безпеки та поводження із зброєю на полюванні;

перешкоджанні здійсненню державного контролю в галузі мисливського господарства та полювання, контролю користувачів угідь за додержанням чинного законодавства з питань полювання;

порушенні вимог ведення мисливського собаківництва та порядку видачі родоводів і паспортів на собак мисливських порід, інших ловчих звірів та птахів»;

24) у статті 43:

частину першу доповнити словами «а за їх відсутності — за розрахунками користувачів мисливських угідь»;

доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Кошти, за відшкодування збитків, завданих внаслідок порушення законодавства у галузі ведення мисливського господарства та полювання, зараховуються на рахунок користувача мисливських угідь, якому заподіяні збитки»;

25) в абзаці другому пункту 1 розділу VII «Прикінцеві положення» слова та цифри «1 січня 2010 року» замінити словами та цифрами «1 січня 2015 року»;

26) у тексті Закону слова «спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища», «спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання», «місцевий орган спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання» і «місцевий орган спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища» в усіх відмінках і числах замінити відповідно словами «спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища», «спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань лісового і мисливського господарства та полювання», «територіальний орган спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань лісового і мисливського господарства та полювання» і «територіальний орган спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища» у відповідному відмінку і числі.

4. У статті 23 Закону України «Про тваринний світ» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 14, ст. 97):

в абзаці шостому частини першої слова «з відміткою про допуск до полювання в поточному році» виключити;

частину третю викласти в такій редакції:

«Посвідчення мисливця та щорічна контрольна картка обліку добутої дичини і порушень правил полювання видаються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань лісового і мисливського господарства та полювання і його територіальними органами та органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань лісового і мисливського господарства та полювання відповідно до порядку, встановленого спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань лісового і мисливського господарства та полювання».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
21 січня 2010 року.
№ 1827-VI.

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про природно-заповідний фонд України»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про природно-заповідний фонд України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 34, ст. 502; 1993 р., № 10, ст. 76, № 26, ст. 277; 2000 р., № 4, ст. 26; 2004 р., № 15, ст. 228) такі зміни:

1. У статті 5:

1) абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

«Завдання, науковий профіль, характер функціонування і режим територій та об'єктів природно-заповідного фонду визначаються у положеннях про них, які розробляються відповідно до цього Закону, і затверджуються»;

2) частину третю викласти в такій редакції:

«Природні заповідники, біосферні заповідники, національні природні парки, ботанічні сади, дендрологічні парки, зоологічні парки загальнодержавного значення, а також регіональні ландшафтні парки є юридичними особами».

2. У статті 7:

1) у частині другій слова «природоохоронного та історико-культурного призначення» замінити словами «природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного або історико-культурного призначення»;

2) у частині третій слова «природоохоронного та» замінити словами «природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного або»;

3) після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«Межі територій та об'єктів природно-заповідного фонду встановлюються в натурі відповідно до законодавства. До встановлення меж територій та об'єктів природно-заповідного фонду в натурі їх межі визначаються відповідно до проектів створення територій та об'єктів природно-заповідного фонду».

У зв'язку з цим частини четверту і п'яту вважати відповідно частинами п'ятою і шостою;

4) частину шосту викласти в такій редакції:

«Завдані внаслідок обмеження (обтяження) у землекористуванні втрати відшкодовуються в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України».

3. Доповнити статтею 9[1] такого змісту:

«Стаття 9[1]. Спеціальне використання природних ресурсів у межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду

Спеціальне використання природних ресурсів у межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду здійснюється в межах ліміту та на підставі дозволу на спеціальне використання природних ресурсів у межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду.

Перелік встановлених цим Законом видів використання природних ресурсів у межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду і порядок їх використання визначаються режимом територій та об'єктів природно-заповідного фонду.

Спеціальне використання природних ресурсів у межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду загальнодержавного значення здійснюється в межах ліміту на використання природних ресурсів у межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду, затвердженого центральним органом виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища, а також на підставі дозволів.

Спеціальне використання природних ресурсів у межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду загальнодержавного значення здійснюється на підставі дозволів, що видаються органом виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища Автономної Республіки Крим та територіальними органами центрального органу виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища.

Спеціальне використання природних ресурсів у межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду місцевого значення здійснюється в межах ліміту на використання природних ресурсів у межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду, затвердженого органом виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища Автономної Республіки Крим та територіальними органами центрального органу виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища, а також на підставі дозволів.

Спеціальне використання природних ресурсів у межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду місцевого значення (крім корисних копалин) здійснюється на підставі дозволів, що видаються місцевими радами за погодженням з територіальними органами центрального органу виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища.

Порядок видачі дозволів на спеціальне використання природних ресурсів і встановлення лімітів на використання природних ресурсів у межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду загальнодержавного значення визначається Кабінетом Міністрів України. Видача дозволів на спеціальне використання природних ресурсів здійснюється на безоплатній основі.

Видача дозволів здійснюється на підставі клопотання (заявки) природокористувача, погодженого із власником або постійним користувачем земельної ділянки та заінтересованими органами.

Дозвіл на спеціальне використання природних ресурсів може бути анульований органом, що його видав, у разі: ризикого погіршення стану навколишнього природного середовища внаслідок природокористування, ліквідації підприємства, установи або організації, яка отримала дозвіл; порушення умов природокористування та режиму територій природно-заповідного фонду; втрати чи пошкодження дозволу, що не дає можливості визначити зміст дозволу.

Здійснення господарської та іншої діяльності за декларативним принципом заборонено.

Дозвіл видається після затвердження лімітів протягом місяця з моменту подання клопотання. Підставами для відмови у видачі дозволу є відсутність затвердженого в установленому порядку ліміту, порушення умов природокористування та режиму території природно-заповідного фонду.

Рішення про відмову у видачі дозволу може бути оскаржено до центрального органу виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища або до суду.

Прийняття рішення про відмову у видачі дозволу на спеціальне використання природних ресурсів у межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду здійснюється у місячний строк.

Заява про оскарження рішення про відмову у видачі дозволу подається до центрального органу виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища протягом строку, що не перевищує десять днів з дня одержання відповідного рішення. Заява розглядається у десятиденний строк. Про результати розгляду заявник повідомляється у письмовій формі».

4. У статті 12:

1) частину першу викласти в такій редакції:

«Управління природними заповідниками, біосферними заповідниками, національними природними парками, ботанічними садами, дендрологічними та зоологічними парками загальнодержавного значення, а також регіональними ландшафтними парками здійснюється їх спеціальними адміністраціями. Спеціальні адміністрації очолюють керівники, які призначаються за погодженням із центральним органом виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища»;

2) після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«Спеціальні адміністрації здійснюють управління територіями та об'єктами природно-заповідного фонду відповідно до положень про території та об'єкти природно-заповідного фонду і проектів організації територій та об'єктів природно-заповідного фонду».

У зв'язку з цим частину четверту вважати частиною п'ятою.

5. Статтю 14 доповнити частиною третьою такого змісту:

«З метою визначення та обґрунтування заходів щодо провадження відповідно до законодавства та вимог міжнародних договорів природоохоронної, науково-дослідної, рекреаційної, господарської діяльності, охорони, відтворення та використання природних комплексів та об'єктів, які передбачається здійснити протягом п'яти років, а також стратегії розвитку об'єкта природно-заповідного фонду на десять років розробляється проект організації території об'єкта природно-заповідного фонду».

6. Абзац четвертий частини першої статті 16 після слів «мисливство, рибальство» доповнити словом «туризм».

7. У частині другій статті 17 слова «належать до всесвітньої глобальної мережі біосферних заповідників» замінити словами «включаються в установленому порядку до Всесвітньої мережі біосферних резерватів у рамках програми ЮНЕСКО «Людина і біосфера».

8. У статті 18:

1) абзац четвертий частини першої доповнити словами «в ній забороняється мисливство»;

2) після частини другої доповнити двома новими частинами такого змісту:

«Зонування території біосферних заповідників проводиться відповідно до проекту організації території біосферного заповідника та охорони його природних комплексів.

У проекті організації території біосферного заповідника та охорони його природних комплексів визначаються та обґрунтовуються заходи щодо провадження природоохоронної, науково-дослідної, рекреаційної, господарської діяльності відповідно до законодавства і міжнародних договорів».

У зв'язку з цим частину третю вважати частиною п'ятою.

9. У частині першій статті 21:

в абзаці третьому слова «й промислове добування мисливських тварин» замінити словом «мисливство»;

абзац четвертий доповнити словами «тут забороняється будь-яка господарська діяльність, що не пов'язана з цільовим призначенням цієї функціональної зони або може шкідливо вплинути на стан природних комплексів та об'єктів заповідної зони і зони регульованої рекреації»;

в абзаці п'ятому слова «на яких господарська діяльність здійснюється з додержанням загальних вимог щодо охорони навколишнього природного середовища» замінити словами «на яких господарська та інша діяльність здійснюється з додержанням вимог та обмежень, встановлених для зон антропогенних ландшафтів біосферних заповідників».

10. У частині другій статті 23 слова «як правило» замінити словами «з вилученням або».

11. У частині першій статті 24 слова «може проводитися» замінити словом «проводиться».

12. Частину першу статті 26 після слова «забороняється» доповнити словами «мисливство та».

13. У частині першій статті 27 слова «і пізнавальне» замінити словами «пізнавальне і культурне».

14. Частину другу статті 40 після слова «об'єктів» доповнити словом «мисливство».

15. У статті 46:

1) назву викласти в такій редакції:

«Стаття 46. Фінансування заходів, пов'язаних із функціонуванням територій та об'єктів природно-заповідного фонду»;

2) в абзаці третьому частини четвертої слова «бюджету Автономної Республіки Крим та» виключити;

3) доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«Викуп земельних ділянок, що перебувають у приватній та комунальній власності, для суспільних потреб під території та об'єкти природно-заповідного фонду здійснюється в порядку, визначеному законом, за рахунок:

Державного бюджету України - для територій та об'єктів природно-заповідного фонду загальнодержавного значення;

місцевих бюджетів - для територій та об'єктів природно-заповідного фонду місцевого значення».

16. У статті 53:

1) частину третю після слова «приймається» доповнити словами «Верховною Радою Автономної Республіки Крим»;

2) у частині п'ятій слова «Заказники, пам'ятки природи, заповідні урочища, парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва й інші території та об'єкти природно-заповідного фонду, які створюються» замінити словами «Території та об'єкти природно-заповідного фонду або їх частини, що створюються чи оголошуються».

17. Статтю 54 доповнити словами «за погодженням з центральним органом виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища на підставі відповідного експертного висновку».

18. У статті 60:

1) частину першу після слів «зоологічних парків» доповнити словами «парків-пам'яток садово-паркового мистецтва», а після слів «загальнодержавного значення» доповнити словами «а також регіональних ландшафтних парків, управління якими здійснюється спеціальними адміністраціями»;

2) у частині другій слово «адміністрації» замінити словами «служби державної охорони», а після слова «національних» доповнити словом «природних».

19. У статті 61:

1) назву і частину першу викласти в такій редакції:

«Стаття 61. Склад і повноваження служби державної охорони природно-заповідного фонду України

Служба державної охорони природно-заповідного фонду України має статус правоохоронного органу. Порядок діяльності служби державної охорони природно-заповідного фонду України, а також перелік підрозділів і посад працівників, які входять до її складу, визначаються Кабінетом Міністрів України. Служби державної охорони на місцях очолюють керівники адміністрацій територій та об'єктів природно-заповідного фонду»;

2) в абзаці першому частини другої слова «Працівники служб державної охорони територій та об'єктів природно-заповідного фонду» замінити словами «Посадові особи служби державної охорони природно-заповідного фонду України»;

3) у частині третій слово «Працівники», а в частині четвертій слово «працівників» замінити відповідно словами «Посадові особи» та «посадових осіб».

20. Доповнити статтею 61[1] такого змісту:

«Стаття 61[1]. Соціально-правовий захист посадових осіб служби державної охорони природно-заповідного фонду України

Держава гарантує захист честі, гідності, здоров'я, життя, майна посадових осіб служби державної охорони природно-заповідного фонду України і членів їхніх сімей від злочинних посягань та інших протиправних дій.

Посадові особи служби державної охорони природно-заповідного фонду України підлягають обов'язковому державному особистому страхуванню в порядку, встановленому законодавством.

Перелік категорій посадових осіб служби державної охорони природно-заповідного фонду України, які підлягають обов'язковому державному особистому страхуванню, а також порядок та умови цього страхування визначаються Кабінетом Міністрів України.

Посадові особи служби державної охорони природно-заповідного фонду України забезпечуються службовими жилими приміщеннями відповідно до законодавства.

Шкода, заподіяна знищенням чи пошкодженням майна посадової особи служби державної охорони природно-заповідного фонду України або членів її сім'ї у зв'язку з виконанням нею службових обов'язків, компенсується в повному обсязі за рахунок коштів Державного бюджету України з наступним стягненням цієї суми з винних осіб.

У разі загибелі посадової особи служби державної охорони природно-заповідного фонду України у зв'язку з виконанням нею службових обов'язків сім'ї загиблого або його утриманцям виплачується одноразова допомога в розмірі десятирічної заробітної плати загиблого за останньою посадою, яку він займав, за рахунок коштів Державного бюджету України та Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України з наступним стягненням цієї суми з винних осіб.

У разі спричинення посадовій особі служби державної охорони природно-заповідного фонду України тілесних ушкоджень у зв'язку з виконанням нею службових обов'язків, що перешкоджають надалі займатися професійною діяльністю, їй виплачується одноразова допомога в розмірі п'ятирічної заробітної плати за останньою посадою, яку вона займала, за рахунок коштів Державного бюджету України та Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України з наступним стягненням цієї суми з винних осіб і призначається пенсія за інвалідністю.

У разі спричинення посадовій особі служби державної охорони природно-заповідного фонду України тілесних ушкоджень у зв'язку з виконанням нею службових обов'язків, що не перешкоджають надалі займатися професійною діяльністю, їй виплачується одноразова допомога в розмірі однорічної заробітної плати за рахунок коштів Державного бюджету України та Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України з наступним стягненням цієї суми з винних осіб.

Річна заробітна плата посадової особи служби державної охорони природно-заповідного фонду України, що береться для нарахування розміру одноразової допомоги, включає всі види грошових виплат, які одержала посадова особа за час роботи за останньою посадою за рік, що передував рокові загибелі такої особи або отримання нею тілесних ушкоджень.

За рахунок коштів Державного бюджету України виплачується різниця між сумою, передбаченою частинами шостою - восьмою цієї статті, та сумою, встановленою відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності».

Порядок відшкодування шкоди, заподіяної майну, а також порядок виплати допомоги в разі загибелі або отримання тілесних ушкоджень посадовій особі служби державної охорони природно-заповідного фонду України чи членам її сім'ї визначаються Кабінетом Міністрів України».

21. У статті 62:

1) частину першу після слів «на місцях» доповнити словами «посадовими особами служби державної охорони природно-заповідного фонду України»;

2) у частині другій слова «законодавством України» замінити словами «Кабінетом Міністрів України».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Рішення про створення чи оголошення територій та об'єктів природно-заповідного фонду, що відповідають класифікації територій та об'єктів природно-заповідного фонду, а також їх охоронних зон, прийняті до набрання чинності цим Законом, є чинними і не підлягають перегляду, крім випадків, передбачених законом.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
21 січня 2010 року.
№ 1826-VI.

«Голос України» офіційно оприлюднює закони та інші акти Верховної Ради

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кримінально-виконавчого кодексу України щодо забезпечення прав засуджених осіб в установах виконання покарань

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Кримінально-виконавчого кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 3-4, ст. 21) такі зміни:

1) статтю 5 після слів «перед законом» доповнити словами «поваги до прав і свобод людини»;

2) у статті 7:

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Засуджені користуються всіма правами людини та громадянина, передбаченими Конституцією України за винятком обмежень, визначених цим Кодексом, законами України і встановлених вироком суду»;

доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Дискримінація засуджених за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками забороняється»;

3) абзац шостий частини першої статті 8 після слів «на охорону здоров'я» доповнити словами «в обсязі, встановленому Основами законодавства України про охорону здоров'я, за винятком обмежень, передбачених законом»;

4) статтю 11 після частини п'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

«6. У виправних колоніях середнього рівня безпеки можуть створюватися сектори максимального рівня безпеки для відбування покарання чоловіками, засудженими до довічного позбавлення волі.

У виправних колоніях мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання можуть створюватися сектори середнього рівня безпеки для відбування покарання жінками, засудженими до довічного позбавлення волі».

У зв'язку з цим частини шосту і сьому вважати відповідно частинами сьомою і восьмою;

5) у частині другій статті 18:

абзац третій доповнити реченням такого змісту: «У секторі середнього рівня безпеки виправної колонії цього виду можуть відбувати покарання також жінки, засуджені до довічного позбавлення волі»;

абзац четвертий доповнити реченням такого змісту: «У секторі максимального рівня безпеки виправної колонії цього виду можуть відбувати покарання також чоловіки, засуджені до довічного позбавлення волі»;

6) у частині першій статті 24:

абзац четвертий доповнити словами «або спеціально уповноважені ним представники»;

після абзацу четвертого доповнити трьома новими абзацами такого змісту:

«голова, заступники голови та члени Комісії при Президентові України у питаннях помилування;

Міністр юстиції України;

члени Європейського комітету з питань запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню».

У зв'язку з цим абзаци п'ятий - восьмий вважати відповідно абзацами восьмим - одинадцятим;

після абзацу десятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Голова, заступник голови та члени спостережної комісії, які здійснюють організацію громадського контролю за дотриманням прав і законних інтересів засуджених під час виконання кримінальних покарань».

У зв'язку з цим абзац одинадцятий вважати абзацом дванадцятим;

7) текст статті 25 викласти в такій редакції:

«1. Об'єднання громадян, релігійні та благодійні організації, окремі особи в порядку, встановленому цим Кодексом і законами України, можуть надавати допомогу органам та установам виконання покарань у виправленні засуджених і проведенні соціально-виховної роботи.

2. Громадський контроль за дотриманням прав засуджених під час виконання кримінальних покарань здійснюють спостережні комісії, які діють на підставі цього Кодексу та Положення про спостережні комісії, що затверджується Кабінетом Міністрів України. У випадках, встановлених цим Кодексом та законами України, громадський контроль за дотриманням прав засуджених під час виконання кримінальних покарань можуть здійснювати об'єднання громадян»;

8) у статті 59:

доповнити новою частиною першою такого змісту:

«1. Усі новоприбулі до виправного центру засуджені тримаються в окремих приміщеннях, де протягом чотирнадцяти діб проходять медичне обстеження для виявлення інфекційних та інших захворювань, а також первинне психолого-педагогічне та інше вивчення».

У зв'язку з цим частини першу - дев'яту вважати відповідно частинами другою - десятою;

в абзаці другому частини п'ятої слова «гроші, цінності та інші речі за рішенням суду можуть бути передані в доход держави» виключити;

абзац другий частини шостої після слова «засуджений» доповнити словами «із сім'єю»;

у частині восьмій слово «території» виключити;

частину дев'яту викласти в такій редакції:

«9. Стосовно особи, яка після постановлення вироку визнана інвалідом першої чи другої групи або досягла пенсійного віку, або захворіла на тяжку хворобу, яка перешкоджає відбуванню покарання, а також стосовно жінки, яка завагітніла, кримінально-виконавча інспекція чи адміністрація виправного центру вносить до суду подання про звільнення такої особи від відбування покарання»;

9) у статті 68:

у частині першій:

абзац п'ятий виключити;

в абзаці сьомому слово «гуртожитку» замінити словами «виправного центру»;

10) частину п'яту статті 71 викласти в такій редакції:

«5. На засуджених військовослужбовців, які тримаються в дисциплінарному батальйоні, поширюються положення цього Кодексу щодо суспільно корисної праці, соціально-виховної роботи, загальноосвітнього і професійно-технічного навчання, громадського впливу. Із засудженими також проводяться військові навчання»;

11) частину четверту статті 73 викласти в такій редакції:

«4. У порядку, встановленому командиром дисциплінарного батальйону, засуджені військовослужбовці можуть вести телефонні розмови без обмеження їх кількості»;

12) в абзаці четвертому частини першої статті 81 слова «чи телефонної розмови на місяць» виключити;

13) частину четверту статті 94 доповнити абзацом другим такого змісту:

«У виправних колоніях для тримання засуджених жінок дільниця посиленого контролю не створюється»;

14) статтю 97 викласти в такій редакції:

«Стаття 97. Тримання засуджених до позбавлення волі в дільниці посиленого контролю

1. У дільниці посиленого контролю виправних колоній мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання і виправних колоній середнього рівня безпеки засудженим встановлюється режим, передбачений для тримання засуджених у виправній колонії максимального рівня безпеки.

2. У дільниці посиленого контролю виправних колоній мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання і виправних колоній середнього рівня безпеки засуджені тримаються в ізольованих жилих приміщеннях, а в дільниці посиленого контролю виправних колоній максимального рівня безпеки - у приміщеннях камерного типу.

3. На кожного засудженого розробляється спеціальна індивідуальна програма, яка передбачає заходи індивідуально-виховного, психотерапевтичного, психокорегуючого характеру.

4. Після виконання зазначеної програми за клопотанням начальника відділення соціально-психологічної служби постановою начальника колонії засуджений переводиться до дільниці ресоціалізації»;

15) у частині другій статті 99:

в абзаці другому слова «а на території житлової зони - під охороною» виключити;

в абзаці сьомому слова «на території дільниці» виключити;

16) у статті 102:

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Режим створює умови для суспільно корисної праці засуджених, загальноосвітнього і професійно-технічного навчання, соціально-виховної роботи та громадського впливу»;

друге речення абзацу другого частини сьомої замінити двома реченнями такого змісту: «Виявлені в засуджених гроші, цінності та інші речі за рішенням суду можуть бути передані в доход держави. Про вилучення грошей, цінних паперів та речей посадовою особою колонії складається протокол»;

17) у частині першій статті 107:

в абзаці десятому слова «і з питань, що стосуються їх особисто» виключити;

доповнити абзацом шістнадцятим такого змісту:

«звертатися до адміністрації з проханням внести подання щодо умовно-дострокового звільнення від відбування покарання чи щодо заміни невідбутої частини покарання більш м'яким покаранням»;

18) частину другу статті 109 виключити;

19) у статті 110:

частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. Засудженим надається право на телефонні розмови без обмеження їх кількості під контролем адміністрації. Телефонні розмови оплачуються з особистих коштів засуджених. Телефонні розмови між засудженими, які перебувають у місцях позбавлення волі, заборонені»;

у частині шостій слова «а також тривалі або короткострокові побачення - телефонними розмовами» виключити;

20) частини третю і четверту статті 111 замінити трьома частинами такого змісту:

«3. Засудженим жінкам, які мають дітей у будинках дитини при виправних колоніях, може бути дозволено короткочасний виїзд за межі виправної колонії на території України для влаштування дітей у родичів, опікунів або в дитячих будинках тривалістю не більш як десять діб без урахування часу перебування в дорозі (не більш як три доби).

4. Засуджені, які працюють та перебувають у виправних колоніях мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання, мають право на щорічний короткочасний виїзд за межі колонії тривалістю 14 календарних днів.

5. Порядок короткочасних виїздів засуджених визначається нормативно-правовими актами центрального органу виконавчої влади з питань виконання покарань»;

21) у статті 112:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Число посилок (передач) і бандеролей, що одержують засуджені, які тримаються в колоніях, не обмежується»;

частину третю виключити;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Лікарські засоби і вироби медичного призначення, які одержують засуджені відповідно до медичного висновку, передаються до медичної частини колонії для їхнього лікування»;

22) частину третю статті 113 викласти в такій редакції:

«3. Кореспонденція, яку одержують і надсилають засуджені до відбування покарання у виправних колоніях мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання, середнього та максимального рівня безпеки, підлягає перегляду»;

23) у статті 115:

у частині першій слова «Норма жилої площі на одного засудженого у виправних колоніях не може бути меншою трьох квадратних метрів, у виховних колоніях і у виправних колоніях, призначених для тримання жінок, - чотирьох квадратних метрів» замінити словами «Засуджені, як правило, тримаються в приміщеннях блочного типу. Норма жилої площі на одного засудженого не може бути менш як чотири квадратні метри, а»;

у частині четвертій слова «Засудженим неповнолітнім» замінити словами «Засудженим, які відбувають покарання у виховних колоніях»;

24) частину першу статті 118 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Адміністрація зобов'язана створювати умови, що дають змогу засудженим займатися суспільно корисною оплачуваною працею»;

25) у частині третій статті 121 слова «Із засуджених, які злісно ухиляються від роботи» замінити словами та цифрами «Із засуджених, які не працюють (крім осіб, зазначених у частині четвертій статті 115 цього Кодексу)»;

26) у частині четвертій статті 125 слова «обов'язковою є підготовка» замінити словами «надається можливість підготовки»;

27) частину третю статті 128 доповнити реченням такого змісту: «Адміністрація колонії не має виявляти свого ставлення до певної релігії чи конфесії»;

28) абзаци шостий та восьмий частини першої статті 130 виключити;

29) у частині четвертій статті 131 слова «дозволено одержувати додатково одну посилку чи передачу і «та» і одна телефонна розмова» виключити;

30) у частині першій статті 132:

абзац п'ятий виключити;

абзац десятий після слова «колоніях» доповнити словами «крім засуджених, які тримаються у виправних колоніях мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання»;

31) у частині шостій статті 134 та в абзаці третьому частини третьої статті 135 слова «призначення на позачергове чергування по прибиранню приміщень і території колонії» виключити;

32) абзац четвертий частини першої статей 138 і 139 та абзац четвертий частини другої статті 140 виключити;

33) у статті 141:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. При виправних колоніях, в яких відбувають покарання засуджені до позбавлення волі жінки, у разі потреби організовуються будинки дитини. Засуджені жінки мають право влаштовувати в будинки дитини своїх дітей віком до трьох років. У будинках дитини забезпечуються умови, необхідні для нормальної життєдіяльності та розвитку дитини. Якщо засуджена жінка не виявила бажання проживати в будинку дитини спільно із своєю дитиною, їй має бути надана можливість вільно спілкуватися з нею без обмежень. Не вважається обмеженням спілкування жінки із своєю дитиною, якщо від засудженої вимагається відвідувати дитину у час, вільний від виконання покладених на неї обов'язків»;

у частині другій слова «у кількості й асортименті, які визначаються» замінити словами «в асортименті, який визначається»;

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Засуджені жінки можуть проживати із своїми дітьми віком до трьох років у будинку дитини, для цього адміністрація виправної колонії створює необхідні умови для проживання і контролю за поведінкою жінок у будинку дитини».

У зв'язку з цим частини третю - п'яту вважати відповідно частинами четвертою - шостою;

34) абзац четвертий частин першої та другої статті 143, абзац п'ятий статті 145 та абзац шостий частини другої статті 146 виключити;

35) абзац перший частини першої статті 149 після слів «бази колонії» доповнити словами «здійснення громадського контролю та оцінки рівня дотримання прав людини»;

36) статтю 150 викласти в такій редакції:

«Стаття 150. Місця відбування покарання у виді довічного позбавлення волі

1. Засуджені до довічного позбавлення волі відбувають покарання:

чоловіки - у секторах максимального рівня безпеки виправних колоній середнього рівня безпеки та виправних колоніях максимального рівня безпеки;

жінки - у секторах середнього рівня безпеки виправних колоній мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання та виправних колоніях середнього рівня безпеки.

2. Засуджені до довічного позбавлення волі тримаються окремо від інших засуджених»;

37) у статті 151:

у частині п'ятій:

в абзаці третьому слова «шість місяців» замінити словами «три місяці»;

абзац четвертий виключити;

частину шосту доповнити словами «а після відбуття п'ятнадцяти років строку покарання - брати участь у групових заходах освітнього, культурно-масового та фізкультурно-оздоровчого характеру»;

38) доповнити статтями 151^{1} і 151^{2} такого змісту:

«Стаття 151^{1}. Зміна умов тримання засуджених до довічного позбавлення волі

1. Зміна умов тримання засуджених до довічного позбавлення волі здійснюється в порядку, визначеному статтею 100 цього Кодексу.

2. Засуджені до довічного позбавлення волі чоловіки можуть бути переведені:

з приміщень камерного типу, в яких тримаються дві особи, до багатомісних приміщень камерного типу виправної колонії максимального рівня безпеки з наданням дозволу на участь у групових заходах освітнього, культурно-масового та фізкультурно-оздоровчого характеру в порядку, встановленому законодавством, - після фактичного відбуття у таких приміщеннях не менш як п'ятнадцяти років строку покарання;

з багатомісних приміщень камерного типу до звичайних жилих приміщень виправної колонії максимального рівня безпеки - після фактичного відбуття у таких приміщеннях не менш як п'яти років строку покарання.

3. Засуджені до довічного позбавлення волі, які злісно порушують установлений порядок відбування покарання, можуть бути переведені із звичайних жилих приміщень до приміщень камерного типу виправної колонії максимального рівня безпеки.

4. Зміна умов тримання не застосовується до засуджених до довічного позбавлення волі, які хворіють на венеричні захворювання, активну форму туберкульозу, та з психічними розладами.

Стаття 151^{2}. Особливості виконання та відбування покарання жінками, засудженими до покарання у виді довічного позбавлення волі

1. Жінки, засуджені до довічного позбавлення волі, розміщуються, як правило, у секторах середнього рівня безпеки виправних колоній мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання.

2. Для жінок, засуджених до довічного позбавлення волі, встановлюється режим, передбачений для тримання засуджених у виправній колонії середнього рівня безпеки»;

39) у статті 154:

у частині п'ятій слова «медичної або лікарсько-трудової експертної комісії» замінити словами «спеціальної лікарської комісії»;

частину шосту викласти в такій редакції:

«6. Якщо особа, засуджена до громадських робіт або обмеження волі, визнається інвалідом першої чи другої групи, орган чи установа виконання покарань вносить подання до суду про її дострокове звільнення. Разом з поданням до суду надсилається висновок медико-соціальної експертної та спеціальної лікарської комісії»;

40) у частині першій статті 159 слова та цифру «пунктами «а», «б» і «г» статті 3» замінити словами та цифрою «пунктами «б» і «г» статті 3»;

41) у тексті Кодексу слова «Державний департамент України з питань виконання покарань» у всіх відмінках замінити словами «центральний орган виконавчої влади з питань виконання покарань» у відповідному відмінку.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування, крім абзаців другого та третього підпункту 19, абзацу третього підпункту 20 та абзацу другого підпункту 23 пункту 1 цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2012 року.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
21 січня 2010 року.
№ 1828-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання питань міжнародного приватного права

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У статті 8 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375) слова «законодавством держави, в якій здійснене працевлаштування (наймання) працівника, та міжнародними договорами України» замінити словами «відповідно до Закону України «Про міжнародне приватне право».

2. У Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56):

1) у частині першій статті 4 слова «Закону України «Про господарські суди» виключити;

2) частину першу статті 79 доповнити словами «а також у разі звернення господарського суду із судовим дорученням про надання правової допомоги до іноземного суду або іншого компетентного органу іноземної держави»;

3) розділ XV викласти в такій редакції:

«Розділ XV. ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ЗА УЧАСТЮ ІНОЗЕМНИХ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Стаття 123. Процесуальні права і обов'язки іноземних суб'єктів господарювання

Іноземні суб'єкти господарювання мають такі самі процесуальні права і обов'язки, що і суб'єкти господарювання України, крім винятків, встановлених законом або міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

Стаття 124. Підсудність судам справ за участю іноземних суб'єктів господарювання

Підсудність справ за участю іноземних суб'єктів господарювання визначається цим Кодексом, законом або міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

Стаття 125. Звернення господарських судів із судовим дорученням до іноземного суду або іншого компетентного органу іноземної держави

У разі якщо в процесі розгляду справи господарському суду необхідно вручити документи, отримати докази, провести окремі процесуальні дії на території іншої держави, господарський суд може звернутися з відповідним судовим дорученням до іноземного суду або іншого компетентного органу іноземної держави (далі - іноземний суд) у порядку, встановленому цим Кодексом або міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

Судове доручення надсилається у порядку, встановленому цим Кодексом або міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, а якщо міжнародний договір не укладено - Міністерству юстиції України, яке надсилає доручення Міністерству закордонних справ України для передачі дипломатичними каналами.

Стаття 126. Зміст і форма судового доручення про надання правової допомоги

Зміст і форма судового доручення про надання правової допомоги повинні відповідати вимогам міжнародного договору, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, а якщо його не укладено, - вимогам частин другої - четвертої цієї статті.

У судовому дорученні про надання правової допомоги зазначається:

1) назва суду, що розглядає справу;

2) за наявності міжнародного договору, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, учасниками якого є Україна і держава, до якої звернено доручення, - посилання на його положення;

3) найменування справи, що розглядається;

4) прізвище, ім'я, по батькові та рік народження фізичної особи або найменування юридичної особи, відомості про їх місце проживання (перебування) або місцезнаходження та інші дані, необхідні для виконання доручення;

5) процесуальне становище осіб, стосовно яких необхідно вчинити процесуальні дії;

6) чіткий перелік процесуальних дій, що належить вчинити;

7) інші дані, якщо це передбачено відповідним міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або цього вимагає іноземний суд, який виконуватиме доручення.

Судове доручення про надання правової допомоги оформлюється українською мовою. До судового доручення додається засвідчений переклад офіційною мовою відповідної держави, якщо інше не встановлено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

Судове доручення про надання правової допомоги, процесуальні та інші документи, що додано до нього, засвідчуються підписом судді, який складає доручення, та скріплюються гербовою печаткою.

Стаття 127. Виконання в Україні судових доручень іноземних судів

Суди України виконують доручення іноземних судів щодо надання правової допомоги - вручення викликів до суду чи інших документів, допит сторін чи свідків, проведення експертизи чи огляду на місці, вчинення інших процесуальних дій, передані їм у порядку, встановленому міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, а якщо його не укладено, - дипломатичними каналами.

Судове доручення не приймається до виконання, якщо воно:

1) може призвести до порушення суверенітету України або створити загрозу її національній безпеці;

2) не належить до юрисдикції цього суду;

3) суперечить закону або міжнародному договору, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

Виконання судового доручення здійснюється відповідно до цього Кодексу. На прохання іноземного суду процесуальні дії можуть вчинятися під час виконання судового доручення із застосуванням права іншої держави, якщо таке застосування не суперечить законам України.

У разі надходження від іноземного суду прохання щодо особистої присутності його уповноважених представників чи учасників судового розгляду під час виконання судового доручення суд України, який його виконує, вирішує питання про надання згоди на таку участь.

Виконання судового доручення підтверджується протоколом судового засідання, іншими документами, складеними чи отриманими в ході виконання доручення, які засвідчуються підписом судді та скріплюються гербовою печаткою.

У разі неможливості виконання судового доручення суд України у порядку, встановленому міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, а якщо міжнародний договір не укладено, - дипломатичними каналами, повертає це доручення іноземного суду без виконання із зазначенням причин та подає відповідні документи, що це підтверджують.

Стаття 128. Виконання доручення іноземного суду про вручення виклику до суду чи інших документів

Доручення іноземного суду про вручення виклику до суду чи інших документів виконується у судовому засіданні або уповноваженим працівником суду за місцем проживання (перебування, місцем роботи) фізичної особи чи місцезнаходженням юридичної особи.

Виклик до суду чи інші документи, що підлягають врученню за дорученням іноземного суду, вручаються особисто фізичній особі чи її представникові або представникові юридичної особи під розписку.

У виклику до суду, який направляється з метою виконання доручення іноземного суду про вручення документів, згідно із частинами п'ятою і шостою цієї статті, зазначається інформація про наслідки відмови від отримання документів та неявки до суду для отримання документів.

У разі якщо особа, якій необхідно вручити виклик до суду чи інші документи за дорученням іноземного суду, перебуває під вартою або відбуває такий вид покарання, як довічне позбавлення волі, позбавлення волі на певний строк, тримання у дисциплінарному батальйоні військовослужбовців, обмеження волі, арешт, суд надсилає документи, що підлягають врученню за дорученням іноземного суду, до адміністрації місця тримання особи, яка здійснює їх вручення під розписку та негайно надсилає розписку і письмові пояснення цієї особи до суду.

У разі відмови особи отримати виклик до суду чи інші документи, що підлягають врученню за дорученням іноземного суду, суддя, уповноважений працівник суду, представник адміністрації місця тримання особи робить відповідну позначку на документах, що підлягають врученню. У такому разі документи, що підлягають врученню за дорученням іноземного суду, вважаються врученими.

У разі повторної неявки до суду без поважних причин особи, яку належним чином повідомлено про день, час та місце судового засідання, якій мають бути вручені виклик до суду чи інші документи за дорученням іноземного суду, такі документи вважаються врученими.

Доручення іноземного суду про вручення виклику до суду чи інших документів вважається виконаним у день, коли особа або її представник отримали такі документи чи відмовилися від їх отримання або якщо така особа чи її представник, яких належним чином повідомлено про день, час та місце судового засідання, на якому має бути вручено виклик до суду чи інші документи, без поважних причин не з'явилися до суду - у день такого судового засідання.

Виконання доручення іноземного суду про вручення виклику до суду чи інших документів підтверджується протоколом судового засідання, у якому зазначаються заяви чи повідомлення, зроблені особами у зв'язку з отриманням документів, а також підтвердженням про повідомлення особи про необхідність явки до суду для отримання документів та іншими документами, складеними чи отриманими в ході виконання доручення, які засвідчуються підписом судді та скріплюються гербовою печаткою.

Стаття 129. Виконання судових доручень закордонними дипломатичними установами України

Судове доручення про вручення документів громадянину України, який проживає на території іноземної держави, може бути виконано працівниками дипломатичного представництва чи консульської установи України у відповідній державі. Такі документи особа отримує добровільно. Вручення документа здійснюється під розписку із зазначенням дати вручення, підписується посадовою особою та скріплюється печаткою відповідної закордонної дипломатичної установи України.

Доручення суду про виконання певних процесуальних дій стосовно громадянина України, який проживає на території іноземної держави, може бути виконано працівниками дипломатичного представництва чи консульської установи України за кордоном, якщо це передбачено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України. У разі вчинення певних процесуальних дій складається протокол, що підписується особою, стосовно якої вчинено процесуальні дії, та особою, яка вчинила процесуальні дії, і скріплюється печаткою відповідної закордонної дипломатичної установи України. У протоколі зазначаються день, час і місце виконання доручення.

Під час виконання судового доручення застосовується процесуальний закон України. Для виконання доручення не можуть застосовуватися примусові заходи».

3. Частини другу - п'яту статті 382 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18-22, ст. 144) замінити однією частиною такого змісту:

«2. Форма і порядок укладення зовнішньоекономічного договору (контракту), права та обов'язки його сторін регулюються Законом України «Про міжнародне приватне право» та іншими законами».

У зв'язку з цим частини шосту та сьому вважати відповідно частинами третьою та четвертою.

4. У Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., №№ 40-42, ст. 492):

1) у частині сьомій статті 76 слова «через дипломатичні представництва та консульські установи України за місцем проживання цих осіб» замінити словами і цифрами «у порядку, встановленому статтею 419 цього Кодексу»;

2) у назві та першому реченні статті 111 слова «справ про спори між громадянами України» та «справи про спір між громадянами України» замінити словами «справ за участю громадян України»;

3) частину першу статті 201 доповнити пунктом 6 такого змісту:

«6) звернення із судовим дорученням про надання правової допомоги до іноземного суду або іншого компетентного органу іноземної держави»;

4) частину першу статті 203 доповнити пунктом 4 такого змісту:

«4) пунктом 6 частини першої статті 201 цього Кодексу - до надходження відповіді від іноземного суду або іншого компетентного органу іноземної держави на судове доручення про надання правової допомоги»;

5) статтю 236 доповнити частиною другою такого змісту:

«2. Підсудність справ про обмеження цивільної дієздатності чи визнання недієздатним громадянина України, який проживає за її межами, визначається за клопотанням заявника ухвалою судді Верховного Суду України»;

6) статтю 242 доповнити частиною другою такого змісту:

«2. Підсудність справ про надання неповнолітній особі - громадянину України, який проживає за її межами, у випадках, передбачених частиною першою цієї статті, повної цивільної дієздатності, визначається за клопотанням заявника ухвалою судді Верховного Суду України»;

7) статтю 257 доповнити частиною другою такого змісту:

«2. Підсудність справ за заявою громадянина України, який проживає за її межами, про встановлення факту, що має юридичне значення, визначається за його клопотанням ухвалою судді Верховного Суду України»;

8) статтю 390 викласти в такій редакції:

«Стаття 390. Умови визнання та виконання рішення іноземного суду, що підлягає примусовому виконанню

1. Рішення іноземного суду (суду іноземної держави; інших компетентних органів іноземних держав, до компетенції яких належить розгляд цивільних чи господарських справ; іноземних чи міжнародних арбітражів) визнаються та виконуються в Україні, якщо їх визнання та виконання передбачено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або за принципом взаємності.

2. У разі якщо визнання та виконання рішення іноземного суду залежить від принципу взаємності, вважається, що він існує, оскільки не доведено інше»;

9) у частині першій статті 392 слова «на клопотання стягувача» виключити;

10) частину першу статті 393 викласти в такій редакції:

«1. Клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду подається до суду безпосередньо стягувачем (його представником) або, відповідно до міжнародного договору, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, іншою особою (її представником)»;

11) у статті 394:

пункт 1 частини першої викласти в такій редакції:

«1) ім'я (найменування) особи, що подає клопотання, зазначення її місця проживання (перебування) або місцезнаходження»;

у пункті 5 частини третьої слово «стягувача» виключити;

у частині четвертій слова «стягувачеві (або його представникові)» замінити словами «особі, що його подала»;

12) у статті 395:

у частині другій слова «стягувач і боржник» замінити словом «сторони»;

у частинах третій та п'ятій слова «стягувача або боржника» замінити словами «будь-якої із сторін»;

у частині шостій слова «стягувачеві та боржникові» замінити словом «сторонам»;

13) у статті 399 слова «за домовленістю ad hoc з іноземною державою, рішення суду якої має виконуватися в Україні» виключити;

14) у частині першій статті 400 слова «за умови, що це передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України» виключити;

15) частину третю статті 410 та статтю 413 виключити;

16) статті 414 та 415 викласти в такій редакції:

«Стаття 414. Підсудність судам України цивільних справ з іноземним елементом

1. Підсудність судам України цивільних справ з іноземним елементом визначається цим Кодексом, законом або міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

Стаття 415. Звернення суду України із судовим дорученням про надання правової допомоги до іноземного суду або іншого компетентного органу іноземної держави

1. У разі якщо в процесі розгляду справи суду необхідно вручити документи, отримати докази, провести окремі процесуальні дії на території іншої держави, суд України може звернутися з відповідним судовим дорученням до іноземного суду або іншого компетентного органу іноземної держави (далі - іноземний суд) у порядку, встановленому цим Кодексом або міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

2. Доручення суду України надсилається у порядку, встановленому цим Кодексом або міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, а якщо міжнародний договір не укладено, - Міністерству юстиції України, яке надсилає доручення Міністерству закордонних справ України для передачі дипломатичними каналами»;

17) доповнити статтями 416-419 такого змісту:

«Стаття 416. Зміст і форма судового доручення про надання правової допомоги

1. Зміст і форма судового доручення про надання правової допомоги мають відповідати вимогам міжнародного договору, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, а якщо його не укладено, - вимогам частин другої - четвертої цієї статті.

2. У судовому дорученні про надання правової допомоги зазначаються:

1) назва суду, що розглядає справу;

2) за наявності міжнародного договору, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, учасниками якого є Україна і держава, до якої звернено доручення, - посилання на його положення;

3) найменування справи, що розглядається;

4) прізвище, ім'я, по батькові та рік народження фізичної особи або найменування юридичної особи, відомості про їх місце проживання (перебування) або місцезнаходження, а також інші дані, необхідні для виконання доручення;

5) процесуальне становище осіб, щодо яких необхідно вчинити процесуальні дії;

6) чіткий перелік процесуальних дій, що належить вчинити;

7) інші дані, якщо це передбачено відповідним міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або цього вимагає іноземний суд, який виконуватиме доручення.

3. Судове доручення про надання правової допомоги оформлюється українською мовою. До судового доручення додається засвідчений переклад офіційною мовою відповідної держави, якщо інше не встановлено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

4. Судове доручення про надання правової допомоги, процесуальні та інші документи, що до нього додаються, засвідчуються підписом судді, який складає доручення, та скріплюються гербовою печаткою.

Стаття 417. Виконання в Україні судових доручень іноземних судів

1. Суди України виконують доручення іноземних судів про надання правової допомоги щодо вручення викликів до суду чи інших документів, допиту сторін чи свідків, проведення експертизи чи огляду на місці, вчинення інших процесуальних дій, переданих їм у порядку, встановленому міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, а якщо міжнародний договір не укладено, - дипломатичними каналами.

2. Судове доручення не приймається до виконання, у разі якщо воно:

1) може призвести до порушення суверенітету України або створити загрозу її національній безпеці;

2) не належить до юрисдикції цього суду;

3) суперечить законам або міжнародному договору, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

3. Виконання судового доручення здійснюється відповідно до цього Кодексу. На прохання іноземного суду процесуальні дії можуть вчинятися під час виконання судового доручення із застосуванням права іншої держави, якщо таке застосування не суперечить законам України.

4. У разі надходження від іноземного суду прохання щодо особистої присутності його уповноважених представників чи учасників судового розгляду під час виконання судового доручення суд України, який виконує доручення, вирішує питання про надання згоди щодо такої участі.

5. Виконання судового доручення підтверджується протоколом судового засідання, іншими документами, складеними чи отриманими під час виконання доручення, що засвідчуються підписом судді та скріплюються гербовою печаткою.

6. У разі якщо немає можливості виконати доручення іноземного суду, суд України у порядку, встановленому міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або якщо міжнародний договір не укладено, - дипломатичними каналами, повертає таке доручення іноземному суду без виконання із зазначенням причин та подає відповідні документи, що це підтверджують.

Стаття 418. Виконання судового доручення іноземного суду про вручення виклику до суду чи інших документів

1. Доручення іноземного суду про вручення виклику до суду чи інших документів виконується у судовому засіданні або уповноваженим працівником суду за місцем проживання (перебування, місцем роботи) фізичної особи чи місцезнаходженням юридичної особи.

2. Виклик до суду чи інші документи, що підлягають врученню за дорученням іноземного суду, вручаються особисто фізичній особі чи її представникові або представникові юридичної особи під розписку.

3. У судовій повістці, що направляється з метою виконання доручення іноземного суду про вручення документів, крім відомостей, зазначених у статті 75 цього Кодексу, додатково зазначається інформація про наслідки відмови від отримання документів та неявки до суду для отримання документів згідно із частинами п'ятою і шостою цієї статті.

4. У разі якщо особа, якій необхідно вручити виклик до суду чи інші документи за дорученням іноземного суду, перебуває під вартою або відбуває такий вид покарання як довічне позбавлення волі, позбавлення волі на певний строк, тримання у дисциплінарному батальйоні військовослужбовців, обмеження волі, арешт, суд надсилає документи, що підлягають врученню за дорученням іноземного суду, до адміністрації місця тримання особи, яка здійснює їх вручення під розписку та невідкладно надсилає розписку і письмові пояснення цієї особи до суду.

5. У разі відмови особи отримати виклик до суду чи інші документи, що підлягають врученню за дорученням іноземного суду, суддя, уповноважений працівник суду або представник адміністрації місця тримання особи робить відповідну позначку на документах, що підлягають врученню. У такому разі документи, що підлягають врученню за дорученням іноземного суду, вважаються врученими.

6. У разі повторної неявки до суду без поважних причин особи, яку належним чином повідомлено про день, час та місце судового засідання, у якому мають бути вручені виклик до суду чи інші документи за дорученням іноземного суду, такі документи вважаються врученими.

7. Доручення іноземного суду про вручення виклику до суду чи інших документів вважається виконаним у день, коли особа або її представник отримали такі документи чи відмовилися від їх отримання або якщо така особа чи її представник, яких належним чином повідомлено про день, час та місце судового засідання, на якому має бути вручено виклик до суду чи інші документи, без поважних причин не з'явилися до суду, - у день такого судового засідання.

8. Виконання доручення іноземного суду про вручення виклику до суду чи інших документів підтверджується протоколом судового засідання, у якому зазначаються заяви чи повідомлення, зроблені особами у зв'язку з отриманням документів, а також підтвердженням про повідомлення особи про необхідність явки до суду для отримання документів та іншими документами, складеними чи отриманими під час виконання доручення, що засвідчуються підписом судді та скріплюються гербовою печаткою.

Стаття 419. Виконання судових доручень закордонними дипломатичними установами України

1. Судове доручення про вручення документів громадянину України, який проживає на території іноземної держави, може бути виконано працівниками дипломатичного представництва чи консульської установи України у відповідній державі. Такі документи особа отримує добровільно. Вручення документів здійснюється під розписку із зазначенням дня вручення, підписується посадовою особою та скріплюється печаткою відповідної закордонної дипломатичної установи України.

2. Доручення суду про виконання певних процесуальних дій стосовно громадянина України, який проживає на території іноземної держави, може бути виконано працівниками дипломатичного представництва чи консульської установи України у відповідній державі, якщо це передбачено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України. У разі вчинення певних процесуальних дій складається протокол, що підписується особою, стосовно якої вчинені процесуальні дії, та особою, яка вчинила процесуальні дії, і скріплюється печаткою відповідної закордонної дипломатичної установи України. У протоколі зазначаються день, час і місце виконання доручення.

3. Під час виконання судового доручення застосовується процесуальний закон України. Для виконання доручення не можуть застосовуватися примусові заходи».

5. У Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 35-37, ст. 446):

1) у частині сьомій статті 35 слова «через дипломатичні представництва та консульські установи України за місцем проживання цих осіб» замінити словами і цифрами «у порядку, встановленому статтею 115^{5} цього Кодексу»;

2) у частині шостій статті 115 слова «на підставі міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України» замінити словами «у порядку, встановленому законом або міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України»;

3) доповнити статтями 115^{1} - 115^{5} такого змісту:

«Стаття 115^{1}. Звернення суду України із судовим дорученням про надання правової допомоги до іноземного суду або іншого компетентного органу іноземної держави

1. У разі якщо в процесі розгляду справи суду необхідно вручити документи, отримати докази, провести окремі процесуальні дії на території іншої держави, суд України може звернутися з відповідним судовим дорученням до іноземного суду або іншого компетентного органу іноземної держави (далі - іноземний суд) у порядку, встановленому цим Кодексом або міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

2. Доручення суду України надсилається у порядку, встановленому цим Кодексом або міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, а якщо міжнародний договір не укладено, - Міністерству юстиції України, яке надсилає доручення Міністерству закордонних справ України для передачі дипломатичними каналами.

Стаття 115^{2}. Зміст і форма судового доручення про надання правової допомоги

1. Зміст і форма судового доручення про надання правової допомоги мають відповідати вимогам міжнародного договору, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, а якщо його не укладено, - вимогам частин другої - четвертої цієї статті.

2. У судовому дорученні про надання правової допомоги зазначаються:

1) назва суду, що розглядає справу;

2) за наявності міжнародного договору, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, учасниками якого є Україна і держава, до якої звернено доручення, - посилання на його положення;

3) найменування справи, що розглядається;

4) прізвище, ім'я, по батькові та рік народження фізичної особи або найменування юридичної особи, відомості про їх місце проживання (перебування) або місцезнаходження та інші дані, необхідні для виконання доручення;

5) процесуальне становище осіб, щодо яких необхідно вчинити процесуальні дії;

6) чіткий перелік процесуальних дій, що належить вчинити;

7) інші дані, якщо це передбачено відповідним міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або цього вимагає іноземний суд, що виконуватиме доручення.

3. Судове доручення про надання правової допомоги оформлюється українською мовою. До судового доручення додається засвідчений переклад офіційною мовою відповідної держави, якщо інше не встановлено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

4. Судове доручення про надання правової допомоги, процесуальні та інші документи, що до нього додаються, засвідчуються підписом судді, який складає доручення, та скріплюються гербовою печаткою.

Стаття 115^{3}. Виконання в Україні судових доручень іноземних судів

1. Суди України виконують доручення іноземних судів про надання правової допомоги щодо вручення викликів до суду чи інших документів, допиту сторін чи свідків, проведення експертизи чи огляду на місці, вчинення інших процесуальних дій, переданих їм у порядку, встановленому міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, а якщо міжнародний договір не укладено, - дипломатичними каналами.

2. Судове доручення не приймається до виконання у разі, якщо воно:

1) може призвести до порушення суверенітету України або створити загрозу її національній безпеці;

2) не належить до юрисдикції цього суду;

3) суперечить законам або міжнародному договору, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

3. Виконання судового доручення здійснюється відповідно до цього Кодексу. На прохання іноземного суду процесуальні дії можуть вчинятися під час виконання судового доручення із застосуванням права іншої держави, якщо таке застосування не суперечить законам України.

4. У разі надходження від іноземного суду прохання щодо особистої присутності його уповноважених представників чи учасників судового розгляду під час виконання судового доручення суд України, який виконує доручення, вирішує питання про надання згоди щодо такої участі.

5. Виконання судового доручення підтверджується протоколом судового засідання, іншими документами, складеними чи отриманими під час виконання доручення, що засвідчуються підписом судді та скріплюються гербовою печаткою.

6. У разі якщо немає можливості виконати доручення іноземного суду, суд України в порядку, встановленому міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або якщо міжнародний договір не укладено, - дипломатичними каналами, повертає таке доручення іноземному суду без виконання із зазначенням причин та подає відповідні документи, що це підтверджують.

Стаття 115^{4}. Виконання судового доручення іноземного суду про вручення виклику до суду чи інших документів

1. Доручення іноземного суду про вручення виклику до суду чи інших документів виконується у судовому засіданні або уповноваженим працівником суду за місцем проживання (перебування, місцем роботи) фізичної особи чи місцезнаходженням юридичної особи.

2. Виклик до суду чи інші документи, що підлягають врученню за дорученням іноземного суду, вручаються особисто фізичній особі чи її представникові або представникові юридичної особи під розписку.

3. У повістці, що направляється з метою виконання доручення іноземного суду про вручення документів, крім відомостей, зазначених у статті 34 цього Кодексу, додатково зазначається інформація про наслідки відмови від отримання документів та неявки до суду для отримання документів згідно із частинами п'ятою і шостою цієї статті.

4. У разі якщо особа, якій необхідно вручити виклик до суду чи інші документи за дорученням іноземного суду, перебуває під вартою або відбуває такий вид покарання як довічне позбавлення волі, позбавлення волі на певний строк, тримання у дисциплінарному батальйоні військовослужбовців, обмеження волі, арешт, суд надсилає документи, що підлягають врученню за дорученням іноземного суду, до адміністрації місця тримання особи, яка здійснює їх вручення під розписку та невідкладно надсилає розписку і письмові пояснення цієї особи до суду.

5. У разі відмови особи отримати виклик до суду чи інші документи, що підлягають врученню за дорученням іноземного суду, суддя, уповноважений працівник суду або представник адміністрації місця тримання особи робить відповідну позначку на документах, що підлягають врученню. У такому разі документи, що підлягають врученню за дорученням іноземного суду, вважаються врученими.

6. У разі повторної неявки до суду без поважних причин особи, яку належним чином повідомлено про день, час та місце судового засідання, у якому мають бути вручені виклик до суду чи інші документи за дорученням іноземного суду, такі документи вважаються врученими.

7. Доручення іноземного суду про вручення виклику до суду чи інших документів вважається виконаним у день, коли особа або її представник отримали такі документи чи відмовилися від їх отримання або якщо така особа чи її представник, яких належним чином повідомлено про день, час та місце судового засідання, на якому має бути вручено виклик до суду чи інші документи, без поважних причин не з'явилися до суду, - у день такого судового засідання.

8. Виконання доручення іноземного суду про вручення виклику до суду чи інших документів підтверджується протоколом судового засідання, у якому зазначаються заяви чи повідомлення, зроблені особами у зв'язку з отриманням документів, а також підтвердженням про повідомлення особи про необхідність явки до суду для отримання документів та іншими документами, складеними чи отриманими під час виконання доручення, що засвідчуються підписом судді та скріплюються гербовою печаткою.

Стаття 115^{5}. Виконання судових доручень закордонними дипломатичними установами України

1. Судове доручення про вручення документів громадянину України, який проживає на території іноземної держави, може бути виконано працівниками дипломатичного представництва чи консульської установи України у відповідній державі. Такі документи особа отримує добровільно. Вручення документів здійснюється під розписку із зазначенням дня вручення, підписується посадовою особою та скріплюється печаткою відповідної закордонної дипломатичної установи України.

2. Доручення суду про виконання певних процесуальних дій стосовно громадянина України, який проживає на території іноземної держави, може бути виконано працівниками дипломатичного представництва чи консульської установи України у відповідній державі, якщо це передбачено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України. У разі вчинення певних процесуальних дій складається протокол, що підписується особою, стосовно якої вчинено процесуальні дії, та особою, яка вчинила процесуальні дії, і скріплюється печаткою відповідної закордонної дипломатичної установи України. У протоколі зазначаються день, час і місце виконання доручення.

3. Під час виконання судового доручення застосовується процесуальний закон України. Для виконання доручення не можуть застосовуватися примусові заходи»;

4) частину першу статті 156 доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) звернення із судовим дорученням про надання правової допомоги до іноземного суду або іншого компетентного органу іноземної держави - до надходження відповіді на доручення».

6. Статтю 18 Закону України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 24, ст. 207; 2003 р., № 5, ст. 46) доповнити пунктом 2^{1} такого змісту:

«2^{1}) у разі якщо виконавчий лист надійшов від суду на підставі ухвали про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду в порядку, встановленому законом».

7. У Законі України «Про міжнародне приватне право» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 32, ст. 422):

1) у частині першій статті 1:

у пункті 2:

абзац другий після слів «правовідносин є» доповнити словами «громадянином України, який проживає за межами України»;

в абзаці четвертому слова «впливає на виникнення, зміну або припинення правовідносин» замінити словами «створює, змінює або припиняє правовідносини»;

у пункті 3 слова «може бути застосоване» замінити словами «підлягає застосуванню»;

2) у частині першій статті 4 слова «та міжнародних звичаїв, що визнаються в Україні» виключити;

3) у частині першій статті 12 слова «основним правопорядком» замінити словами «основами правопорядку»;

4) у назві розділу VI слова «зобов'язального права» замінити словами «щодо договірних зобов'язань»;

5) назву розділу VII після слів «колізійні норми» доповнити словом «щодо»;

6) абзац перший частини першої статті 77 після слова «судам» доповнити словом «України»;

7) у частинах другій та третій статті 79 слова «в цивільних справах» виключити;

8) у частині першій статті 80 слова «в порядку, встановленому Цивільним процесуальним кодексом України» замінити словами «в порядку, встановленому процесуальним законом України».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 21 січня 2010 року.
№ 1837-VI.

У давнину святкували не Масляну, а Колодія

Цими вихідними православні та греко–католики завершували святкування Масляної, яка тривала весь минулий тиждень. Найбільші гуляння традиційно припали на суботу та неділю. Проте з'ясувалося, що пекти млинці та палити опудало зими – це, так би мовити, імпортований звичай. А ось як святкували останній тиждень перед Великим постом українці з прадавніх часів, вирішили нагадати у «Мамаєвій слободі». Там влаштували Колодій.

Чесно кажучи, мало гостей, які прийшли на це свято, знали, що таке Колодій. Тому я вирішила розпитати про це у козаків, які опікуються «Мамаєвою слободою» та відроджують наші давні традиції. «Цей тиждень в українців називався бабським, — розповів директор-засновник Слободи Костянтин Олійник, який, щоправда, під час розмови скромно представився козаком. — Він присвячувався жінці. Над батьками, які не видали заміж своїх дочок, та неодруженими парубками і дівчатами збиткувалися — чіпляли колодку, яку потім «обвинувачені» мали викупити у шинку».

Обряд мав такий вигляд: покараним дорослим чоловікам та жінкам за те, що не одружили цього року своїх дітей, прив'язували колодку до лівої ноги, а дівчатам та хлопцям на ліву руку або до пояса і не дозволяли її знімати доти, доки не поставлять могорич. Кожному чоловіку чи парубку, хто на ту пору заходив до шинку, молодиці чіпляли колодку, заздалегідь заготовлену напередодні, за що він мав відкупитися, поставивши могорич медовуху або горілкою.

До речі, головною стравою на Колодія були не млинці, а вареники з сиром та сметаною. Бо вареник символізує місяць, а місяць, як переконують етнологи, є одним із символів жінки. Спробувати цю давню страву можна було у місцевому шинку, а для тих, хто прийшов зі своїми запасами, козаки виставили столи просто на вулиці. Також для того, щоб настрій був справді святковим, змайстрували велику гойдалку, на якій могли гойдатися одразу шість чоловік, від входу до шинку возили санчатами, запряженими парою коней, на вулицях Слободи співали фольклорні колективи. Для столичних мешканців можливість бодай на кілька годин перенестися у таку атмосферу — вже свято.

«Оце життя! Ну просто як у дитинстві!» — вихопилося в одного із солідних відвідувачів, який летів санчатами з гірки.

Тетяна ПАСОВА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Ось такий він, млинець! Військово-морський і рекордний

У Севастополі започаткували нову традицію: «Масниця на флоті». Її батьками стали Військово–Морські Сили України й торговельна марка «Козацький мед». Спільними зусиллями вони організували й провели 14 лютого рекордну акцію — підприємці спекли на честь святкування Масниці млинчик з медом, параметри якого виявилися гідними того, щоб бути занесеними до Книги рекордів Гіннесса.

Старший матрос старший електрик електромеханічної бойової частини підводного човна «Запоріжжя» Артур Гарігінян пригощається млинцем.

На прес-конференції, проведеній напередодні дійства, представники ВМС України та гендиректор «Козацького меду» Олександр Грачов пообіцяли, що рекордний млинець загальною вагою в сімсот кілограмів буде складений з десяти тисяч стандартних (за розміром звичних господаркам сковорідок) млинчиків, присмачених 300 кілограмами меду, і займе 13 квадратних метрів за довжини рівно кілометр. На практиці виявилося, що розрахунки виготовлювачів млинця-рекордсмена були трохи неточними: насправді 10 тисяч складових частин млинця-гіганта зайняли поверхню трохи більшу за 28 квадратних метрів, а довжина кулінарного шедевра в підсумку становила 1080 метрів. Такі точні дані встановив офіційний представник Книги рекордів Гіннесса в Україні, що прибув до Севастополя спеціально для реєстрації світового «млинцевого» рекорду й вручення Олександру Грачову відповідного сертифіката.

Відповідальний момент: останні секунди перед початком реєстрації рекорду — «збирачі» найбільшого у світі млинця за його «стикуванням».

Присутнім на святі численним севастопольцям і гостям міста організатори свята пообіцяли, що весь рекордний кулінарний шедевр буде того само дня переданий екіпажам кораблів і частинам Військово-Морських Сил України, щоб українські військові моряки «долучилися до народних традицій і відчули смак свята».

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Фото автора.

Головною стравою на Колодія були не млинці, а вареники з сиром та сметаною

8 лютого. Кирило Куликов, Тетяна Бахтеєва, Олег Білорус, Валерій Баранов, Ігор Шаров, Андрій Кожем'якін під час засідання погоджувальної ради.

9 лютого. Володимир Рибак, Ігор Лисов, Юрій Колоцей під час пленарного засідання, на якому, зокрема, прийнято за основу проект закону про внесення змін до Закону «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» (щодо допомоги на рівні прожиткового мінімуму).

10 лютого. Анатолій Матвієнко, Юрій Ключковський під час пленарного засідання, на якому, зокрема, в цілому як закон 368 голосами було підтримано Регламент Верховної Ради України.

11 лютого. Катерина Ващук, Сергій Терьохін під час пленарного засідання, на якому, зокрема, було прийнято як закон законопроект про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти.

12 лютого. Михайло Чечетов, Адам Мартинюк під час пленарного засідання, на якому, зокрема, 392 голосами парламентарії ухвалили законопроект про затвердження Указу Президента «Про оголошення територій міста Калуш та сіл Кропивник і Сивка-Калуська Калуського району Івано-Франківської області зоною надзвичайної екологічної ситуації».

П'ять днів із життя Верховної Ради України очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ

ГОЛОС УКРАЇНИ № 27 (4777)
ВІВТОРОК, 16 ЛЮТОГО 2010

Від'ємне сальдо зовнішньої торгівлі України в 2009 році скоротилося на 11,927 мільярда доларів і становить 1,381 мільярда, порівняно з 13,308 мільярда доларів у 2008 році, *повідомляє Державний комітет статистики*

Державному заповідникові–музею Миколи Гоголя Президент України Віктор Ющенко надав статус національного *(Укрінформ)*

РЕГІОНИ

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ

Тепер із теплом

У шахтарському селищі Смоліному Маловисківського району таки запустили нову котельню. За словами першого заступника голови облдержадміністрації Анатолія Ревенка, відтепер у приміщеннях двох шкіл, лікарні та дитячо-юнацького центру знову буде тепло. На оперативне вирішення проблеми опалення соціальної сфери населеного пункту («Хроніка замерзаючого селища», «Голос України» за 03.12.2009 р.) з державного бюджету виділено 7,4 млн. гривень.

Петро МЕЛЬНИК.

ЛУГАНСЬК

Течія затягла підлітка під кригу

Дві десятирічні дівчинки вийшли на лід річки Луганки, що тече по Кам'янобрідському району обласного центру, і провалились у воду. На щастя, поблизу були люди, які почули дитячий крик. Одну з дівчаток врятували й відправили до лікарні. А другу дитину з води витягти не вдалось, бо течія затягнула її під кригу. Подальші надводні пошукові роботи результату не дали, тому на поміч викликали обласну рятувально-водолазну службу. Тіло дитини було знайдено.

Алла АНТІПОВА.

ДОНЕЧЧИНА

Судять колишнього голову

Перше засідання у справі колишнього міського голови Димитрова Юрія Анісімова пройшло в Красноармійському районному суді. В жовтні минулого року екс-голова, перебуваючи за кермом у стані алкогольного сп'яніння, наїхав на 48-річну працівницю шахти «Центральна». Із тяжкими травмами потерпілу доставили до лікарні, де вона померла. Трагедія сталася на очах у десятків свідків біля адміністративної будівлі вугільного підприємства. Керівника міста затримали, а прокуратура порушила кримінальну справу. Депутати міської ради, вражені дорожньою пригодою, зібралися на позачергову сесію і зажадали неупередженого розслідування трагічного випадку. Згодом суд змінив Анісімову запобіжний захід, випустивши його під заставу. Міський голова склав із себе повноваження достроково, і за це рішення проголосувала міськрада. На попередньому слуханні в суді були виконані всі необхідні формальності, а розгляд справи по суті розпочнеться за тиждень.

Ліна КУЩ.

ОДЕСА

Украли нафти на 30 мільйонів гривень

Співробітники одеського УБОЗу затримали членів організованого злочинного угруповання, яке три роки розкрадало сиру нафту.

Очолював нафтову мафію директор одного з нафтопереробних заводів. У схемі злодійства було задіяно майже 20 чоловік. Розкрадачі створили фіктивну фірму, яка укладала договори на зберігання пічного палива на території заводу. Однак в орендовані резервуари заливалася крадена нафта, що потім вивозилася залізничними составами й реалізовувалася.

Під час спецоперації співробітники міліції затримали на залізничній станції Застава-1 состав з 11 цистернами, в яких нібито й містилось 620 тонн пічного палива. Попередня перевірка нафтопереробного підприємства показала, що недостача нафти становила 5 тисяч тонн, а заподіяні збитки перевищують 30 мільйонів гривень. Керівників організованого злочинного угруповання заарештовано.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

У сніговий полон потрапив навіть весільний кортеж

Минулих вихідних Україна вкотре потерпала від негоди. Сильні снігопади, пориви вітру, ожеледь ускладнили й без того непросту ситуацію у містах та селах, багато з яких знову залишилися без світла, а деякі взагалі опинилися відрізаними від світу.

Як повідомили в ГУ МНС в Івано-Франківській області, у Тлумацькому районі на дорогах до снігових пасток потрапили 65 транспортних засобів, в яких знаходилось понад 200 осіб. «Еменесники» витягували транспорт із снігових заметів за допомогою спецтехніки. Для обігріву водіїв та пасажирів задіяли польову кухню. Того ж дня «еменесники» надавали допомогу і водіям, чиї транспортні засоби застрягли у снігових заметах у Городенківському районі. Значно ускладнено проїзд на дорогах місцевого значення в Галицькому, Рогатинському та Коломийському районах. Синоптики прогнозують сильні снігопади і на декілька наступних днів та радять власникам автотранспортних засобів не виїжджати на автошляхи без нагальної потреби, **повідомляє наш власкор в Івано-Франківській області Дарина НАЗАРЧУК.**

А ось автомобільну дорогу Слов'янськ — Донецьк — Маріуполь, закриту частково через сильні снігові заноси, вже розблоковано. Для допомоги майже 200 автомобілям, які опинилися в заторі на двох ділянках у Волноваському районі, були відправлені спеціальні автомобілі ГУ МНС України в Донецькій області, техніка обласного управління ДАІ та служби автомобільних шляхів. Ураганний вітер зносив на дорогу сніг із полів, причому в окремих місцях висота переметів становила 2-2,5 метра. Сніг спресовувався у твердий моноліт, а пориви вітру валили людей із ніг. Щойно розчищені ділянки заносило знову. Із полону стихії вдалося визволити автобус із 45 пасажирами, а також легкові і вантажні автомобілі. Після чого ділянку автошляху закрили для проїзду. Аби привести дорогу до ладу, довелося використовувати навіть БТРи **(на знімку)** та важкі спецавтомобілі. Допомогла і природа: у неділю в області встановилася плюсова температура, **інформує наш власкор у Донецькій області Ліна КУЩ.**

Фото Управління ДАІ ГУМВС України в Донецькій області.

На Дніпропетровщині у селі Межиріч Павлоградського району зірвало дах з двоповерхової будівлі дитячого будинку для сиріт «Моя родина». 21 дитина та 15 осіб персоналу тимчасово відселені. А на автошляху Кіровоград — Кривий Ріг — Запоріжжя, в районі Тернівки, у напрямку Кіровоградської області у затор потрапило до ста автомобілів. Поки їх звільняли із снігового полону, люди могли погрітися і випити гарячого чаю — для цього розгорнули два спеціальні пункти. В області тривали роботи й з відновлення електропостачання: через негоду у вихідні залишилися без світла 48 населених пунктів області. А у Дніпропетровську з цієї ж причини від електроживлення було відключено шість котелень, які обігрівають 133 будинки (15,3 тисячі мешканців). Упродовж доби всі аварії повністю ліквідували, **повідомляє наш власкор на Дніпропетровщині Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.**

На Тернопільщині знеструмлено більше двадцяти сіл. Дороги державного значення більш-менш розчищено, а ось до сіл і навіть деяких райцентрів неможливо добратися. Запізнюється пошта, важко добратися до хворих медикам. І це незважаючи на те, що на дорогах працювало більше 180 одиниць техніки. У справжньому полоні опинилися водії великогабаритних машин, яким важко долати спуски і підйоми. Не краща ситуація в обласному центрі. Головними дорогами ще можна рухатися, а ось рух на бічних паралізовано. Заметені під'їзні дороги до будинків. І хоч ЖЕКівські тракторці повзають дворами, але це мало що дає, бо снігу навалило стільки, що машини грузнуть у ньому, мов у піску, **інформує наш власкор у Тернопільській області Любов ЛЕВИЦЬКА.**

Величезна пробка виникла на під'їзді до Полтави в районі села Побиванка. Тут виявилися заблокованими кілька сотень автомашин. В ситуацію довелося втручатися навіть працівникам ГУ МНС України у Полтавській області. В «сніговому мішку» опинився навіть... весільний кортеж. Причому наречений і наречена опинилися по різні боки снігових «барикад», **повідомляє наш власкор у Полтавській області Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

Цими ж вихідними одним з головних клопотів підрозділів МНС у Волинській області було очищення дахів від снігу. Однак уникнути НП не вдалося — у селі Самари Ратнівського району під вагою снігу завалилася третина двоскатного даху місцевого будинку культури, а в одному із сіл Горохівського району при розбиранні старого хліва обрушився дах, з якого не очистили сніг. Господар будівлі загинув, **інформує наш власкор у Волинській області Микола ЯКИМЕНКО.**

Не хочуть пускати дітей до аварійної школи

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За словами берестівського сільського голови Миколи Дашука, питання спорудження нової школи в їхньому селі гостро стоїть ще з 2003 року. Тоді на коригування проектно-кошторисної документації було витрачено сто тисяч гривень. У 2004 році з держбюджету надійшло ще 300 тисяч. За ці кошти вдалося розпочати будівництво школи. Обсяг робіт становив два з половиною відсотка. Відтоді фінансування об'єкта припинилося. За останнім кошторисом, щоб завершити школу в селі Берестя, потрібно 12,8 мільйона гривень. Територіальна громада села сподівається на підтримку в розв'язанні цієї проблеми районної та обласної влади, а також народних депутатів України — вихідців із Рівненщини.

До речі, свого часу активними діями батьків, які кілька тижнів не пускали дітей до ветхої школи, домоглися спорудження нового приміщення навчального закладу в поліському селі Глинне Рокитнівського району. А загалом на Рівненщині за останні півроку введено в дію три школи — в селах Глинне Рокитнівського, Тинне Сарненського і Шпанів Рівненського районів.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фільм поверне нас у часи війни

У лісі неподалік від Коростишева з'явилися... фашисти, тут чути німецьку мову. Все просто: кінорежисер Анатолій Матешко вибрав ці місця для зйомок фільму, що розповідає про війну. В основі сюжету — спецоперація, яку на території, окупованій гітлерівцями, проводять партизани. Вони отримали завдання захопити на лісовій дорозі шифрувальний апарат, узяти в полон офіцера-шифрувальника й доставити на «велику землю» — від цього залежатиме успіх наступу радянських військ. Фільм має назву «Двоє», бо в ході операції в живих залишилися тільки молодий партизан та німецький офіцер. Партизан має доставити полоненого в обумовлене місце в обумовлений час. А це дуже далеко...

Московський актор Андрій Мерзлікін, який грає роль партизана, наголосив на основний ідеї фільму: під час цього довгого походу в головних героїв пропадає страшне бажання вбивати один одного. Фашистського офіцера грає німецький актор Маркус Бекер, який уперше в Україні. Важливу роль у фільмі відіграватиме й чудова поліська природа.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Ялинки тепер зігріватимуть

Новорічні свята давно завершилися, та у Полтаві про них ще донедавна нагадували великі звалища ялинок. Нині ж продовжують «святкувати» працівники КП «Декоративні культури». Тут придбали спеціальний подрібнювач, і нині триває переробка ялинок на матеріал для мульчування землі та опалення квіткових розсадників. Після переробки зелених красунь на підприємстві отримують щонайменше 20 кубометрів подрібненої деревини щодоби.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Фото автора.

Назвали місто майбутнього

Підбито підсумки дослідження, яке проводило дочірнє видання всесвітньо відомої газети «Файненшл таймс» журнал «ФДІ мегезін» (Великобританія). Дослідження було присвячено визначенню найперспективнішого регіону Європи для припливу інвестицій і розширення бізнесу. Такими регіонами, на думку міжнародних експертів, є Амстердам, Рига, Вільнюс і Одеса. Також в Україні названо ще одне місто — Львів.

Відбір проходив за такими показниками, як мінімальна й середня заробітна плата населення, ціна реєстрації майна, податок на прибуток, ціни на бензин, доступність одержання дозволу на будівництво.

Одеський міський голова Едуард Гурвіц, коментуючи на прохання «Голосу України» результати проведеного дослідження, заявив, що «Одеса — сучасне європейське місто. Ми маємо чіткі орієнтири й прекрасні перспективи, тому навіть у непростому 2009 році обсяг інвестованих нашими партнерами коштів збільшився порівняно з попередніми роками на 15 відсотків. В 2009 році в Одесу прямі інвестиції надійшли з 67 країн світу. В мене є впевненість, що в міру подолання кризових явищ в економіці ми вийдемо на значно вищі показники й розширимо географію нашого співробітництва».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

ФОТОФАКТ

У смт Гоща (Рівненська область) введено в дію єдину на теренах СНД фабрику з пошиття одноразового медичного одягу «Фапомед-Україна».

Фото Олександри ЮРКОВОЇ.

Жириновському не дає спокою дідова пилорама

Після дворічного мовчання знову заявив про своє право власності на частину деревопереробного підприємства в місті Костополі, що на Рівненщині, відомий російський політик Володимир Жириновський (на знімку). Він стверджує, що нинішнє виробництво постало на місці фабрики його діда.

Дослівно заява Володимира Вольфовича в ефірі радіостанції «Эхо Москвы» прозвучала так: «Фабрика моя — з 1905 року... Вони ж (Україна. — **Авт.**) хочуть в Євросоюз — зобов'язані повернути. Прибалтика повертає всім усе, і вони повинні повертати. Я один прошу — що, важко дати?.. Я писав листа Януковичу, Ющенку і Тимошенко — ніхто мою фабрику мені не повертає. Теж мені європейці. Нехай повернуть майно».

Загалом ця історія тягнеться від червня 2006 року, коли заступник голови Державної думи Росії заявив про своє костопільське родове коріння і про дідове підприємство. Саме те підприємство, з якого, мовляв, у 1939 році вивезли обладнання на Урал. Втім, пізніше, коли Володимир Жириновський приїхав в Україну, він був уже менш категоричний у своїх висловлюваннях: «Я ніколи не мав бажання брати участь у яких-небудь політичних заходах на Україні. Мета в мене лише одна: відвідати рідні місця мого батька, тобто місто Костопіль, подивитися на фабрику, що заснував мій дід, побачити те урочище, де в 1941 році були розстріляні мої рідні».

Хтозна, якими документами апелював Жириновський у своїх здогадках чи запитах, а ось рівненські архівісти провели копіткий пошук і щось таки знайшли. Зокрема, у списках виборців 1930 року справді значиться родина Іцика Айзика Епідштейна (за іншими даними — Іцхака Едельштейна), в якого було два сини, один з яких — Вольф. Під час війни цю родину, як і сотні інших у Костополі, фашисти розстріляли. Однак де саме поховано рідних Володимира Жириновського, невідомо, адже в Костополі є шість місць поховань страчених євреїв.

Що стосується деревопереробного підприємства, чи, вірніше, пилорами, то вона, за архівними даними, справді була заснована в Костополі 1926 року. Причому крім Іцика, в неї був ще один співвласник. Пізніше тут почали виготовляти фанеру. А далі на неї, вочевидь, чекав занепад. Принаймні архівісти натрапили на цікаві документи, які дають підстави стверджувати, що саме син Іцика, до якого перейшло підприємство, пустив його, як то кажуть, за вітром. Ці документи — судові рішення про повернення великих боргів односельцям...

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

У Бердичеві створюють Центр жінки

Генеральний директор будівельної фірми «Золотий ключ» Олександр Кіщук вручив бердичівському міському голові Василю Мазуру символічний ключ від Центру жінки. Це не формальне перейменування пологового відділення. Як зазначив головний лікар міської лікарні Анатолій Терефеєв, протягом останніх років акушери-гінекологи Бердичева втілюють європейський проект, використовуючи у своїй роботі сучасні технології. І давно мріяли про не менш сучасне приміщення. На місці теперішнього Центру жінки раніше був напівзруйнований хірургічний корпус. У реконструкцію, що почалася в 2003 році, вкладено близько 10 мільйонів гривень. З них три з половиною з міського бюджету, решта — з обласного і державного.

Реконструкцію проводити було непросто. Будівля стара, тривалий час простояла без даху, тож треба було зміцнити стіни. У Центрі жінки обладнано унікальну систему вентиляції: взимку вона подаватиме підігріте, а в літню спеку охолоджене повітря, очищене від бактерій. Новинкою є й індивідуальне водопостачання. Заклад запрацює після того, як там встановлять меблі та медичне обладнання.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Місць у дитсадках побільшало

Черга малюків, що чекають на місце в хмельницькому дитячому садку «Перлинка», стала меншою. Адже тут відкрито додаткову групу. І в майбутньому не проти відкрити ще одну, адже бажаючих відвідувати садок удосталь. У черзі до дошкільного закладу стоїть півтори сотні малюків. Близько вісімдесяти відсотків мешканців цього мікрорайону працює на ринках міста, тому батьки сподіваються на дитсадки.

Проблема вільних місць у дошкільних навчальних закладах Хмельницького стоїть гостро. Тому минулого року було додатково відкрито три групи, 400 тисяч гривень витрачено на ремонт приміщення ще одного дошкільного навчального закладу, що дозволить відкрити додатково шість груп.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

ФОТОФАКТ

У Києві Молодіжна ліга захисту тварин провела акцію «Знайди друга» під девізом «З любов'ю в серці», під час якої всі бажаючі могли познайомитися з вихованцями ліги — котами і собаками, які шукають господарів, дізнатися про роботу ліги з бездомними тваринами і, звичайно ж, знайти собі друга.

Фото Павла БАГМУТА (Укрінформ).

Обезголовили Ілліча

У селі Сереховичі Старовижівського району невідомі зловмисники вночі за допомогою пилки зрізали голову зі скульптури вождя світового пролетаріату. Так несподівано вирішилася суперечка між тими, хто хотів пам'ятник знести, і тими, хто вважав непотрібним його чіпати.

Останніх, за словами сільського голови Василя Миронюка, було відсотків 80. Тепер, на його думку, пам'ятник усе ж доведеться демонтувати. Не стояти ж Іллічу без голови в центрі села.

Втім, остаточне рішення з цього питання приймуть на черговій сесії депутати сільради. У скоєному більшість селян бачать політичне підґрунтя: мовляв, якби це зробили мисливці за металом, то забрали б усю скульптуру. До того ж, пам'ятник був виготовлений не із бронзи.

На сьогодні з майже півсотні пам'ятників В. І. Леніну в області залишилося лише три: в райцентрах Любешів та Маневичі, а також на подвір'ї шахти № 9 «Нововолинська». Із назв вулиць та сільгосппідприємств ім'я вождя світового пролетаріату зникло ще на початку 1990-х років.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

У НОМЕР

ВІННИЦЯ

Четверо мали намір потрапити до Польщі за підробленими документами

П'ятдесят віз до Польщі і країн Шенгенської зони уже видали у Генеральному консульстві Польщі у Вінниці.

— Ми очікували на більший потік відвідувачів, — каже в. о. Генерального консула Анджей Сломскі. — У нас є можливість протягом дня оформляти від 100 до 300 віз. У Києві, бувало, за день видавали до тисячі віз. У Вінниці поки що в середньому за день задовольняємо запити приблизно 15—20 відвідувачів.

За словами співрозмовника, документи отримують також жителі Хмельницької, Житомирської областей. Приїжджають з Києва. Один киянин пояснив, що у столиці в черзі доводиться стояти на вулиці. У Вінниці є можливість знаходитися у приміщенні, адже консульство розташовано у торговельному центрі. «До Польщі їжджу тричі на місяць, — каже вінничанин Віктор Заболотний. — Раніше візу оформляв у Києві, тепер — дома. Зручно, відпали витрати на дорогу до столиці й назад».

— Про нове консульство дізналися випадково, — каже один з підприємців. — Раніше оформляли шенгенську візу в Києві, в німецькому консульстві. Тепер, коли зателефонували, нам кажуть, що у вас у Вінниці можна це зробити. Мало інформації про консульство, тому не всі знають про нього.

Четверо громадян, за словами консула, подали підроблені виклики на роботу. У консульстві виявили фальшивку. В'їзд до Польщі їм заборонили на два роки, уточнив Анджей Сломскі.

Віктор СКРИПНИК.

ХЕРСОНСЬКА ОБЛАСТЬ

Юристи домагаються звільнення капітана

Міжнародна юридична компанія «Інсе і К», що в суді захищала жителя Херсона, капітана транспортного буксирного судна «Нафтогаз-67» Юрія Кулемесіна, подала апеляцію на вирок суду від 15 січня 2010 року.

Як відомо, Окружний суд спеціального адміністративного району Китаю Гонконг розглядав справу з обвинувачення громадянина України у створенні загрози життю на морі. 22 березня 2008 року в умовах туману поблизу узбережжя Гонконгу сталося зіткнення «Нафтогазу-67» і китайського суховантажа. Українське судно, що належить «Чорноморнафтогазу», затонуло за лічені хвилини. Загинуло 18 моряків. Удалось врятуватися шести громадянам України і одному громадянинові Китаю.

Окружний суд Гонконгу визнав Юрія Кулемесіна співвинуватцем зіткнення суден і загибелі моряків. Згідно з рішенням суду українського капітана було засуджено до трьох років і двох місяців позбавлення волі. На думку суддів Гонконгу, у буксира й суховантажа було досить часу, щоб уникнути зіткнення, але капітани вжили заходів тільки за хвилину до зіткнення.

Судновласник «Нафтогазу-67» — ДАТ «Чорноморнафтогаз» — доручив міжнародній юридичній фірмі «Інсе й К» подати до суду заяву про звільнення Юрія Кулемесіна з-під варти під грошову заставу.

Вл. інф.

СВІТ КОРОТКО

БЕЛЬГІЯ

Два потяги зіткнулися на повній швидкості

Два пасажирські потяги зіткнулися вчора вранці в районі містечка Буйзинген під Брюсселем у годину пік. На даний час відомо, що зіткнення було лобовим — потяги опинилися на одному шляху, потім зійшов з рейок третій потяг. Причини катастрофи поки що не встановлено. Жертвами аварії стали від 20 до 27 осіб, близько 30 поранено. На момент верстки номера точні дані про загиблих не були відомі, оскільки рятувальні роботи тривали.

За свідченням одного з пасажирів, зіткнення було дуже сильним, бо потяг, у якому він перебував, перед зіткненням навіть не зробив екстреного гальмування.

Закриті та приватні акціонерні товариства (ЗАТ і ПАТ) повністю звільнені від необхідності надавати Держкомісії з цінних паперів і фондового ринку (ДКЦПФР) інформацію про свою діяльність, а також оприлюднювати звітність у загальнодоступних базах даних комісії й офіційних виданнях, *повідомляє прес-служба Міністерства юстиції*

Міністерство економіки України розробило стратегію національної модернізації України до 2020 року, *повідомляє прес-служба міністерства*

Не закони визначають життя, а життя створює закони

ТОЧКА ЗОРУ

Україна позиціонує себе як морська держава, і ця концепція відповідає стратегічній лінії нашої держави, оскільки її географічне положення сприяє можливості забезпечити транзитне перевезення вантажів морським шляхом у різні точки планети. Що в нинішніх умовах є одним із джерел економічної могутності України.

Нашій країні в спадщину від розваленого СРСР дісталося безцінне багатство у вигляді трьох морських пароплавств, а також значна кількість морських і річкових портів, які є міжнародними воротами нашої держави та її економічним потенціалом.

Водночас розрив економічних зв'язків серйозно позначився на діяльності морської галузі.

Уціліли тільки морські й річкові порти. Фахівці морської галузі заявляють, що організація ефективного правового механізму їхньої економічної діяльності може або підштовхнути всю цю величезну спадщину до розвитку, або поховати під уламками колишньої слави. Який вибір зробити? Який вибір правильний?

Ті, хто марширує в одній колоні, не обов'язково прямують до однієї мети. Так сталося і з морськими торговельними портами країни. Коли після розвалу СРСР були розірвані економічні зв'язки, які складалися десятиліттями, неправильно обрана економічна політика серйозно вдарила по морегосподарському комплексу України, значно впав вантажообіг морських перевезень.

Цей факт насамперед на собі випробував Одеський морський торговельний порт і його керівник Герой України Микола Павлюк. Але він, до його честі, не розгубився, а почав шукати можливості для завантаження потужностей морського порту, які тоді простоювали. Він почав шукати й знайшов можливість завантажити роботою потужності свого підприємства.

Микола Пантелеймонович звернув увагу на тенденцію виниклого інтересу приватного підприємництва, що формувалося, до експорту вантажів і, передусім, українського металу, що мав попит як досить дешева сировина на світовому ринку. Він залучив підприємців, які активно налагодили вантажопотік і запропонували організувати спільну діяльність у морському порту на одному із причалів порту. Підприємці придбали спеціальну навантажувальну техніку й підписали договір про спільну діяльність у порту. Так була вперше створена в Україні одна з перших форм приватно-державного партнерства в портовій галузі. Так почало зароджуватися співробітництво, яке з легкої руки юриста, котрий склав проформу першого договору про спільну діяльність, з'явилася така форма приватно-державного партнерства, яку згодом назвали «підприємствами спільної діяльності».

Приклад завжди заразливий, особливо якщо в ньому є раціональне зерно, і на цьому експерименті, а, по суті, юридичному й економічному прецеденті поступово створювався цілий напрямок — так зване, приватно-державне партнерство, коли порт надавав свої причали й свої можливості, а підприємці придбавали устаткування й залучали вантажопотоки. Це нова форма підприємницької активності жваво й енергійно була підхоплена й іншими портами, вона працює й сьогодні.

Але ось аксіома, яка не викликає сумнівів: для ефективної роботи морських торговельних портів необхідні значні капіталовкладення. Вони повинні бути спрямовані на придбання нової вантажної техніки, поліпшення інженерної інфраструктури портів. Їхній технічний стан, за визнанням Кабінету Міністрів України, зафіксований в «Стратегії розвитку морських портів України на період до 2015 р.», відповідає «лише рівню розвитку галузі торговельного мореплавання в 90-ті роки минулого століття».

Потрібні значні капітальні інвестиції, їхній обсяг оцінюється в десятки, а може, і сотні мільярдів доларів США. Чи може Україна сьогодні дозволити собі знайти ці кошти самостійно, та й ще в період однієї з найгливших економічних криз? Відповідь однозначна — ні, не може.

Водночас для того, щоб конкурувати з морськими портами інших країн і передусім розташованих на берегах Чорного моря, необхідно модернізувати наші порти, підходи до них, акваторії портів, а також залізничний розвиток. Отже, потрібен приватний капітал, без нього, без підприємницької активності ця галузь не працюватиме ефективно, як довели час і саме життя.

Те, що потрібно щось міняти, розуміють і в Міністерстві транспорту й зв'язку України, і в Кабінеті Міністрів, і у Верховній Раді. Уже багато років перебуває на розгляді в єдиному законодавчому органі проект закону «Про морські порти», який активно лобіює фахівець у морській галузі народний депутат України Юрій Крук.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Але проект закону лежить і не проходить. Чому?

Можливо, він не відповідає реаліям сьогоднішнього дня?

Проект закону «Про морські порти» зазнав безліч редакцій з 1996 р. Спочатку цей проект відкрито нехтував інтересами приватного бізнесу в цій галузі. Він просто взагалі не помічав приватного бізнесу, крім декількох фраз про те, що можливо й допустити приватні порти, у проекті нічого не було. Правовий механізм роботи приватного бізнесу в галузі виписаний не був, система була побудована так, щоб «ні пущать» і «нііззя», а можна тільки з «високого чиновницького» бажання, можливо було допустити приватний бізнес у порти.

З пісні слів не викинеш

Не можна сказати, що автори проекту не міняють свою точку зору зі зміною часу. Це буде неправдою, проект поліпшується, у нього включаються навіть прогресивні положення й розділи, але в цілому він, на мою думку, не спрямований на розвиток галузі, а тільки на вирішення проблеми роздержавлення портової господарської діяльності. Автори законопроекту допускають можливість, щоб портові оператори були підприємцями, а весь майновий комплекс морського порту залишався державною власністю. У порту утвориться морська адміністрація, яка займатиметься безпекою мореплавання, а також буде створено державне комерційне підприємство — державна адміністрація морського порту, що здаватиме в користування операторам державне майно, а також одержуватиме портові збори.

У проекті закону, на мою думку, навіть є прямо-таки революційні новації. Допускається, приміром, щоб у портах були морські термінали, які розташовані на своїй території, але в акваторії морського порту. Це важлива новела з'явилася, безумовно, вимушено в проекті, оскільки саме життя призвело до необхідності існування таких морських терміналів, і тепер з пісні слів не викинеш. Але на цьому вся новація, на превеликий жаль морських операторів, закінчилася. У проекті закону не прописаний механізм створення й діяльності таких структур, не прописані і їхні відносини з державною адміністрацією порту, інші правові питання життєдіяльності цих утворень. Не дозволені правовими засобами виникаючі в житті суперечності. Імовірно, не всі, від кого залежить прийняття цього закону, не розуміють природу цих утворень, чому вони з'явилися й навіщо взагалі потрібні в цій галузі. На нас, портових операторів, хоч як гірко це говорити, ніколи ніхто не зважав, і ми завжди були ізгоями в портовій галузі. Не зазначено в проекті, які договори з портовими операторами укладатиме державна адміністрація порту. Адже й сьогодні є договори про спільну діяльність і сьогодні працюють портові оператори, однак із приходом кожного нового керівництва в Міністерстві транспорту й зв'язку здійснюється черговий наїзд на цю форму приватно-державного партнерства.

Безліч питань не врегульовано в проекті закону «Про морські порти», тому він і наштовхується на опір під час розгляду й ухвалення.

Досвідчені юристи знають, що не право визначає життя, а життя диктує право. Нормативні акти мають виходити із громадських потреб, які висуваються життям, а не придумуватися з голови, навіть авторитетних фахівців. Якщо закон не викликано життєвою потребою, а навпаки їй суперечить, він не працюватиме, прикладів тому безліч.

Ця обставина й змушує, перш ніж зводити споруду, розробити концепцію й проект споруди, а потім будувати. У концепції мають бути закладені основні принципи й механізми регулювання життєдіяльності в тій чи іншій галузі.

Висловлю свою точку зору. Якщо вже є Кодекс торговельного мореплавання, який регулює відносини з обслуговування морських суден під час перевезення вантажів, і цей Кодекс регулює відносини в морському порту, то необхідно вдосконалити саме цей нормативний акт, а не створювати ще один закон. Це принцип побудови права, що існує в праві й відомий як закон економії правових засобів, що є основним у галузі законодавчої техніки.

Тому немає елементарного здорового глузду заохочувати появу нового закону там, де правовідносини регулюються кодексом — актом вищої форми систематизації права.

Це — не критика, а міркування про те, що той, хто не знає куди йде, імовірно, прийде не туди. І треба набратися мужності для того, щоб концептуально відмовитися від проекту закону «Про морські порти України» і працювати над змінами в Кодекс торговельного мореплавання. Це зовсім не означає, що треба відкинути позитивні елементи розробленого законопроекту, навпаки, їх необхідно використовувати для підготовки тексту змін у Кодекс. Але це лише нескладні питання юридичної техніки. Нас же хвилюють питання концептуальні, тому що без вирішення загальних питань безглуздо переходити до частковостей.

Без конкуренції спиться краще, а живеться гірше

Отже, головне питання концепції: чи має порт бути державним підприємством, тобто, чи потрібно в концепцію закону закласти поняття порту як суб'єкта, або порту як майнового комплексу. Відповідь на це запитання дали самі автори законопроекту. Саме життя й час розставили крапки над «і». Сьогоднішнє юридичне визначення морського порту гальмує його розвиток і не відповідає вимогам життя. Тому автори законопроекту правильно визначили порт як транспортно-виробничий комплекс. У проекті закону є й визначення морського термінала, що також є виробничо-перевантажувальним комплексом будь-якої форми власності, розміщений або на території порту, або за його межами. Автор проекту закону пішов на революційне рішення — він допускає будівництво приватних причалів, що раніше не було заборонено, але про це взагалі не згадувалося.

Що, на мою думку, необхідно врахувати при підготовці змін у Кодекс торговельного мореплавання. Насамперед, гадаю, важливо визначити, які моделі й правові конструкції можливі в морському порту? Автори законопроекту описали чинну модель і вказали на необхідність часткового роздержавлення. Така конструкція, безумовно, має право на існування й відповідає велінню часу. Саме життя довело необхідність і ефективність залучення приватних портових операторів у морські порти, однак необхідно визначити правові форми такого залучення. Це, можливо, оренда, концесія, можливі й інші моделі. Приватний бізнес має розуміти, що це співробітництво чітко прописане в правилах права, законне й забезпечує безпеку його інвестицій, тоді з'являється інтерес для використання цих правових форм у житті. Інше питання, хто буде стороною від держави в цьому процесі договірних відносин? На нашу думку, закон про управління об'єктів державної власності відповідає на ці запитання. Від імені держави, якщо це договір оренди, має виступати Фонд державного майна як єдино уповноважений законом на цю діяльність орган. У разі концесії в законі також зазначено державний орган, уповноважений державою укладати договори концесії. Незрозуміло чому автори проекту закону «Про морські порти» включають у проект спеціально створюване державне підприємство, яке взагалі ніякої комерційної діяльності не здійснює, а буде винятково підміняти вповноважені державою органи при передачі майна приватним операторам. Це взагалі не державний, а відомчий підхід. Відомство бажає залишити в себе контроль за фінансами й самі фінанси. Разом з тим ці кошти повинні прямо надходити в бюджет і спрямовуватися на потреби державного бюджету України. Державне підприємство витрачатиме кошти за своїм розсудом, а податки, які надходитимуть від його діяльності із стягнення ренти, будуть мінімальні. Який же резон від такого неефективного використання майна для держави? Дбайливий господар так не чинить. Але той, хто пише закон, мабуть, думає про інше. Знову закладається в закон неприпустимий принцип поєднання публічних і господарських функцій в одній особі — державного суб'єкта господарювання. У проект закладена, я в цьому абсолютно впевнений, серйозна основа для корупції, до грошової годівниці допускаються особи, які не займаються підприємництвом, не заробляють гроші, проявляючи свою заповзятливість, а пасуться на корупційному полі за рахунок коштів суспільства. Це неприпустимо.

А які ж публічні функції, які мають нести керівництво порту, з огляду міжнародних зобов'язань? Звичайно, ці функції повинні мати місце і їх і повинен здійснювати державний орган. Такий орган у законопроекті є — це морська адміністрація порту. Ця організація, яка відповідає за морську безпеку, повинна одержувати портові збори, визначати правила й звичаї в конкретному морському порту, з погляду безпеки мореплавання. І не має значення, порт державний, зданий у концесію чи навіть приватний, якщо він побудований підприємцями, все одно функцію держави порту, у будь-якому порту несе державний орган — морська адміністрація. Тоді усувається непотрібний і недосконалий дуалізм керування в порту, коли в порту два начальники: начальник порту й капітан порту.

Сьогоднішнє юридичне визначення морського порту гальмує його розвиток і не відповідає вимогам життя

Отже, механізм роздержавлення порту необхідний, і це одна з конструкцій законодавчої моделі.

Водночас життя створило умови для появи в акваторії морських портів приватних морських терміналів, які перебувають на своїй території, але в акваторії порту. Про них автори проекту закону «Про морські порти» лише згадали. Також необхідно розробити правовий механізм їхнього створення, реєстрації й діяльності в морському порту. Якщо порт продовжуватиме виконувати функції державного комерційного підприємства й поєднуватиме, як це є сьогодні, публічні функції з господарською діяльністю, то нормального економічного життя для таких морських терміналів у порту не буде. Будучи конкурентом морському терміналу, державне підприємство має свій інтерес, противний інтересам приватного підприємства, а це призводить до нерозв'язного протиріччя, і коли виникатимуть питання конкурування, чи то при заході суден у порт, чи то при встановленні знижок на заходження судна, надання буксирів або інших спеціалізованих послуг, завжди «своя сорочка буде ближче до тіла». Цей конфлікт інтересів може бути усунутий лише одним способом — припиненням заняття господарською функцією органом, що визначає правила гри в морському порту. Отже, у морському порту повинна працювати тільки морська адміністрація, що визначає умови безпеки в морському порту й здійснює контроль за встановленими правилами. Тоді всі оператори й стивідори, морські агенти й експедитори в порту матимуть рівні умови.

Ще одна правова конструкція, яка вже реально існує, коли, наприклад, у Миколаївському морському торговельному порту є два морські термінали — «Нікотерра» і «Нібулон». Вони створили акваторію, що підходить до акваторії морського порту. Разом з тим цю акваторію в них із завидною постійністю хочуть забрати. Можливо, необхідно закласти й таку конструкцію в проект змін, коли морський термінал побудований в акваторії річки й перебуває на значній відстані від порту, тоді цьому терміналу можна передати акваторію як гідротехнічну споруду, що з'єднується з акваторією морського порту. Морський термінал її утворить, вкладе свої кошти й підтримуватиме глибини. Морською безпекою керуватиме морська адміністрація порту. І хто зможе довести, чому така модель неможлива, якщо змінити поняття морського порту, що сьогодні не відповідає вимогам життя?

Можливо допустити й четверту правову конструкцію — коли держава в концесію надасть приватним структурам місце для будівництва й експлуатації морського порту. І тут необхідно прописати механізм такої конструкції на основі Закону України «Про концесії».

У Кодексі торговельного мореплавання необхідно, на мою думку, буде визначити можливість створення приватного портофлоту, що сьогодні торпедують порти, оскільки вони виконують сумісні публічно-господарські функції. Наявність приватних буксирних компаній, як уже показує досвід, створить додаткові умови для ефективності роботи морських портів.

Крім того, і це дуже важлива умова, необхідно в проекті змін прописати функції центрального органу державного керування в галузі торговельного мореплавання. Цей орган має бути наділений насамперед компетенцією у регулюванні функцій держави порту. Необхідно розірвати порочне коло, коли міністерство одночасно є органом державного регулювання й контролю та виконує функції органу керування майном державних підприємств.

З огляду на викладене, вважаю, що в такій формі, як сьогодні, проект закону «Про морські порти» ухвалювати недоцільно, тим паче що сьогодні, після відомих «портових воєн» між державними портами й приватними стивідорами, причини яких коріняться саме в нераціональному правовому регулюванні, деякі парламентарії, під тиском «державників», намагаються основні види портових послуг централізувати й передати у виняткове ведення державних підприємств, що не поліпшить, а навпаки погіршить економічний клімат у морських портах.

На завершення хочу сказати, що азбучною істиною є те, що законодавство має допомагати розвитку країни, її руху до цивілізації. Воно має враховувати й не відкидати позитивний досвід, накопичений історією й життям людства й самого народу, тоді його вектор спрямований на ефективність і раціональність. Є й інший спосіб — гальмування процесів економічного розвитку, консерватизм і створення перешкод будь-яким новим формам розвитку. Яким шляхом піде наша держава в цей складний момент життя — вибір кожної держави. У народних депутатів, від рішення яких залежить прийняття законів у морській галузі, є свобода вибору, але свобода завжди припускає й значну відповідальність за свої дії чи бездіяльність. Звичайно, це відповідальність політична, але всі ми повинні розуміти, який шлях нам вибирати. Тому що сліпий поводир відомо, куди може завести всю череду.

Олег КУТАТЕЛАДЗЕ,
заступник голови Спілки портових операторів, кандидат юридичних наук.

Металурги намагаються повернути втрачені на світових ринках позиції

ГАЛУЗЬ: ПІДСУМКИ, УРОКИ, ПЕРСПЕКТИВА

Експерти вважають, що до кінця року провалля між благополучними й проблемними підприємствами галузі стане нездоланним: одні наблизяться до докризового обсягу виробництва, інші припинять існування або отримають нового власника.

Оптимізація без оптимізму

У грудні 2008-го Олександра Абраменка, старшого майстра доменного цеху Макіївського металургійного заводу, звільнили з роботи — так само, як і тисячі інших працівників заводу. Доменне та мартенівське виробництво на підприємстві припинило існування. Власники підрахували, що дешевше привозити заготовку з Єнакієвого й виробляти з неї продукцію на сучасному дротяному стані Макіївського заводу. Решта переділів виявилася не потрібною. У січні минулого року Олександр став на облік у центрі зайнятості. За рік так і не знайшлося підходящої роботи. «Все, що пропонували, — або тимчасова робота, або робота за маленьку зарплату, — розповідає колишній металург. — Ми обидва з дружиною стали безробітними. Рік жили на допомогу з безробіття. Тепер виплата допомоги припинилася. А я досі без роботи». Співрозмовник сказав, що збирається днями йти на чергову співбесіду — влаштовуватися пожежником. Роботи за фахом для нього немає.

Українська металургія, яка першою зазнала удару економічної кризи, першою серед галузей стала спинатися на ноги. На підприємствах погукали робітників із вимушених відпусток, повернулися до повного робочого тижня замість скороченого й навіть заговорили про підвищення тарифних ставок. Хоча навіть збільшена зарплата не досягає докризового рівня. А прийому на роботу немає на жодному металургійному підприємстві. Якщо працівник звільняється, на його місце не беруть нікого, а обов'язки перерозподіляють між рештою персоналу. Це — одна з ознак оптимізації витрат, якою активно займаються власники підприємств.

«Минулий рік виявився непростим для економіки регіону, — зазначив начальник головного управління економіки Донецької обласної державної адміністрації Віктор Машошин. — Україну негативно позначився вплив світової фінансово-економічної кризи. В результаті реалізації низки заходів удалося пом'якшити соціальні й економічні наслідки кризи в реальному секторі економіки. Однак рівня 2008 року досягти не вдалося. Внутрішній ринок споживання чорних металів завмер».

ДОВІДКА

Через скорочення обсягів експорту товарів, зниження цін на металопродукцію на світових ринках втрати обсягів реалізованої промислової продукції в Донецькій області становлять 40 мільярдів гривень.

Скорочення обсягу промислового виробництва в металургії за підсумками 2009 року становить 24,6 відсотка.

Навчилися працювати дешевше та заощаджувати на всьому

Криза народила сподівання на те, що структурна перебудова важкої індустрії піде пришвидшеними темпами. І не завдяки якимсь заходам на рівні держави, а навіть усупереч їм. У той час, коли держава декларувала заходи для підтримки всіх, без винятку, підприємств гірничо-металургійного комплексу, безжальні закони ринку працювали, викидаючи за борт найслабкіших учасників.

У першому кварталі минулого року виробничники давали дуже обережні прогнози, не ризикуючи передбачити динаміку світових цін і попиту на продукцію. Досить точним виявився генеральний директор «Метінвест Холдингу» Ігор Сирий, який пообіцяв, що до кінця року компанія вийде на рівень 85 відсотків докризового виробництва. Приклад цього холдингу, який об'єднує активи у вугільній, залізорудній, коксохімічній та металургійній галузях, засвідчив: у кризовий час найстійкішими виявилися вертикально-інтегровані структури. Відносно швидко отямилися й компанії, які мають доступ до дешевого вугілля чи залізної руди з Росії, — наприклад, ЗАТ «Донецьксталь». Ті самі металургійні підприємства, які не мали власних джерел постачання сировини, як-то Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча чи Алчевський металургійний комбінат, опинилися в складній ситуації. Крім того, удару зазнали ті підприємства, на яких «висілі» значні банківські кредити.

«Усі металурги серйозно переглянули кадровий склад, зайнялися менеджментом персоналу, і це — перший урок кризи, — каже доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри «Міжнародна економіка» Донецького національного університету Юрій Макогон. — По-друге, всі зрозуміли, що без технічного переозброєння далі жити не можна, хоча можливості для оновлення в цей час обмежені. По-третє, стали дбайливо витрачати всі види ресурсів. Ті, хто залишився «на плаву», вже не можуть дозволити собі жити так, як раніше, витрачати воду, газ, електроенергію, нафтопродукти. Всі в пошуку альтернативних джерел отримання енергії, щоб це обходилося дешевше».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

І хоча більшість програм реконструкції на підприємствах була заморожена, життя пришвидшило деякі проекти — наприклад, виведення з ладу застарілих мартенівських печей, які споживали багато природного газу. За даними Головного управління статистики в Донецькій області, із загального обсягу виробленої торік сталі 73 відсотки припадало на спосіб безперервного розливу — така технологія виключає повторне нагрівання зливків і заощаджує енергоресурси. Металурги активно заходилися впроваджувати технологію пиловугільного вдування — це дозволило скоротити використання дорогого коксу чи природного газу в доменному виробництві. Працювати меншими силами, дешевше, але ефективніше — під таким гаслом прожили минулий рік українські металурги.

Внутрішній ринок ігнорували даремно, а на зовнішньому «не помітити» нас дуже легко

На запитання, коли ж вітчизняна гірничо-металургійна галузь повернеться до докризового рівня, експерти відповідають чесно: ніколи. І річ не лише в нарощуванні обсягів виробництва. Адже влітку 2008-го ціни на металопродукцію на світовому ринку «зашкалювали» й були найвищими за останні тридцять років. Тому падіння і обсягів виробництва (на деяких підприємствах — на 70—80 відсотків), і цін виявилося дуже болючим.

«Коли ціни на метал зростали з неймовірною швидкістю, я говорив, що не схвалюю такі процеси, тому що розумів: рано чи пізно ціни обваляться, — відзначив, підсумовуючи роботу в минулому році, голова правління, генеральний директор ВАТ «Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча» Володимир Бойко. — Багато підприємств тоді заробило чималі гроші, але вони випарувалися з тією ж швидкістю: виробництво завмерло. Ринок повинен бути прогнозованим. А сьогодні в світі ніхто не може сказати, що буде в наступному році, дають обтічні прогнози, але не більше, бо криза ще не завершилася. Ситуація дуже складна, особливо в розвинених країнах ЄС і США: високий рівень безробіття, різке падіння споживання, а вихід так і не знайдено. Доки не зросте купівельна спроможність, не поновиться нормальне виробництво».

Є й інші бар'єри на шляху українського металу. Поки галузь переживала нечуване падіння обсягів виробництва, світові ринки розвивалися, а конкуренти не стояли на місці. «Крім того, українські металурги зрозуміли, що даремно ігнорували внутрішній ринок, — вважає професор Юрій Макогон. — До продукції потрібно привчати, нагадувати про себе. А вони (металурги) на певному етапі просто перестали займатися внутрішнім ринком. Що стосується зовнішнього ринку, то нас там не так чекають, як колись. І нам важко конкурувати навіть за ціновим показником, за собівартістю. У Китаї та Індії — дешева робоча сила та реконструйовані заводи, у Росії — дешевші природні ресурси. Ось тут і потрібна усвідомлена політика держави. Нашу позицію за кордоном потрібно відстоювати на всіх рівнях, починаючи від Президента, Кабінету Міністрів, Міністерства іноземних справ і закінчуючи торгпредами. А ми достатньо бездарно повелися в багатьох випадках. І не змістилися, а лише, на жаль, втратили свої позиції. Якщо враховувати, що Україна займала приблизно три відсотки світового ринку металу, зрозуміло, що «не помітити» нас дуже легко».

На цьому фоні виділяється Харцизький трубний завод, який зміг за рік збільшити виробництво труб великого діаметра на 35 відсотків. Секрет — у просуванні підприємства на міжнародних ринках, насамперед Середньої Азії та Казахстану. А загалом пожвавлення в галузі поки невелике. Економісти прогнозують, що до кінця 2010-го підприємства вийдуть на рівень 70—90 відсотків від докризових обсягів виробництва. Але вийдуть не всі й не одразу. «Криза допомагає побачити зайве й непотрібне та відмовитися від нього, — пояснює Ю. Макогон. — Структура економіки після кризи буде новою. Можливо, зміниться частка гірничо-металургійного комплексу та хімічної промисловості. Деякі підприємства перестануть існувати в тому вигляді, в якому існують сьогодні. До цього треба бути готовим. Водночас у нас розвиватимуться галузі й послуги, які раніше або зовсім не були присутні, або мали дуже малий сектор в економіці».

А ось прогнози щодо масової скупівлі українських гірничо-металургійних активів, які знецінилися під час кризи, не справдилися. Хоча експерти визнають: для деяких заводів прихід нового ефективного власника міг би стати порятунком. Утім, підприємці, з якими доводилося спілкуватися, не приховували, що інтерес до придбання збанкрутілих підприємств або підприємств на межі банкрутства виявляє хіба що спекулятивний капітал. А справжній господар усвідомлює, що вкладені сьогодні гроші, за умов відсталості вітчизняного гірничо-металургійного комплексу, повернуться не раніше, ніж через 7—8 років. Тому реальні інвестори зараз вичікують, а великих угод варто чекати вже тоді, коли українські металургійні підприємства остаточно розшаруються: одні відновлять докризовий рівень виробництва, інші опиняться на межі існування.

На цьому фоні виділяється угода з купівлі 50 відсотків плюс дві акції корпорації «Індустріальний союз Донбасу» (ІСД) швейцарською фірмою Carbofer, пов'язаною з російським «Євразхолдингом». Це найбільша за обсягами угода за час кризи. Водночас переговори про співробітництво з російським бізнесом ІСД вів уже не перший рік, тому несподіванкою таке рішення не назвеш. Сусідня країна є і головним постачальником сировини та енергоресурсів для металургійних активів української корпорації, і основним ринком збуту продукції. Тому спільне господарювання вчорашніх бізнес-партнерів означає об'єднання сил і грошей для зміцнення позицій на ринку.

ДОВІДКА

За даними Державного комітету статистики України, за 2009 рік у металургійному виробництві та виробництві готових металевих виробів обсяги становили 73,4 відсотка від рівня 2008 року. В тому числі на підприємствах із випуску чавуну, сталі та феросплавів — 76,6 відсотка, труб — 65,7 відсотка, кольорових металів — 79,6 відсотка.

За 2009 рік в Україні виплавлено 25,7 мільйона тонн чавуну, 15,7 мільйона тонн сталі (без напівфабрикатів, отриманих безперервним литтям), 14,6 мільйона тонн напівфабрикатів, отриманих безперервним литтям, випущено 16,1 мільйона тонн готового прокату, 1,7 мільйона тонн труб і профілів із чорних металів.

Ліна КУЩ.

Кабмін дозволив Аграрному фонду реалізовувати аміачну селітру з державного інтервенційного фонду

Аграрії країни забезпечені фінансовими ресурсами на весняну посівну на 50 відсотків — у розпорядженні сільгосптоваровиробників, *за оцінками першого заступника міністра аграрної політики Юрія ЛУЗАНА*, є близько 12 млрд. грн.

РЕАЛІЇ

«Цукрових» посередників більше, аніж роздрібних мереж

Ціни на ринках Дніпропетровщини за минулий місяць порівняно із січнем 2009–го загалом підвищилися на 15 відсотків, повідомляють у головному управлінні статистики. Значною мірою на це вплинуло подорожчання майже на третину продуктів рослинництва. Зокрема, цукор зріс у ціні в 1,9 разу, овочі, картопля, фрукти свіжі, олія, зернові, бобові та круп'яні — у межах 37—6,4 відсотка.

Продукція тваринництва у середньому подорожчала на 10 відсотків. Зокрема, яйця, молочні продукти, мед, сало, м'ясо та птиця — на 22,3—3,5 відсотка. Порівняно із груднем 2009 року ціни на рослинницьку і тваринницьку продукцію зросли відповідно на 10 та 4 відсотки.

З-поміж найближчих п'яти обласних центрів (Кіровоград, Харків, Донецьк, Запоріжжя та Луганськ) яблука та яйця найдорожчими були на ринках Дніпропетровська. Водночас картопля, капуста, цибуля ріпчаста, буряки, морква, молоко свіже, масло вершкове та сметана дешевші, ніж у Запоріжжі.

Коментуючи цю ситуацію, голова обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України Анатолій Бідняк зазначив, що найбільша інфляційна динаміка традиційно припадає на січень, але нинішнього року її підсилила ще й політична ситуація. На здорожчання плодово-овочевої і молочної продукції насамперед вплинули сезонні чинники. Позначилося й підвищення цін на енергоносії, пально-мастильні, пакувальні та інші матеріали, «спрацювали» також інші чинники.

Торік значно зменшилися посівні площі під буряками, а отже, скоротилося і виробництво цукру. Не працює і єдиний на Дніпропетровщині Губиниський цукрозавод, який свого часу забезпечував половину річної потреби області в цьому продукті.

І все-таки, заявив Анатолій Бідняк, ціна на цукор у нас зростає безпідставно, тому АМКУ почав перевіряти усіх задіяних у цьому процесі. «Посередників виявилося більше, ніж роздрібних мереж. Це ненормальна ситуація», — зауважив він.

Щоб виявити справжніх учасників ринку і тих, хто наживається на ажіотажі, АМКУ звернувся по допомогу до правоохоронних органів і закликає втрутитися в ситуацію місцеву владу. Територіальне відділення вже направило чотирнадцяти суб'єктам — постачальникам цукру попередження про неприпустимість використання ситуації для необгрунтованого підвищення цін і погрожує порушникам законодавства жорсткими штрафними санкціями.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.
Дніпропетровська область.

Цибуля ріпаку не товариш. І не конкурент

Що спричинило вибух цін на ринку городини

ТЕНДЕНЦІЇ

Ще не вщухли розмови про раптове і незрозуміле подорожчання цукру, як невблаганно поповзла вгору вартість овочів, фруктів, всієї консервованої продукції. Якщо запасливі господині таки встигли відхопити ще за старими розцінками по кілька кілограмів круп та солодкого піску, то хто ж понесе зараз в квартиру мішки з капустою, морквою, буряком, цибулею... Останній, приміром, за кілька днів вдалось подорожчати в три–чотири рази. Чому? І де межа?

На жаль, запитання, на які мали б бути чіткі й зрозумілі відповіді, залишаються риторичними. Всі: від торгівця на ринку до представників влади найвищих рангів — тільки руками розводять, мовляв, немає на це ради і жодних пояснень. Але чи справді це так? Спробуймо пройтись від поля до прилавку, аби зрозуміти, де відбувається отой ціновий вибух.

Сидить дівиця в темниці

Ті часи, коли гарбуз ходив не тільки по городі, а ще й по колективному полю, шукаючи серед своїх родичів картоплю, огірки і помідори та ще багато кого, здається, уже стали легендарними. Знайти в області не те що спеціалізоване овочеве господарство, а хоча б натяк на промислове вирощування городини, справа марна. Представники місцевих управлінь агропроду один за одним тільки хитають головами: нічим хвалитись.

У Віньковецькому районі господарства планують відвести під посадку картоплі менше двадцяти гектарів. У Волочиському називають цифру ще вдвічі меншу. Та й це — лише плани, а чи вдадуться вони, покаже час. Господарства в основному роблять ставки на пшеницю та ріпак. Останні місяці знову заговорили про збільшення бурякових площ. Натомість ні овочі, ні фрукти серйозної зацікавленості у товаровиробників не викликають.

Щоправда, у Городоцькому районі зуміли пригадати одне із господарств, котре торік відвело під картоплю аж 120 гектарів. Але ж зробили це не так заради бізнесової стратегії, як для того, щоб хоч трохи дотриматись законів сівозміни. Чи вдасться повторити цей картопляний подвиг цьогоріч, поки не відомо.

Моє запитання «чому?» для більшості аграрних фахівців просто наївне. Хоч який недосконалий, але зерновий та цукровий ринок все-таки діє. А що робити з овочевим урожаєм? Ситуація доходить до абсурду: з одного боку, маємо дефіцит вітчизняного дешевого продукту, що призводить до неконтрольованого зростання цін. З другого — своєму фермеру ніде подітись із тією ж картоплею, морквою, буряком.

Невигідний товар? Та як подивитись. В Ярмолинецькому районі пригадали невеличке сільськогосподарське товариство, котре вирощувало буряк, моркву та капусту. Правда, і площі були не дуже великими, і працювало на них зовсім небагато людей, але врожай всетаки мали добрий. Подейкують, що товариству він приніс непогані гроші. Бо з точки зору аграрної економіки, городина — не такий вже збитковий товар, але... Зібрати швидкі гроші вдалось якраз завдяки тому, що обсяги вирощеного не були великими. Тож ще восени власник встиг продати все на ярмарках-розпродажах.

Так само вчинили і у вже згаданому городоцькому господарстві. Картоплю постарались збути восени оптовим покупцям, котрі прибувають переважно зі східних та південних областей. Якщо врахувати, що тоді кілограм її може коштувати від гривні до півтори, а сьогодні ціна в три-п'ять разів вища, то такий поспіх може видатись невиправданим. Але це лише з першого погляду.

Проблема зберігання змушує аграріїв поспішати. Колишні овочеві оптові бази, як і овочесховища у господарствах, давно відійшли у минуле. Про консервні заводи та цехи, котрі були ледь не у кожному районі, тепер і згадки не залишилось. Тому тільки хто і наважиться посадити та виростити городину, одразу поспішає її збути оптовикам, аби пізніше не викидати гнилі та перемерзлі овочі.

Давня дитяча загадка про моркву-дівицю, котра сидить у темниці, набула іронічного забарвлення. Бо не тільки моркву, а й будь-який овоч не назвеш не лише володарем наших полів, а й просто мешканцем. Так склалось, що товаровиробник відправив їх у темницю неконкурентоспроможності.

Картопля ще володарює на столі

Хоча б які песимістичні були прогнози розвитку овочевої галузі, картопля, капуста, буряк та морква залишаються одними з основних продуктів споживання українців. На відміну від фермерів, середніх господарств і потужних аграрних компаній будь-яка сільська родина робить на своєму городі головний акцент саме на них. І через це, скажімо, хмельничани і не відчувають їх дефіциту.

Як стверджують науково обгрунтовані норми споживання, річна потреба картоплі та інших овочів у краї становить відповідно 631 та 207 тисяч тонн. За даними статистики, торік в області було вирощено 220 тисяч тонн овочів, і майже вдвічі більше від норми споживання картоплі. Здавалося б, за таких цифр про яке подорожчання може йти мова?

Та не варто забувати, що правило «більше товару — нижча ціна» діє лише в економічно здоровому середовищі. У нас же все навпаки. Пікантна деталь, яка повністю змінює картину цін на овочевому ринку, це те, що левова частка згаданого врожаю зібрана в домашніх господарствах селян і дачників. Тієї ж картоплі в сільгоспформуваннях вирощено менше одного відсотка. І це означає, що зібраний урожай не тільки не піде на загальний ринок, але не зможе впливати на ціну.

Якщо забути, на яких полях росли овочі, то з огляду на їх вал можна було б не переживати: картопля була і ще, напевно, надовго залишиться лідером на нашому столі. До того ж в обласному агроуправлінні додають: протягом ось уже майже десятка літ посівні площі картоплі та овочів залишаються стабільними і становлять відповідно близько сімдесяти та десяти тисяч гектарів. Тож прогнозувати картопляні бунти було б щонайменше перебільшенням.

Та якщо відставити вбік сапку, відірвати голову від своєї грядки, розігнути спину і спробувати хоч трохи зазирнути вперед, то картина буде вже не такою спокійною. Поки ми спромоглися лише на те, щоб зберегти свої городи, світова овочева індустрія зробила гігантські кроки вперед. Про розмаїття сортів, казкову врожайність і суто технічні характеристики плодів вже й говорити не доводиться.

Нехай при цьому окремим питанням для дискусії залишаться смакові характеристики, корисність та натуральність товару. Але не потрібно бути експертом, щоб з першого погляду розрізнити на прилавку супермаркету імпортний товар і привезений з дядьківського городу. Останній явно програє. І шансів наздогнати конкурентів у нього стає дедалі менше.

Аполітичний овоч

— Чого ж так подорожчала цибуля? — запитую у власника невеличкої мережі магазинчиків та овочевих палаток. — Коли дешевшатиме?

— Не знаю, — розводить він руками. — Може, після оприлюднення результатів виборів.

Зв'язати у логічний ланцюжок ціну в вісім—десять гривень за кілограм цибулі із президентськими виборами для закордонних спостерігачів є неможливою задачею. Але зовсім по-іншому дивиться на неї український товаровиробник і споживач.

Мій співрозмовник просто сміється над намаганнями побачити причину всіх бід у таких як він торгівцях. Оскільки сам не вирощує нічого з того, що продає, то й орієнтуватись мусить на оптові ціни. З торговими надбавками теж обережними: якщо ціна у його магазинчиках зашкалюватиме, про продаж і мови бути не може, адже покупець нині ощадливий, грошима не смітить. Який же сенс дрібному торгівцю накручувати ціни?

А от те, що цибуля, морква, буряк на оптовий ринок потрапляють не з навколишніх полів, а їдуть до нас за тисячі кілометрів, перетинаючи кордон, — це правда, — наполягає продавець. — Тому й ціна така.

Наче підтвердження цьому — цінники в супермаркетах, де заморська цибуля тягне до 12—18 гривень за кілограм, картопля — до 15—16. Можливо, комусь і такі делікатеси по кишені. Зате агрономи, які з'їхались до обласного центру з районів, у такі дива не повірили. «Може, це за мішок? Чи картопля — насіннєва?» — висували свої припущення.

Ні, помилки немає. Ціни такі є. І стримати їх ні влада, ні цінові інспекції, ні антимонопольні комітети, ні управління у справах захисту прав споживачів, ні будь-хто інший не може. Поки що з ними бореться лише овочевий вал з дядьківських городів. Але чужоземні огірки та помідори, цибуля і часник, буряк і капуста стають дедалі настирнішими та агресивнішими на нашому ринку. Треба бути великим оптимістом, щоб повірити в те, що їм ще довгі роки зможе протистояти наша «аполітична» бульба.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.
Фото автора.

ТІЛЬКИ ЦИФРИ

Протягом минулого місяця серед продуктів харчування найбільше подорожчали овочі та фрукти. Якщо, за даними Хмельницького обласного управління статистики, індекс цін на продукти харчування порівняно до минулого місяця становив 102,7 відсотка, то вартість овочів зросла майже до 112 відсотків, а картоплі — до 116.

Правило «більше товару — нижча ціна» діє лише в економічно здоровому середовищі. У нас же все навпаки

Озимий перерозподіл на шкоду жита

ПЕРСПЕКТИВА

Озимина займає 45 відсотків у зерновому клині Придесення. І від того, як вона вродить, великою мірою залежить загальний набуток хліборобів.

Щоправда, восени агровиробники Чернігівщини віддали під озимі культури 247,4 тисячі гектарів — на 22 тисячі гектарів менше, ніж було під урожай-2009. Насамперед значно скоротилися посіви озимого жита. У господарствах регіону його площі доведено до 58,7 тисячі гектарів. Це удвічі-утричі менше, ніж у попередні роки.

— Причин тому дві, — пояснила начальник відділу рослинництва головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації Тетяна Мілютенко. — По-перше, склалася невигідна ціна на жито, по-друге, у більшості районів серпень-вересень видалися посушливими, що не заохочувало сільгоспвиробників до сівби цієї культури. Але у жовтні пішли дощі, і запаси вологи на полях поповнилися достатньо для нормальної вегетації рослин.

— На мою думку, — розповідає Віктор Кияновський, голова правління агрофірми «Надія» (с. Ольшана Ічнянського району), — є ще одна причина скорочення площ під житом. Наше господарство, приміром, передало до Аграрного фонду близько 1400 тонн зерна, сподіваючись на 1020 гривень за тонну. Та не дочекавшись обіцяного, змушені були в січні цього року продати те жито за ціною до 500 гривень за тонну. Прикро, але ми не побачили, як Аграрний фонд, Держрезерв впливають на формування вигідних для сільгоспвиробників цін. Тому відмовилися від посівів жита на зерно, натомість значно збільшили площі ріпаку, озимої пшениці.

А ось Валерій Куліч, керівник ТОВ «Форсаж», що теж господарює в Ічнянському районі, вже у лютому реалізував 1500 тонн жита по 800 гривень за кожну.

— Ми просто змогли притримати запаси зерна, — каже він. — А більшості хазяїств треба ж було сплачувати кредити, необхідні гроші й на поточні потреби. Взагалі, попит на жито стрімко скорочується. Його мало закуповують хлібокомбінати. Хіба що спиртозаводам все-таки дешевше брати жито, ніж кукурудзу. Експортні можливості теж невеликі. Одне слово, вигідніше вирощувати пшеницю, кукурудзу. Торік у нас на полях було тисячу гектарів озимого жита. Нині маємо 300 гектарів. Посіяли його більше для сівозміни, ніж для отримання прибутку. Адже навіть 800 гривень за тонну — це все-таки не та вартість, на яку ми сподівалися.

Поки що, як запевняють фахівці, озимина в області перебуває у періоді зимового спокою, вона жива, дихає. Сніг запобіг значному охолодженню грунту. За даними Чернігівського обласного центру з гідрометеорології, мінімальна температура грунту на глибині залягання вузла кущіння озимих нижче 5-8 градусів морозу не опускалася і не створювала загрози вимерзання рослин. Обстеження посівів показало, що 35 відсотків їх площ перебувають у доброму стані, 47 — у задовільному і лише 18 відсотків — зріджені, слабкі.

Торік сільгосппідприємства краю ризикнули висіяти на 46,5 тисячі гектарів озимий ріпак. Тоді як у 2005-му, приміром, ця олійна культура займала всього-на-всього 3,7 тисячі гектарів. Нині за тонну зерна ріпаку дають 2820 гривень і це є стимулом для збільшення його площ. З цієї ж причини, очікується, розширяться і посіви кукурудзи.

Звісно, весна внесе свої корективи у збереження озимого клину. Сподіватимемося, цього разу — підіграє на користь хліборобів.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

ВРОЖАЙ-2010

Лічимо втрати

Якщо вірити інформації відділу зернових і технічних культур Департаменту ринків рослинництва МінАП, атаку сильних морозів озимі загалом перенесли нормально. Посіви врятував значний сніжний покрив.

Так, за станом на 11 лютого озимі зернові перебували в гарному стані на 3 млн. 896 тис. гектарів, що становить 45,6 відсотка від загальної кількості посівних площ. У задовільному — 3 млн. 771 млн. га — 44,1 відсотка. На 877,4 тис. га, тобто 10,3 відсотка площ, посіви були слабкі й зріджені. І тільки на 11,6 тис. — загинули.

Водночас 415 тис. га озимих зернових виявилися під крижаною кіркою — 4,9 відсотка всіх посівів. Зокрема, в Івано-Франківській області — на 29,9 відсотка площ, Полтавській — 49,6, Харківській — 15, Черкаській — 12,1, Луганській — 8,3, Київській — 5,1, Одеській — 2,5, Закарпатській — 2,2 відсотка. Втім, зазначають фахівці, можна сподіватися, що багато рослин виживуть під крижаним панциром. Посіви починають задихатися через місяць після залягання кірки. Причому шкоди вона завдає, коли притерта до землі. Приміром, на Полтавщині під льодовою кіркою практично половина посівів, але вона там не притерта до землі, а отже, шансів вижити у рослин чимало.

Хоча більш точно сказати, як озимі вистояли в морозні дні, можна буде з настанням тепла, після проведення спеціального моніторингу.

Іван ЛАЗНЮК.

Кролі — це не лише хутро, а й... задоволення

З ПОШТИ

Василь Угрин з Городенки доводить, що навіть в умовах одноосібного господарства на кролячій міні-фермі можна займатися селекцією та має приклад того, що зимове поповнення є запорукою здорового стійкого поголів'я цих тварин.

Кролівництвом у селянських господарствах не займаються хіба що ліниві. Здається — нічого складного: придбав кролематку, дочекався потомства, та й годуєш собі потихеньку. Зелених кормів же завжди вдосталь: свіженького можна вкосити від весни й до осені, та й сіном запастися на зиму. Коренеплодів — моркви, бурячків також удосталь. А ще — капусти, кукурудзи... Й таке малозатратне виробництво поширене. Однак господарі здебільшого не дуже щедрі на вакцинування: одвічне селянське безгрошів'я дається взнаки. Тож якщо трапляється, що більшість із щойно народжених вухастеньких не виживають, особливо не журяться: кажуть ж бо, «плодяться, мов кролі»... Тобто парують знову, не переймаючись втратою та тим, чи здоровий самець, та яке буде нове потомство. Тому-то особливого бізнесу на розведенні пухнастих тваринок нині не роблять, утримуючи кролів для власних потреб. Та ще мало попиту на шкурки, не те що колись...

Коктейль з молока

Одначе за виконання певних умов утримання кролів можна мати з того певний зиск. Й не лише матеріальний. Приклад — досвід городенківця Василя Угрина. А почалося все з того, що друзі презентували господарю пару кролів, затим — ще. Пан Василь зацікавився справою всерйоз. Нині його міні-ферма налічує до ста особин. Працює господар над селекцією, цікавиться новинками кролівництва. Ось лише не працює за інтенсивними технологіями розведення кролів, позаяк цінує традиційні, дідівські методи. І корми використовує підручні, без біодобавок. Господар не скупиться на поради, як і чим годувати кролів. Вирощує для цих потреб люцерну на дачі, дуже ретельно підходить до підбору харчів. Малечі дає пити молоко навпіл із водою. Було, каже, трохи лячно, але такий коктейль кроленятам дуже сподобався. Влітку тварини залюбки смакували буряковою та морквяною гичкою, мишієм із курячим просом. Давав овес та черствий хліб (крім житнього), гілки акації, з яких вони згризали все листя. Маючи вибір зеленого корму, тварини трохи «перебирали»: наприклад, городні бур'яни їли лише тоді, коли не було люцерни.

Відкриту вакцину не відкладати на завтра

А ще Василь Дмитрович переконує, що профілактичне щеплення тваринам треба проводити навіть двічі: у двомісячному віці й через місяць. Придбану вакцину використовує одразу після відкривання пляшечки, набираючи в тонкий шприц для інсулінових ін'єкцій по одному мілілітру рідини на одну особину. Приходять за досвідом навіть маститі кролівники, часто приносять самок до його кролів для парування, адже, за спостереженнями фермера, самці почуваються «в гостях» невпевнено. Василь Угрин навіть узимку парує кролів, каже, що таке поголів'я довговухих загартоване й стійке. Ось-ось має бути поповнення від схрещення тварин породи Білого та Сірого Велетнів. Варто зауважити, що утримуються кролі надворі, ось тільки з різким похолоданням господар дещо утеплив клітки з боків мішками та «веретами»-плахтами. Так тварини витримали навіть тридцятиградусний мороз, нітрохи не втративши апетиту й жвавості та бадьорості.

І місцеві, і закордонні

Довідалася днями, що господар придбав кілька породистих кролів, тож хотілося побачити, що ж то за таке біле диво. А застала ще й п'ятирічного онука Артема, який разом із дідусем годував тваринок. Дитина так пестила кроленят, що мимоволі замилувалася побаченим. Василь Дмитрович дістав із клітки щойно придбаного, а малий притулився до кролика, як до рідного. Воно й справді краса: тваринки породи Білий Велетень — великі альбіноси з білосніжною пухнастою шерстю. Василь Дмитрович розповідає, що в їжі вони невибагливі, їдять коренеплоди, хліб, сіно. Товарного вигляду набувають в тримісячному віці. А з інших кліток заглядають «зайчики», як їх називає Артем через подібність до вухастих звірів. То пристосований до місцевих погодних умов Сірий Велетень. А ще є Шиншила, і закордонної селекції тваринок, стверджує господар, теж не боїться розводити. В клітках поодаль — доволі красиві кролики з кучерявою шерстю. Кудлаті тваринки кумедні, аж неповороткі від великого об'єму.

Фото автора.

Василь Угрин порається біля кролів з онуком Артемом.

Вісімсот гривень за вуханя

— Сказати, що кролівництво — легка справа, — резюмує господар, — не доводиться. Адже вона потребує акуратності в підборі кормів, бо кролики надто чутливі до вологої зелені. Щоб виростити кроля до товарного вигляду, треба докласти чимало зусиль. Розумію тепер, чому, наприклад, ціна дорослої самки кроля породи Білий чи Сірий Велетень на ринку сягає й восьмиста гривень. Хоч на оптовому ринку в Чернівцях, наприклад, тушки коштують дешевше, по тридцять—тридцять п'ять гривень за кілограм, але то, скоріше за все, продукт кролеферм з інтенсивним чи бройлерним методами ведення господарства. А ми маємо можливість не лише самі смакувати цінним дієтичним продуктом, білки з якого засвоюються на 90 відсотків, але пропонуємо страви з кролятини відвідувачам нашого ресторану.

Мода — річ примхлива

Запитую насамкінець, чи є нині попит на шкурки кролів. Василь Дмитрович розповідає, що потужна хутряна фабрика поблизу Івано-Франківська скуповує їх по три гривні, заїжджі заготівельники торік пропонували й дешевше. Господар журиться, що мода на кролячі шубки нині відійшла. А я собі думаю, що пухнасті біленькі шкурки з його тварин породи Білого Велетня таки матимуть ціну!

Та, мабуть, найголовніше, що господар говорить про своє захоплення з таким інтересом, що розумієш: без цього заняття себе нині не мислить.

Людмила СТРАЖНИК.
Івано-Франківська область.

P. S. *Мене із сімейством Угринів звели спільні господарські інтереси. Річ у тім, що, маючи тридцять дві сотки батьківських наділів, моя сім'я вирішила на одній із ділянок засіяти люцерну та завести кролів. Мешкаючи на околиці містечка, маємо для цього всі можливості: роздолля земель, і зеленої маси за бажання можна запасти вдосталь. Отже, ми уклали своєрідну угоду: в обмін на самку-кролицю, та ще й — майбутню маму, пан Василь міг будь-якої пори косити нашу люцерну. Від нього ми отримали й перші навики догляду за тваринами, бо на той час придбали ще двох самців та кількох самок. А невдовзі народилося й десятеро перших маленьких пухнастеньких звіряток. Безперечно, чимала заслуга Василя Дмитровича в тому, що всі вони не лише вижили, а істотно набрали у вазі: ми радилися з ним щодо догляду, щеплення, раціону. Мали вдосталь капусти: багато головок через посуху не набули товарної маси, то довелося їх згодовувати кролям. З цієї ж причини віддала нам більшу половину врожаю качанистої й наша сусідка по городу. Опісля почали додавати кукурудзу, сіно, а також, за порадою інших друзів-кролівників, — картоплю. Поставилася я до такої новизни спершу з недовірою, боячись нашкодити. Спробувала давати її звареною та потолоченою, але кролі такий продукт попросту переводили. Тоді я почала годувати їх недовареними бульбами. Нині кролики так звикли до цього, що віддають картоплі перевагу перед усіма іншими харчами. Уплітають, як то кажуть, за обидві щоки. Одного разу молодий кролик так тягнувся до миски з бульбами, що аж випав із клітки! Воді в холодну пору спершу не давали, й це дещо бентежило мене: чи не нашкодить, бува, крохмалиста картопля, та ще й — без питва. А ось Василь Угрин принагідно порадив давати йодовану підсолену воду: на трилітрову банку рідини — грам спиртової настоянки йоду та столову ложку солі.*

Кролики віддають картоплі перевагу перед усіма іншими харчами

Режисер і сценарист президент асоціації працівників культури та мистецтв України Дмитро Ломанчук почав зйомки художньо–документального кінофільму «Два дні, які змінили світ» про Героя Відня, першого кавового «монополіста» Старого континенту, вихідця із прикарпатського села Кульчиці Юрія Кульчицького

Колишньому президенту СРСР Михайлу ГОРБАЧОВУ вручили міжнародну Дрезденську премію за активну діяльність «на благо людства» *(Укрінформ)*

АКТУАЛЬНО

У столиці з'явився музей спецслужби

У столиці відкрився Музей історії Управління держбезпеки України. Щоправда, поки що для обмеженого кола відвідувачів.

У цьому музеї можна відстежити становлення спецслужби, яка відповідає за безпеку найвищих державних чиновників з часів Київської Русі і до наших днів, пише ЛігаБізнесінформ з посиланням на канал «24».

Музей був створений за три місяці зусиллями ветеранів спецслужби на їх добровільні внески і нині вміщує 14 стендів і 18 вітражів.

«Речових експозицій тільки 1% від того, що можемо дати. Розумієте, у нас стільки матеріалів: і вилучені речі, і заборонені, і ті, з якими робили замах, і це все в нас є. Тільки отут така маленька площа, що ми не можемо це виставити», — сказав співзасновник музею Василь Смоляник.

Водночас, за його словами, є такі речі, які поки що заборонені для експонування. Про те, де знаходиться музей, видання не повідомляє.

Як відомо, раніше таких музеїв КДБ на території СНД було лише два — у Москві та Ялті.

Пам'ятник легендарному десантникові

У Херсоні 20 лютого відкриють пам'ятник легендарному десантникові Герою Радянського Союзу, почесному громадянинові Херсона Василю Пилиповичу Маргелову.

У березні 1944 року 49-та гвардійська дивізія під командуванням полковника Василя Маргелова форсувала Дніпро в районі Херсона й визволила місто від німецько-фашистських окупантів. Дивізії було присвоєно почесне найменування «Херсонська», а Василь Маргелов за особисту мужність і вміле керівництво бойовими частинами дивізії під час визволення міста був удостоєний звання Героя Радянського Союзу.

Після війни генерал армії В. Маргелов тривалий час командував Повітряно-десантними військами, був у групі генеральних інспекторів Міністерства оборони.

У Збройних силах Російської Федерації засновано медаль «Генерал армії Маргелов», у Рязані та Дніпропетровську йому встановлено пам'ятники.

Вл. інф.

Втрачена ще одна пам'ятка дерев'яного зодчества

У селі Звір Самбірського району, що на Львівщині, згоріла дерев'яна церква Преображення Господнього, зведена ще в 1792 році. Пам'ятка архітектури місцевого значення, незважаючи на те, що вогонь загасити намагалися п'ять відділень Державної пожежної охорони МНС, знищена повністю. Вдалося врятувати лише дзвіницю.

Загалом за останні десять років в Україні згоріло 40 дерев'яних церков, і це, за словами Героя України, директора Львівської галереї мистецтв Бориса Візницького, більше, ніж за всі часи існування Радянського Союзу. Адже тоді Україна втратила від пожеж лише два храми. І тому громадськість не лише Львівщини, а й усієї нашої держави б'є на сполох. Адже скоро може статися так, що спраглому до сакральної дерев'яної архітектури туристові ніде буде зупинити око. Наразі на Львівщині налічується близько 600 дерев'яних храмів та дзвіниць, і майже всі вони перебувають у поганому стані.

Ірина ЄГОРОВА.

15 ЛЮТОГО — ДЕНЬ ВШАНУВАННЯ УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ НА ТЕРИТОРІЇ ІНШИХ ДЕРЖАВ

Співають те, що пережили

Тернопільський вокальний гурт «Долг» був створений ще тоді, коли в Афганістані йшла війна. Тоді вони тільки вирвалися з пекла. Душа була переповнена болем за тих, хто не повернувся додому, співчуттям до тих, хто ще там залишався. Хотілося якось вилити ці почуття.

— 1987-го року ми були в Ашгабаті на зльоті воїнів-афганців, — згадує керівник «Долга» Віктор Маришев, — нам дуже сподобався виступ групи «Голубі берети». Повернувшись додому, вирішили і собі створити вокальний гурт.

І ось уже двадцять два роки ці п'ятеро мужніх чоловіків разом. Мабуть, Віктора Маришева, Ярослава Гринчишина, Івана Крайниковича, Віктора Вентуру, Ігоря Жеребецького тримає щось більше, ніж мистецтво, — обов'язок перед своїми ровесниками, які не повернулися з війни. Щось є у них справжнє, чого бракує у нинішньому житті, інакше не сприймали б їх на «ура» і дорослі, й підлітки.

Ще коли тільки Віктор повернувся додому, а родом він з Чорткова на Тернопільщині, створив клуб «Десантник», одним з перших у Союзі організовував турніри пам'яті з вільної боротьби, був керівником районної спілки воїнів-афганців. «Ми вчилися мужності на прикладі тих, хто воював у Вітчизняній війні, — ділиться він, — а сучасна молодь може щось корисне взяти від нас. Хоч прикро за нинішню армію. На жаль, ми не впевнені, що вона нас може захистити». Нещодавно гурт з концертами відвідав корвети «Тернопіль», «Гетьман Сагайдачний», побував у Коропецькому військовому ліцеї, часто виступає у Тернопільському національному економічному університеті. І всюди молодь дуже добре приймає афганців, знає їхні пісні, підспівує...

Три роки тому «Долг» поїхав до Москви на Міжнародний фестиваль. «Ми вирішили співати українською, — згадує Віктор Маришев. — Вибрали пісню «Вишня». Коли я повернувся до Чорткова, жив на околиці міста. Там після війни мене вразив чистий, такий мирний цвіт вишень, що слова самі вихлюпнулися з душі. Разом з Ігорем Ленюком написали музику. «Вишня» стала нашою візитною карткою. І в Москві взяли з нею перше місце».

Співає «Долг» українською і російською. Пісні «Кукушка», «Память» народилися ще в Афганістані. Їм пропонували змінити назву гурту, коли йшлося про присвоєння йому звання народного. Чому «Долг», а не «Обов'язок»? Але для хлопців у слові «Долг» є більше, ніж воно означає, адже співають не лише за себе, а й за тих хлопців... Вже випустили три диски, які добре розходяться.

Напередодні 21-ї річниці виведення військ з Афганістану у палаці культури «Березіль» гурт дав благодійний концерт. У фойє — палатка, похідне ліжко, зразки зброї. На стенді — знімки 49-ти вихідців з Тернопільщини, що не повернулися з війни, і двох, які зникли безвісти. Чимало експонатів на виставку дав батько загиблого воїна Тараса Протасевича. Його іменем названа вулиця у Тернополі, а батько вдома створив музей сина.

Про свій куточок в обласному краєзнавчому музеї мріють голова обласної спілки воїнів-афганців Віктор Мисько і його заступник Сергій Лісовий. Є приміщення, та бракує коштів на облаштування. Нині влада не дуже хоче співпрацювати з афганцями. Щоправда, торік за підтримки голови облдержадміністрації Юрія Чижмаря видано книгу пам'яті «Опалені війною» — про земляків, які воювали в Афганістані. Нині більшість з них хворіє, почастішали інсульти, інфаркти. Родичі звертаються по допомогу, а фінансування — мізерне. І голова, і заступники працюють на громадських засадах. Колись Спілка воїнів-афганців України виділяла кошти на лікування, протезування, тепер і цього немає. «Ми не сумніваємося, що якби громадські організації допускали до участі у виборах, Спілка воїнів-афганців пройшла б, — каже Сергій Лісовий. — Люди нам довіряють. Принаймні у районних, міських та сільських радах чимало наших представників. Є голови сільських рад. Мабуть, нас просто бояться допускати до влади на вищому рівні».

Ці люди не звикли кривити душею, не бояться казати правду. А кому це нині подобається?

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Фото з архіву гурту.

Рок-н-рол у Конго

Говорячи про воїнів–інтернаціоналістів, ми зазвичай маємо на увазі тих, хто воював в Афганістані. Але за часів Радянського Союзу наші солдати і офіцери брали участь у багатьох міжнародних військових конфліктах. Так було в Кореї, В'єтнамі, на Кубі... Можна згадати події 1968 року в Чехословаччині. А ще раніше — в Угорщині та НДР... Були наші воїни в Єгипті та інших африканських країнах! Ось і полтавець — нині полковник у відставці — Петро Іванов свою військову кар'єру розпочинав так званим військовим радником у Конго.

— Як ви потрапили до цієї екзотичної країни?

— Тільки-но одержав атестат зрілості, як одразу й повістка до військкомату. Здоров'я було нормальне, оцінки в атестаті майже всі відмінні, мав спортивні розряди з боксу і легкої атлетики... Та й біографія — «в нормі». Тож запропонували мені пройти підготовчі курси для вступу до військового училища. Довго не роздумував — погодився, бо якось дуже не хотілося до педагогічного інституту, куди мене підштовхували. Я мріяв про пригоди, романтику, мандрівки... І все це я отримав, коли потрапив до військового училища. Ось де знадобилася спортивна підготовка. І оце вже була романтика! Стрибки з парашутом, водіння танка, автомобіля, стрільба з усіх видів зброї, прийоми рукопашного бою, вивчення іноземних мов... На час закінчення училища «підоспіли» конголезькі події. 1960 року Конго здобуває незалежність, і новостворений уряд Демократичної Республіки Конго очолює Патріс Лумумба, ставку на якого робив Радянський Союз.

— У ті часи в СРСР подібні речі не афішувалися...

— Так, нас, звісно, переодягли у цивільний одяг, і добиралися ми до Конго звичайним торговим пароплавом, де зброя та інше військове обладнання маскувалося, як тепер сказали б, під гуманітарну допомогу. До того ж і нам не дозволяли вільно розгулювати палубою — весь світловий день сиділи у трюмах, і лише вночі можна було трохи провітритися.

— Яка на той час була обстановка в країні?

— Це була колишня бельгійська колонія, яка 30 червня 1960 року здобула незалежність. І вже через тиждень Республіку Конго визнав Радянський Союз, встановив з нею дипломатичні відносини. Прем'єр-міністром став прорадянськи налаштований Патріс Лумумба. Зустрічалися і з самим Патрісом — він добре володів російською мовою, бо свого часу навчався у Московському університеті. Обстановка у країні була складна — фактично громадянська війна, яку підбурювали й бельгійські спецслужби. Своя «офіційна» армія в країні лише створювалася, тому ми мусили навчати конголезців військової справи. Але іноді й самим доводилося брати участь у військових операціях. Пам'ятаю, якось розтрощили з гранатометів ворожі казарми, але не встигли відчути ейфорію перемоги, як на підмогу «їхнім» прибув великий підрозділ армії Чомбе, і ми самі ледь не потрапили в оточення...

— Але навчаючи інших, певне, навчалися і самі?

— Коли проводили навчання, то траплялися іноді й кумедні історії. Одного разу посперечалися, що мене у джунглях і з собаками не знайдуть! А в нашій частині було три собаки — один сторожовий і два пошукові. Домовилися так: я іду в джунглі, а через півгодини починається пошук... Все зробили, як і домовлялися. Я побіг так, аби й собаки бачили куди, але біг дуже швидко, знаючи, що неподалік є невелика річечка... Заодно й роздивлявся, де можна сховатися. Коли добіг до місця, пройшов кільканадцять метрів водою, а потім... повернув назад і по своїх же слідах причимчикував до «примiченого» заздалегідь дерева, на яке по ліані заліз у гущавину крони. Через деякий час почув гавкіт собак... Не зупиняючись ні на мить, наші хлопці протупотіли повз мене і побігли вниз, до річки. Коли все стихло, зліз з дерева і попрямував у розташування нашої частини. Повернувшись, шукачі не повірили своїм очам, побачивши мене. Розповіли потім, що з собаками вони перескочили на інший берег, все там прочесали, але моїх слідів так і не знайшли... Як крізь землю провалився!

— Як сприймало вас місцеве населення?

— Коли обстановка була більш-менш спокійна, нам іноді дозволялося «ходити в гості» — у селище племені банту. Прийшовши туди вперше, ми були дуже вражені, почувши музику... Елвіса Преслі, під яку місцеві аборигени танцювали справжній рок-н-рол. В училищі ми здебільшого вчили бальні танці, але й модний тоді рок-н-рол дехто «викаблучував». Серед таких був і я, тож спершу з цікавістю дивився на танцюристів, але від запальної музики ноги самі понесли в коло. Навіть одна чорноброва «приклеїлась» до мене: та так, що я навіть хвацько перекинув її через себе! А коли музика скінчилася, місцева публіка шалено аплодувала саме нам.

Загалом місцеве плем'я ставилося до нас доволі прихильно, а дівчата були не проти навіть на дуже близькі стосунки... Хоча особисто у мене ці екзотичні красуні особливого потягу не викликали.

А невдовзі нас відізвали з країни, та після цього міжусобні чвари там спалахнули з новою силою. Президент Касавубу зняв Лумумбу з посади прем'єра, а невдовзі його заарештували. Лумумба спробував утекти, але був схоплений сепаратистами з провінції Катангу під орудою Моїза Чомбе. Там він і загинув за загадкових обставин. До речі, трапилося це в січні 1961 року. Про ті події та самого Лумумбу нагадує мені марка, що залишилася на старому радянському конверті.

Підготував Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтава.

На знімку: поштова марка з портретом П. Лумумби.

Я одесит! Я із Одеси, здрасьтє...

Один із «королів шпигунів» Сідней Рейлі ввійшов під цим ім'ям в історію декількох країн. Романтик терору суперагент ОДПУ одесит Яків Блюмкін став першою жертвою чекістських «трійок». Син одеського биндюжника головний «скрипаль» Льова Задов був не тільки на службі в Махна, а й в ОДПУ.

Усі ці імена пов'язані з Одесою, містом, що ніколи не перестане дивувати своїми «дітьми».

Дореволюційна Одеса. Бродська синагога.

2. Герой революції і перший «ворог народу»

За життя його називали ангелом пекла, тому що скрізь, де він з'являвся, проливалася кров і гинули люди. Його прихильності і дружби шукали Анатолій Луначарський і Сергій Єсенін, Микола Реріх і Володимир Маяковський, Лев Троцький і Фелікс Дзержинський, Микола Гумільов і Анатолій Марієнгоф, а Валентин Катаєв в образі Наума Безстрашного вивів його у своєму оповіданні «Уже написан Вертер». Одесит за народженням, він мріяв загинути на бойовому посту за інтереси революційного Сходу. Але загинула ця людина за відомою чекістською формулою: чекіст має померти або від руки ворога, або від руки товаришів по службі.

Яків Григорович Блюмкін, він же Сімха-Янкель Гершев Блюмкін, народився в Одесі на Молдаванці 1898 року, хоча у своїй короткій біографії він «омолодив» себе, стверджуючи, що з'явився на світ у березні 1900-го. Він змінював і своє соціальне походження: то стверджував, що родом із сім'ї багатого купця, буржуя, то запевняв товаришів, що батько його був робітником лісових фірм, а пізніше — дрібним єврейським торговцем-прикажчиком. Блюмкін писав: «В умовах єврейської провінційної убогості, затиснутий між національним гнобленням і соціальною знедоленістю, я ріс, покинутий на свою власну дитячу долю». Освіту він отримав в єврейській школі, якою керував відомий єврейський письменник, «дідусь єврейської літератури» Менделе-Мойхер-Сфорім (Я.А. Шолом). Навчання для сиріт у цій школі було безкоштовним, за рахунок іудейської громади. П'ять класів і знання Талмуда, івриту, їдишу та російської мови — це не казна-що, але цілком достатньо, щоб бути хлопчиком-посильним у магазинах і конторах Одеси.

Він працював учнем електрика в різних одеських установах, у тому числі й у російському театрі. Тоді ж почалися його революційні університети. 8 серпня на зборах Одеського комітету РСДРП був заарештований його старший брат. Після цього Яків сказав майже як інший відомий революціонер: «Я піду іншим шляхом». І пішов — з Мишком Япончиком. Вони грабували найбільші магазини Одеси, а заодно трясли місцевих товстосумів «на потреби революції».

Після Жовтневої революції Блюмкін опинився в епіцентрі практично всіх подій, що відбувалися в Одесі. А в червні 1918 року доля закидає його до Москви. ЦК партії лівих есерів рекомендує його на роботу у ВЧК, де 20-річний юнак миттєво отримує престижне призначення — стає завідувачем секретного відділення з боротьби з контрреволюцією. Убивство в липні 1918 року германського посла графа Мірбаха — діяння, через яке Блюмкін, власне, і ввійшов в історію, — описано у всіх підручниках. Тому не будемо на ньому зупинятися. Скажемо тільки, що він не просто не зазнав призначеного йому покарання — «в'язниця із застосуванням примусових робіт строком на три роки», домігся не просто визнання особливої слідчої комісії, що «Ленін був не правий!» (і це за життя вождя!), його визнали героєм революції й за особистою рекомендацією Дзержинського прийняли в Ленінську партію й відправили вчитися до військової академії.

Отже, молодий студент військової академії, агент ЧК, який завжди має досить грошей, щоб гуляти в московському «Кафе поетів», заводить широкі знайомства в літературних колах Москви. Річ у тім, що за завданням ЧК Блюмкін здійснює стеження за напіванархічним світом богеми, в якому п'яний Серьожа Єсенін перевертав столики в кафе, а Володька Маяковський захоплювався батьком Махном. Частенько поети пили і їли на гроші Блюмкіна. Після чого вони ставали довірливими й визнавали Блюмкіна «за свого». Тетяна Сац, до якої Блюмкін сватався, характеризувала його як «людину театральної дії».

За спогадами поета Владислава Ходасевича, Єсенін якось привів у коло богеми Блюмкіна в чекістській шкіряній куртці. Як завжди, поет Сергій Єсенін прагнув уразити оточуючих дам... Киваючи на Блюмкіна, він запропонував екзальтованій дамі: «А хочете подивитися, як розстрілюють у ЧК? Я це вам через Блюмкіна за одну хвилину влаштую».

Незабаром Єсенін сам виявився в ролі жертви Блюмкіна. За рік до загибелі поета, перебуваючи в Закавказзі, «добрий малий», приревнувавши свою дружину до Сергія Єсеніна, став погрожувати поету пістолетом. Загроза розправи була така реальна, що поет поспішив залишити Тбілісі. Відомо, що Єсенін наклав на себе руки в готелі «Англетер» наприкінці грудня 1925 року. Але є й інша версія його смерті: поета вбили чекісти під керівництвом всюдисущого Блюмкіна на секретній квартирі ЧК, після чого труп перетягли до готелю, інсценувавши самогубство. Навіть відомі передсмертні вірші Єсеніна, про які казали, що вони написані кров'ю, можливо, написав від імені поета Блюмкін, який сам часто пописував...

Високі посади, подаровані потім Блюмкіну, явно не відповідали авантюристському складу його характеру. Він жадав бути там, де плетуться змови і ллється кров. І незабаром йому така можливість надасться. За завданням партії він намагається створити Іранську комуністичну партію, заганяючи в неї іранців під дулом револьвера. Натомість зі скромності виписав собі партійний квиток іранського комуніста тільки під №2. Утім, під №1 квитка взагалі не було.

Персидське відрядження Якова Блюмкіна зробило його в очах радянської влади одним із найбільших фахівців із закордонних країн, і його відправляють до Монголії. В Урзі (нинішній Улан-Батор) у Блюмкіна заграла кров: як замолоду, він перетворився на пересічного грабіжника. ОДПУ відкликало суперагента з Монголії. Але тільки для того, щоб він виконав нове секретне завдання — створив резидентуру в країнах Близького Сходу, використовуючи єврейські зв'язки в Палестині та Сирії.

У 1929 році в Константинополі, кудись у черговий раз відправляючись, Блюмкін не втримався й зустрівся зі своїм кумиром Левом Троцьким. Із цієї чотиригодинної бесіди й почала закочуватися його зірка. А поки що на нього ще чекала Шамбала. Агент Живої (Блюмкін) завдання розшукати цей нібито вцілілий під час Всесвітнього потопу центр древньої цивілізації, що «оберігав великі таємниці безсмертя, управління часом і простором», отримав від начальника спецвідділу ВЧК Гліба Бокія. Чекістам Шамбала була потрібна із суто практичної причини: за допомогою її знань, добутих там, вони планували допитувати ворогів трудового народу й проникати в їхні найпотаємніші думки. І хоча операція була таємницею (знали про неї тільки 8 людей), іноземні розвідки чітко вели за Блюмкіним спостереження. Щоб увести їх в оману, терміново було знайдено двійника як дві краплі води схожого на Якова, котрий гуляв Москвою, поки Блюмкін розкривав секрети Сходу. 17 жовтня 1925 у вбранні монгольського лами Живой опинився в Лесі, столиці князівства Ладакх, де вже перебувала експедиція Миколи Реріха. З цією експедицією лама Блюмкін ходив дорогами Гімалаїв кілька місяців, заносячи на карту блокпости, вигідні висоти, уточнював довжину окремих ділянок, записував характеристики мостів, річок, бродів через них...

Пізніше, вже в Москві, Микола Костянтинович Реріх був представлений наркомові освіти Анатолію Луначарському. Знайомив їх Яків Блюмкін. Побачивши «ламу» у військовому френчі із трьома рубіновими ромбами в петлицях — комкором (нині — генерал-лейтенант), — Микола Реріх втратив мову...

Знайшов щось чи ні Блюмкін, було таємницею. Чомусь усе, що він розповів, стало відомо Гітлеру, Гіммлеру та Розенбергу. Нацистські спецслужби організували туди три експедиції — шукали в Тибеті джерела надмогутності над людьми. Але Блюмкін умів зберігати таємниці. На поверхні були тільки епатаж і бравада.

Але глибока повага до Троцького, віра в його і свою винятковість зіграли із суперагентом злий жарт. Його здала кохана жінка, Ліза Горянська. З листопада 1929 року «трійка» — Ягода, Менжинський, Трилиссер — затвердила смертний вирок. У цей само день його було виконано. Справа Блюмкіна стала, по суті, першою у «трійкових процесах» з викриття ворогів народу.

Брат Блюмкіна Мойсей залишився в Одесі, працював у газеті. Ще 1924 року він не поділив зі своїм колегою друкарську машинку й під час сварки вбив журналіста з револьвера, подарованого братом. Тоді Блюмкін-молодший отримав за вбивство безневинного лише чотири роки, а заступництво брата скоротило і цей термін до року. Однак у 1930-му Мойсея Блюмкіна заарештували і розстріляли.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Репродукції Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

(Далі буде).

Продовження. Початок у №26.

У НОМЕР

➤ *ЧЕРНІГІВЩИНА*

Усі ікони іконостасів — в одній книзі

У місті на Десні презентовано каталог «Ікони іконостасів Іллінської церкви та Троїцького собору м. Чернігова».

Його підготували співробітники Національного архітектурно-історичного заповідника «Чернігів стародавній» — заступник генерального директора з наукової та культурно-просвітницької діяльності Алла Доценко та старший науковий працівник Олена Левченко. Член Спілки фотохудожників України Микола Турчин зробив усі світлини ікон у кольорі. Керівник проєкту генеральний директор Національного заповідника Юрій Соболь повідомив на заході, що це видання започатковує серію каталогів, присвячених видатним пам'яткам культури, що зберігаються в заповіднику.

Сергій ПАВЛЕНКО.

➤ *ХМЕЛЬНИЧЧИНА*

Туристи бувають різні

Координаційна рада туристично-екскурсійної діяльності констатувала, що за підсумками минулого року в Кам'янці-Подільському чисельність туристів, які відвідали об'єкти музею-заповідника, загалом зменшилася на 10 відсотків.

Очевидно, саме на наших співвітчизників вплинула криза, адже кількість іноземних гостей міста зросла на 15 відсотків. Отже, іде милуватися нашими історичними цінностями та краєвидами той турист, який має гроші, — закордонний.

Музей-заповідник отримав від відвідування своїх об'єктів майже 805 тисяч гривень, що на 200 тисяч більше порівняно з минулим роком. Сталося це насамперед за рахунок підвищення розміру вхідної плати на об'єкти.

Віра ШПИЛЬОВА.

Побачивши «ламу» у військовому френчі із трьома рубіновими ромбами в петлицях, Микола Реріх втратив мову...

Кабмін виділив Міністерству юстиції 20 мільйонів гривень для забезпечення захисту прав та інтересів України під час урегулювання суперечок, що розглядаються в закордонних органах юрисдикції за участю іноземного суб'єкта і України, повідомляє прес–служба уряду

Президент ПАРЄ Мевлют Чавушоглу запросив новообраного Президента України Віктора Януковича виступити на весняній сесії ПАРЄ, *повідомляє прес–служба Ради Європи*

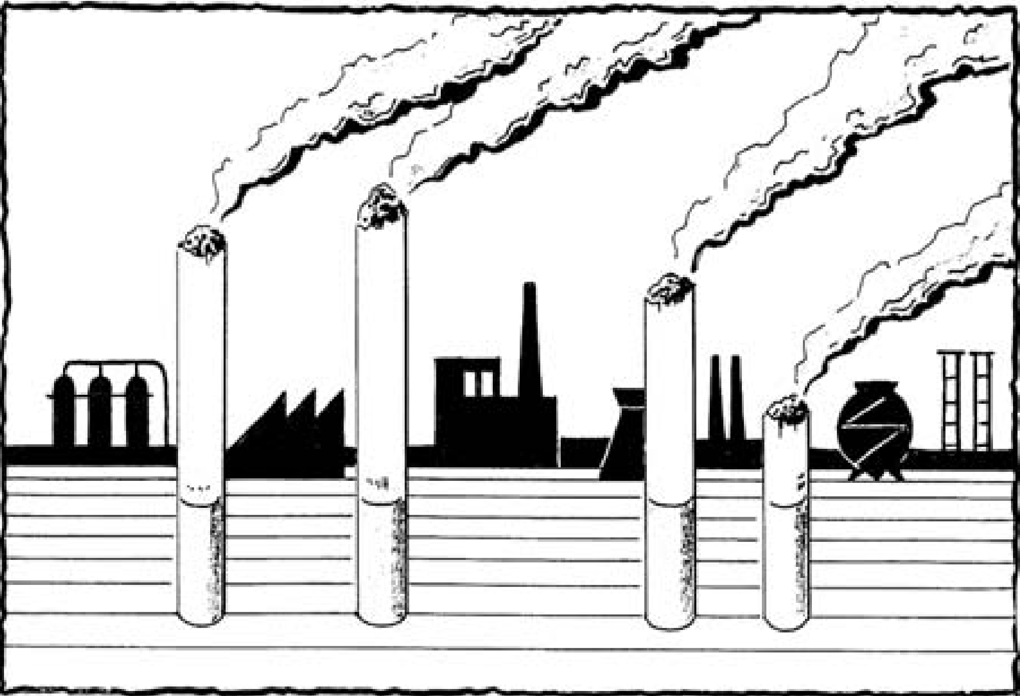
Гра на мінному полі

БАЛАНС ТИЖНЯ

*** Законодавці відмовилися проголосувати у другому читанні законопроект про збільшення соціальної допомоги малозабезпеченим — про гол у власні ворота.**

*** Уряд пропонує диференційовані ставки єдиного податку — про положення поза грою.**

*** Загальний борг цього року становить 30 мільярдів доларів США — про видатки по рахунку.**

Пікантні метаморфози

Голосування за проект закону представника Партії регіонів Михайла Папієва, яким підвищувався прожитковий мінімум дітям із малозабезпечених родин і громадянам гірських територій, спричинило в сесійній залі зливу емоцій — від сміху до саркастичних реплік. З'ясувалося, законопроект не набрав голосів, дякуючи фракції самого автора законопроекту. Інакше кажучи, регіонали не підтримали гасла, з якими вони протестували під стінами Кабінету Міністрів за принципом: на тобі, Боже, що мені не гоже!

Хто ж думав, що післявиборний політичний розклад змусить думати їх, а не Юлію Тимошенко, з яких джерел фінансувати передвиборні зобов'язання соціального змісту. А, за деякими підрахунками, фінансування згаданого законопроекту тягне на 11 мільярдів гривень. На думку Михайла Папієва, це не схоже на гол у власні ворота. І наполягали вони на перенесенні голосування за цей законопроект, щоби більш точно порахувати видатки. Але до такої міри пікантна метаморфоза в настроях його однопартійців наводить на думку, що невдовзі під перегляд можуть потрапити й інші ініціативи з підвищення мінімальних рівнів прожиткового мінімуму й заробітної плати.

Уряд вніс на розгляд парламенту законопроект про спрощену систему оподаткування і звітності малого бізнесу, який має пряме відношення до вищезгаданих ініціатив. Пропонується запровадити диференційовані ставки єдиного податку. Для підприємців з виручкою до 1000 мінімальних розмірів заробітної плати — в межах 4—40 відсотків від мінімальної зарплати; для підприємців з виручкою від 1000 до 1500 мінімальних зарплат — 40—74 відсотки; для юридичних осібплатників змін не передбачено. Це вже добре, оскільки зростає граничний обсяг виручки від реалізації товарів і послуг. Але, повторюсь, і цей законопроект, швидше за все, зазнає корекції під тиском нових реалій і, не виключено, якоїсь пікантної метаморфози на кшталт коаліційного офсайду.

Метаморфоз не бракуватиме, бо, фігурально кажучи, бюджетне поле надихатиме владу приблизно так, як сапера — мінне поле. Попри те, що уряд доже скромно оцінив дефіцит бюджету за підсумками минулого року, насправді (з огляду на рівень його покриття за рахунок кредитів МВФ, підтримку НАК «Нафтогаз України» і держбанків, притримане відшкодування ПДВ та ін.) дефіцит значно глибший.

Які креативи — такі й перспективи

Офіційна статистика за доходами й видатками бюджету від початку кризи ілюструвала не так об'єктивні реалії, як високу ступінь креативу Мінфіну та Нацбанку у вирішенні поточних проблем, що називається «з коліс». Не дивно, що рух коштів на єдиному казначейському рахунку (ЄКР) замовчували. Наразі про них завів мову заступник глави Партії регіонів Микола Азаров. За його словами, залишки коштів на ЄКР становлять один мільярд гривень і 35 мільйонів доларів США. Це, нагадав Микола Азаров, за боргів у лютому: 2,5 мільярда гривень — з бюджету і один мільярд доларів США — за природний газ. На його переконання, для нормального функціонування Держказначейства на ЄКР має постійно лежати 10 мільярдів гривень. Слушно. Якщо, звісно, забути, що економічна криза є руйнівником будь-якого нормального функціонування апріорі. Якщо закрити очі на те, що саме низький докризовий рівень держборгу (12 відсотків від ВВП) дав змогу уряду протистояти кризі без негативних наслідків для держбюджету. Адже торік на обслуговування боргів уряд витратив не більш як чотири відсотки доходів держбюджету. Водночас, можна не сумніватися, що ця палка заява Миколи Азарова, окрім іншого, натякала на те, що Генпрокуратура має доручення Президента Віктора Ющенка розібратися, чи не зловживало Держказначейство коштами місцевих бюджетів у грудні минулого року. Заперечення Мінфіну тоді повисли у повітрі, а звинувачення Миколи Азарова тепер набувають нового змісту. Хоча, якщо пригадати, то кожна нова влада звинувачувала в усіх смертних гріхах своїх попередників, а грішила так само. Ура-програмний виступ Віктора Януковича на телебаченні переконує не більше за ура-програмні виступи Юлії Тимошенко. Бо для фінансування дефіциту держбюджету й покриття старих боргів переформатований уряд також не згортатиме, а прискорюватиме запозичення. За деякими оцінками, рівень боргового навантаження цього року може сягнути 40 відсотків від рівня ВВП. Це ще далеко від критичного рівня безпеки, але вже означає, що нам і далі жити за умов нестабільності на валютному ринку та високої інфляції.

Загальний борг, який доведеться обслуговувати цього року, за підрахунками Асоціації українських банків, становить 30 мільярдів доларів США. Якщо зважити на те, що збитки банків торік сягнули 38,5 мільярда гривень, а за природний газ ми два місяці поспіль розраховуємося, дякуючи Нацбанку, то наступникам нинішнього уряду не обійтися без реформ, популярного й непопулярного креативу. Чи побачимо щось новеньке?!

Сергій ВЛАД.
Мал. Василя ФЛЬОРКА.

У центрі уваги і в об'єктиві — будинок культури

На Кіровоградщині започатковано випуск інформаційно–просвітницького бюлетеня «НДО–Інформ». Його підготували активісти Інституту соціокультурного менеджменту (ІСКМ). У виданні читачі можуть знайти не тільки інформаційно–аналітичні матеріали, проблемні статті, актуальні інтерв'ю, а й, наприклад, сторінку для юних читачів, де, крім іншого, знайшли своє місце цікаві конкурси для дітей та дорослих.

Тематична підбірка першого номера стосується стану і роботи будинків культури. Автори журналу роблять спробу відповісти на запитання «Чи готові будинки культури сьогодні до змін?» та роз'яснюють, що таке «Будинок культури по-польськи». У матеріалі «Центральна бібліотека — центр громадських ініціатив Миколаєва» розділу «Україна: відкритий проект» розповідають про досвід роботи у цьому напрямку сусідів. А також звертають увагу читачів на можливість участі у конкурсі «В об'єктиві — будинок культури».

Активісти і волонтери ІСКМ переконані, що авторитетна точка зору фахівців і простих громадян допоможе у вирішенні багатьох важливих соціальних проблем українських громад. Зокрема, таких, як стан будинків культури і, відповідно, рівень культурного обслуговування та громадської активності в сільській місцевості.

Планується, що видання, випуск якого здійснюється громадською організацією в рамках Національного проекту «Спільний шлях у майбутнє», буде періодичним.

Петро МЕЛЬНИК.

ОГОЛОШЕННЯ

СПОРТ

№ 27 (4777) ВІВТОРОК, 16 ЛЮТОГО 2010

Сьогодні в Україні буде хмарно з проясненнями. Вночі опади, місцями сильні, налипання мокрого снігу, хуртовина, туман. На дорогах ожеледиця. Вітер північно-східний, 7—12 м/с, пориви 15—22 м/с, в Криму до 24 м/с. Температура вночі 2–7° морозу, в західних областях до 10° морозу. Вдень від 4° морозу до 1° тепла. На Закарпатті, у південних, Донецькій та Луганській областях вночі від 4° морозу до 1° тепла, вдень 0–5° тепла. У Криму вночі 0–5° тепла, вдень 2–7°.

ЦЬОГО ДНЯ, 16 ЛЮТОГО

1831. Народився класик російської літератури, автор славетного "Лівші" Микола Лєсков. Вісім років прожив у Києві, написав на місцевому матеріалі кілька творів. **1885.** У Львові помер письменник Володимир Шашкевич. **1918.** Проголошено незалежну Кубанську Народну Республіку. **1930.** Народилась українська балерина Олена Потапова. **1968.** У Сполучених Штатах, в Алабамі, з'явилася перша телефонна служба порятунку. **1989.** У газеті "Літературна Україна" надруковано програму і статут Громадсько-політичного руху (нині — Народний рух).

Турнірна хроніка

Теніс. Стокгольм (Швеція). Міжнародний турнір ITF «Рексона САЛК ледіз». Призовий фонд — 25 000 доларів США. Фінал. **Оксана Любцова (Україна, Київ) — Леся Цуренко (Україна, Київ). 6:4, 7:5.**

Хокей. Італія. Єврочелендж. Міжнародний турнір. 12 лютого. Франція — Україна. 4:3 (2:1, 0:0, 2:2). Італія — Австрія. 1:0 (ОТ). Україна — Австрія. 3:6 (1:0;2:3; 0:3). Італія — Франція. 2:0.

Підсумкове становище: Італія — 8 очок, Австрія — 6, Франція — 4, Україна — 0.

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга.«Будівельник» (Київ) — «Пульсар» (Рівне). 104:55 (29:12, 20:18, 30:7, 25:18). «Миколаїв» — «Політехніка-Галичина» (Львів). 79:70 (14:22, 18:12, 24:15, 23:21). «Одеса» — «Київ». 67:65 (15:22, 15:12, 21:18, 16:13). «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Криввбасбаскет» (Кривий Ріг). 57:72 (13:20, 19:22, 14:17, 11:13). «Грифони» (Сімферополь) — «Феро-ЗНТУ» (Запоріжжя). 85:105 (14:23, 24:28, 21:23, 26:31). «Говерла» (Івано-Франківськ) — «ДніпроАзот» (Дніпродзержинськ). 85:78 (23:21, 24:18, 18:15, 20:24).

«Будівельник» — 15 перемог, «Феро-ЗНТУ» — 14, «Кривбасбаскет» -13, «Одеса» — 11, «Київ» — 10, «Азовмаш» — 9, «Хімік» — 8, «Галичина», «Говерла», «Дніпро» — по 7, «Миколаїв» — 5, «ДніпроАзот», «Пульсар» — по 2, «Грифони» — 0.

Футбол. Кубок Англії. 1/8 фіналу. **«Фулгем» (Лондон) — «Ноттс Каунті». 4:0. Голи:** Девіс, 22, Замора, 41, Дафф, 73, Окака, 79. **«Фулгем»:** Шварцер, Гангеллан, Гьюз, Бейрд, Щорі, Девіс. Мерфі (Грінінг, 69), Дафф, Етугу, Ельм, Замора (Окака-Чука, 75).

На цьому матчі були присутні футболісти донецького «Шахтаря», котрі, як відомо, післязавтра у Лондоні зіграють перший матч 1/8 фіналу Ліги Європи проти «Фулгема».

Бокс. Суми. Чемпіонат країни. 48 кг. Денис Шкарубо (Харків) — Денис Казарук (Вінниця). 8:3. 51 кг. Артем Далакян (Донецька область) — Віктор Гоголєв (Миколаїв). 7:0. 54 кг. Георгій Чигаєв (Львівська) — Микола Буценко (Донецьк). 4:0. 57 кг. Олег Малиновський (Київ) — Дмитро Буленков (Херсон). 7:0. 60 кг. Василь Ломаченко (Одеська) — Сергій Кравець (Вінницька). Кравець через травму не вийшов на бій. 64 кг. Олександр Ключко (Олександрія) — Богдан Шелестюк (Сумська). 6:0. 69 кг. Тарас Шелестюк (Сумська) — Денис Лазарєв (Хмельницька). 3:1. 75 кг. Сергій Дерев'янченко (Миколаїв) — Євген Хитров (Дніпропетровська область). 11:2. 81 кг. Олександр Гвоздік (Харків) — Іван Сенай (Дніпропетровська). 6:5. 91 кг. Олександр Усік (Крим) — Денис Пояцика (Полтава). 10:0. +91 кг. Роман Капітоненко (Київська) — Олександр Трифонов (Полтава) — 7:0.

Планета в олімпійському «полоні»

Під ранок минулої суботи на ванкуверському стадіоні «Бі-Сі Плейс» запалав олімпійський вогонь. За святом відкриття XXI «білої» Олімпіади, яке вперше в історії відбулось у закритому приміщенні, на самому стадіоні спостерігали близько 55 тисяч глядачів. Ще 3 мільярди землян побачили цю унікальну спортивну феєрію у прямому телеефірі.

Традиційно марш олімпійських делегацій, в якому у Ванкувері взяло участь більш як 80 держав, відкрили засновники олімпійського руху — греки. Стоячи зустрічали численні глядачі та почесні гості церемонії олімпійців Грузії. Самі грузини на марш-параді з'явилися із чорними траурними стрічками, щоб вшанувати пам'ять 21-річного саночника Нодара Кумариташвілі, який за кілька годин до відкриття Олімпійських ігор загинув внаслідок аварії на трасі під час тренувальних заїздів у Вістлері.

Українська колона на чолі з саночницею Лілією Лудан з'явилася на стадіоні майже наприкінці яскравої ходи. Після українців по «Бі-Сі Плейс» пройшли делегації США, Узбекистану та господарі «білої» Олімпіади — канадці.

Приголомшливими світловими ефектами та лазерним шоу, видовищною хореографією й музикою від провідних композиторів і виконавців сьогодення, унікальною атмосферою таємничості та чарівності північного краю вразив спектакль, який розпочався після параду олімпійців. Активну участь у захопливому шоу взяли представники корінного населення Канади — чотирьох так званих «перших націй», які в екзотичних костюмах вітали гостей церемонії.

Олімпійський вогонь, який 106 днів подорожував територією Канади, подолавши за цей час понад 45 тисяч кілометрів, запалив на стадіоні «Бі-Сі Плейс» легендарний канадський хокеїст, багаторазовий рекордсмен та один із найкращих гравців Національної хокейної ліги Вейн Грецкі. XXI зимові Олімпійські відкрито. Попереду — понад два тижні захопливих і напружених змагань.

На знімках: на п'єдесталі пошани — лауреатки спринтерських перегонів у біатлоністок; Сімон Амманн із Швейцарії виграв свою третю золоту олімпійську медаль у стрибках з трампліна.

Фото з сайту НОК України.

Табло Олімпіади. 12—14 лютого.

Біатлон. Спринт, 7.5 км. **1. Анастасія Кузміна (Словаччина) — 19:55.6 (1+0).** 2. Магдалена Нойнер (Німеччина) — +1.5 (0+1). 3. Марі Дорін (Франція) — +10.9 (0+0) ...11. Оксана Хвостенко — +43.3 (0+0)... 18. Олена Підгрушна — +51.7 (0+1) ...23. Валентина Семеренко — +1:12.7 (0+2)... 34. Віта Семеренко — 1:46.7 (0+3) (всі — Україна).

Спринт. 10 км. **1. Вінсент Джей (Франція)** — 24:07.8; 2. Еміл Геглі Свендсен (Норвегія) — +12.2; 3. Яков Фак (Хорватія) — +14.0... 5. Андрій Дериземля (Україна) — +40.7... 22. Сергій Седнєв (Україна) — +1:49.4.

Стрибки з трампліна (90 м). 1. Сімон Амманн (Швейцарія). 2. Адам Малиш (Польща). 3. Грегор Шліренцауер (Австрія)... 45. Віталій Шумбарець (Україна).

Ковзани. Чоловіки. 5 000 м. **1. Свен Крамер (Нідерланди).** 2. Лі Сонг-Гун (Корея). 3. Іван Собрев (Росія). Жінки. 3 000 м. **1. Мартіна Саблікова (Чехія) — 4:02.53;** 2. Штефані Бекерт (Німеччина) — +2.09; 3. Крістіна Гроувз (Канада) — +2.31.

Шорт-трек. 1 500 м. **1. Лі Джун-Су (Корея).** 2. Аполо Антон Оно (США). 3. Джі. Ар. Сельські (США).

Фрістайл. Могул. Жінки. **1. Ганна Кірні (США).** 2. Дженіфер Гейл (Канада). 3. Шеннон Барк (США). Чоловіки. **1. Александр Білодо (Канада)** — 26.75; 2. Дейл Бегг-Сміт (Австралія) — 26.58; 3. Бріон Вілсон (США) — 26.08.

Двоборство. 1. Джейсон Ламі-Шаппюї (Франція). 2. Джонні Спіллейн (США). 3. Алессандро Піттін (Італія).

Санний спорт. Чоловіки. Одиночки. **1. Фелікс Лох (Німеччина) — 3:13.085;** 2. Давід Мьоллер (Німеччина) — +0.679; 3. Армін Цоггелер (Італія) -+1.290.

Контрольні матчі

Футбол. Португалія. «Динамо» (Україна, Київ) — «Бернлі» (Англія). 2:1. Голи: Маккенн, 19, Алмейда, 40, Кравець, 44.

«Динамо»: Бойко, Єременко (Бетао, 46), Алмейда, Юссуф, Маграо, Вукоєвич (Ель Каддурі, 46), Михалик, Шевченко (Несмачний, 74), Мілевський (Гармаш, 74), Ярмоленко (Гусєв, 67), Кравець (Зозуля, 46). **Тренер** — Валерій Газзаєв.

«Бернлі»: Уївер (Пенні, 61), Кальвенес (Едгар, 46), Дафф, Екерслі, Джордан, Корк, Маккенн (Бікей, 46), Патерсон (Іглз, 46), Блейк, Німанн, Томпсон (Елліотт, 58). **Тренер** — Брайян Лоус

Цього поєдинку проти англійського «Бернлі» всі очікували з особливим інтересом, бо за суперника динамівці мали представника одного з найсильніших європейських чемпіонатів. Матч проходив за важких погодних умов, з безліччю силової боротьби. І за таких обставин сильнішим виявився чемпіон України.

«Динамо» (Україна, Київ) — «Вісла» (Польща, Краків). 3:2. Голи: Шевченко, 24, 70, Ярмоленко, 28 — Кірма, 10, Брожек, 35. **«Динамо»:** Шовковський, Єременко, Алмейда, Юссуф (Гармаш, 72), Маграо, Вукоєвич, Нінкович (Зозуля, 72), Шевченко (Гусєв, 74), Мілевський (Петров, 77), Ярмоленко (Бетао, 72), Кравець (Несмачний, 72).

Андрій Шевченко відзначився двома влученнями у матчі проти «Вісли».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

Після поєдинку динамівці вирушили до аеропорту і вилетіли в Україну. Отже, другий тренувальний збір до весняної частини сезону наші чемпіони завершили.

Іспанія. **«Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Локомотив» (Росія, Москва). 0:1. Гол:** Глушаков, 55.

«Шахтар»: перший тайм — Худжамов, Кобін, Чижов, Іщенко, Рац, Полянський, Левандовський, Ілсіньо, Кравченко, Фомін, Гладкий; другий тайм — П'ятов, Шевчук, Іщенко, Кучер, Срна, Гюбшман, Фернандіньо, Ілсіньо (Гай, 53), Жадсон, Вілліан, Адріано.

«Локомотив»: Чех (Гільерме, 36), Кузьмін, Асатіані, Баша, Янбаєв, Дуймович (Драман, 43), Шарлес, Тарасов, Одемвінгіє, Глушаков, Траоре (Смольніков, 59).

«Металург» (Україна, Донецьк) — «Марбелья» (Іспанія). 4:0. Голи: Годін, 19, Іванко, 31, Мхітарян, 38, Дімітров, 44. **«Металург»:** перший тайм — Нєгоподов, Савін, Коротецький, Шина, Дашян, Сезар, Соарес, Лазич, Годін, Іванко, Танаса; другий тайм — Воробйов, Маріо Сержіо, Чечер, Воловик, Боавентура, Прийма, Янков, Дімітров, Кінгслі, Мхітарян, Мгуні.

Туреччина. **«Металіст» (Україна, Харків) — «Мінськ» (Білорусь). 1:0. Гол:** Джексон, 76. **«Металіст»:** Горяїнов, Фініньо, Путівцев, Папа Гуйє, Бордіян, Валяєв (Слюсар, 63), Едмар, Рикун (Буркгардт, 72), Олійник (Барилко, 84), Антонов (Девич, 46), Джексон (Поступаленко, 78).

«Таврія» (Україна, Сімферополь) — «Легія» (Польща, Гданьськ). 4:1. Голи: Фещук, 55, 57, Ковпак, 85, Голайдо, 90 — Качмарек, 89. **«Таврія»:** Старцев, Маркович, Монахов, Зелді, Герасим'юк (Джуричич, 60), Галюза, Корнєв, Любенович, Гігіадзе (Голайдо, 65), Фещук (Платон, 70), Ковпак.

Переможцями «Шахтар» і ЦСКА назвала... негода

Марбелья (Іспанія). Міжнародний турнір «Копа дель Сол». Як відомо, до фіналу вийшли «Шахтар» (Донецьк) і ЦСКА (Москва) — переможці попередніх змагань у «синій» і «червоній» групах. Однак, на жаль, у перебіг змагання втрутилася негода. Почалася злива. Переносити поєдинок не було змоги, бо донеччани і москвичі — учасники єврокубкових турнірів — наступного дня мали залишити Марбелью. Тому організатори переможцями «Копа дель Сол-2010» вирішили назвати обидва клуби. І вручили їм грошову винагороду — по 500 тисяч шведських крон (приблизно 70 тисяч американських доларів) кожному.

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 16271

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

